

การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค
CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วิทยานิพนธ์

ของ

ภัทรารวรรณ ประกอบเสริม

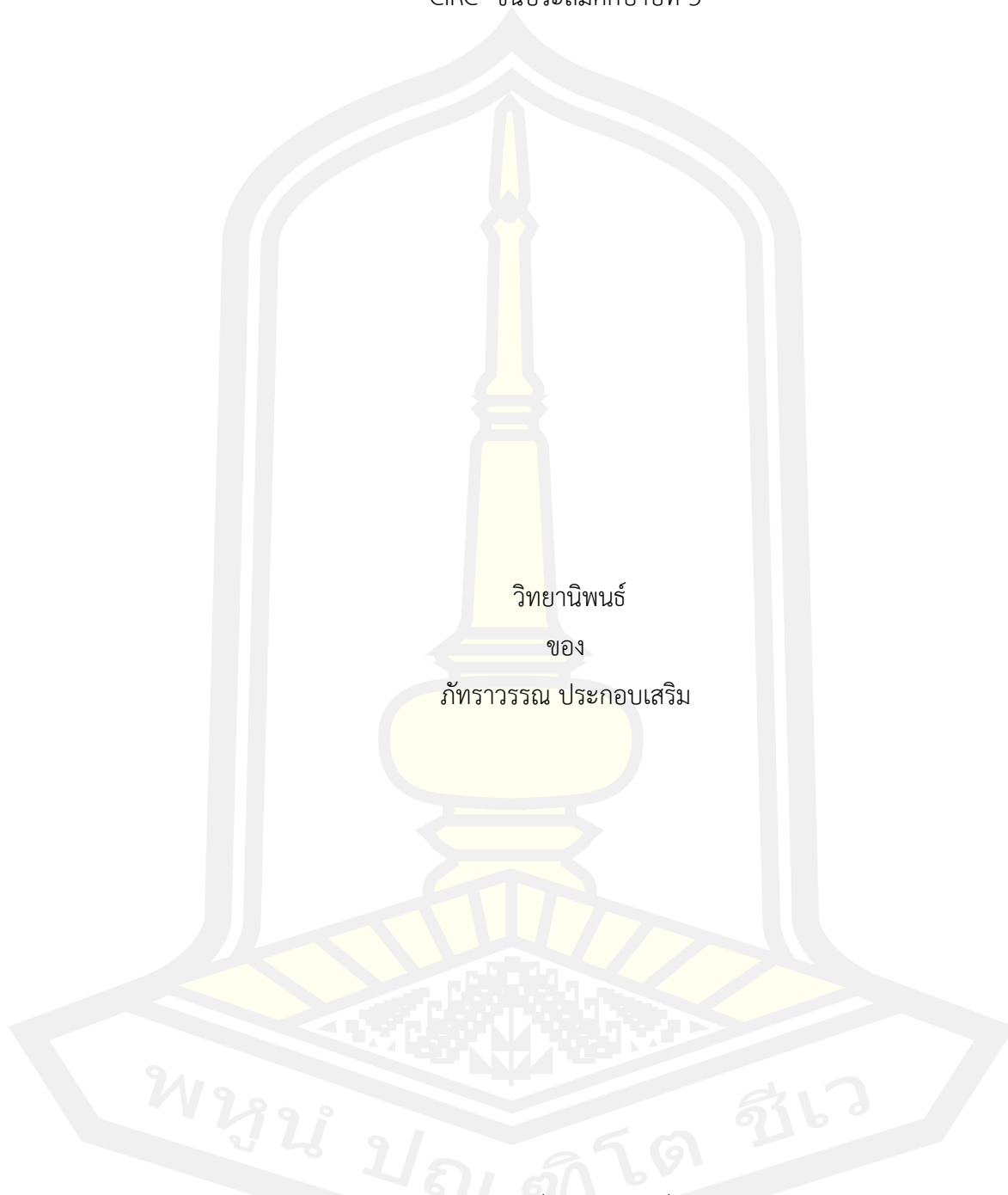
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กุมภาพันธ์ 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค
CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

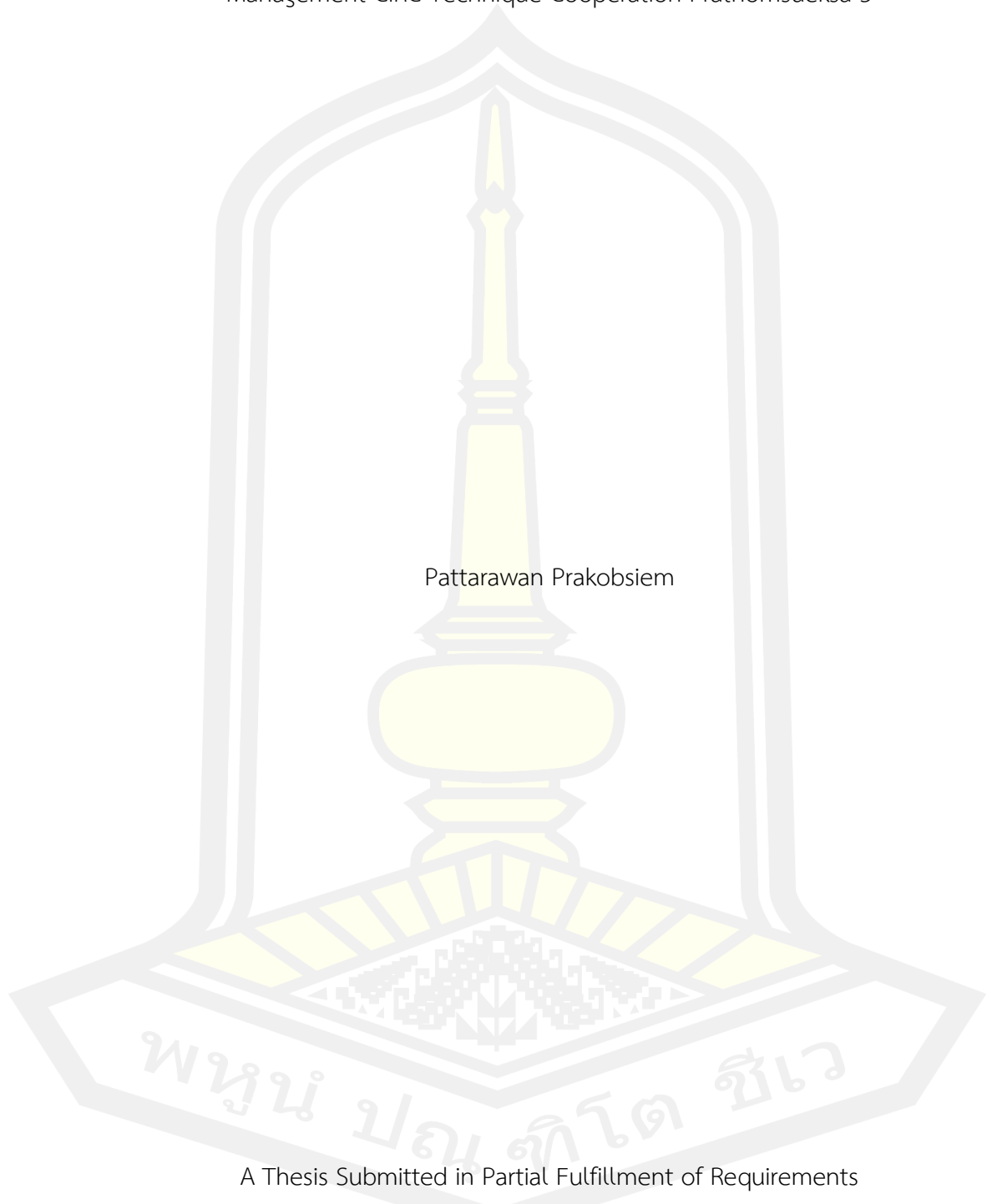
วิทยานิพนธ์
ของ
ภัทรารวรรณ ประกอบเสริม

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

กุมภาพันธ์ 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The Comparison Ability of Writing in Thai Language Subject By Using Learning
Management CIRC Technique Cooperation Prathomsueksa 3

Pattarawan Prakobsiem

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

February 2022

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวภัทรารวรรณ ประกอบเสริม แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา มหำบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(อ. ดร. กันยารัตน์ สอนสุภาพ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. สาคร อัมจักร)

.....กรรมการ

(ผศ. ดร. วราพร เอรารวรรณ)

.....กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สมาน เอกพิมพ์)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญา การศึกษามหำบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3		
ผู้วิจัย	ภัทรารวรรณ ประกอบเสริม		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาคร อัจฉกร		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดผลาหาร อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จำนวน 27 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9 แผน เวลา 9 ชั่วโมง มีความเหมาะสมอยู่ระหว่าง 4.46 ถึง 4.57 2) แบบวัดทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบวัดชนิดปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้สำหรับวัดก่อนเรียนและหลังเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน มีค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.22 ถึง 0.84 และมีความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC มีความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 25.07 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.58 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.30

คำสำคัญ : ความสามารถการเขียน, การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

TITLE	The Comparison Ability of Writing in Thai Language Subject By Using Learning Management CIRC Technique Cooperation Prathomsueksa 3		
AUTHOR	Pattarawan Prakobsiem		
ADVISORS	Assistant Professor Sakorn Atthajakara , Ph.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2022

ABSTRACT

The purpose of this research was to compare writing ability in Thai language subjects. The learning management was a cooperative learning group with CIRC Grade 3 techniques. Khlong Luang District Pathum Thani Province Office of Pathum Thani Primary Education Area 1, 27 people The research instruments were 1) 9 plans of CIRC cooperative learning management in Prathomsuksa 3 with a duration of 9 hours, with an appropriateness between 4.46 and 4.57 2) a Thai writing skill test. Grade 3 is a three-choice multiple choice, 30 items, used for pre-school and post-school measurements, which are the same test set. It has a discriminating power (B) between 0.22 and 0.84 and has a confidence in the whole copy of 0.90

The results of the research appeared as follows: Prathomsuksa 3 students who received CIRC cooperative group learning were able to write Thai language subjects after studying higher than before. The mean score (\bar{X}) was 25.07 points, representing 83.58 percent, with a standard deviation of 1.30

Keyword : Writing Ability, CIRC Cooperative Group Learning Management

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาให้ความช่วยเหลือแนะนำจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร อัฒจักร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก อาจารย์ ดร.กันยารัตน์ สอนสุภาพ ประธานกรรมการสอบ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วราพร เอราวรรณ กรรมการสอบและผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมาน เอกพิมพ์ กรรมการสอบ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องอย่างดียิ่ง ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงส์ คุณครูโชติกา สิงห์ป้อม และคุณครูนิติธร ยอดจอก ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้บริหาร คณะคุณครู และขอขอบคุณนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดผลาหาร อำเภอคลองหลวง ปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ที่ให้ความอนุเคราะห์ ร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และคอยเป็นกำลังใจ ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณและขอใจ สมาชิกในครอบครัวทุกคน และญาติๆ ที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่พึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้เมตตาอบรมสั่งสอน ให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา

ภัทรารวรรณ ประกอบเสริม

พหุณ ปณุ ทิโต ชีเว

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	9
การเรียนรู้ภาษาไทย	20
การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC.....	27
ความสามารถการเขียนภาษาไทย	42
แผนการจัดการเรียนรู้.....	58
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	66
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	70
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	78

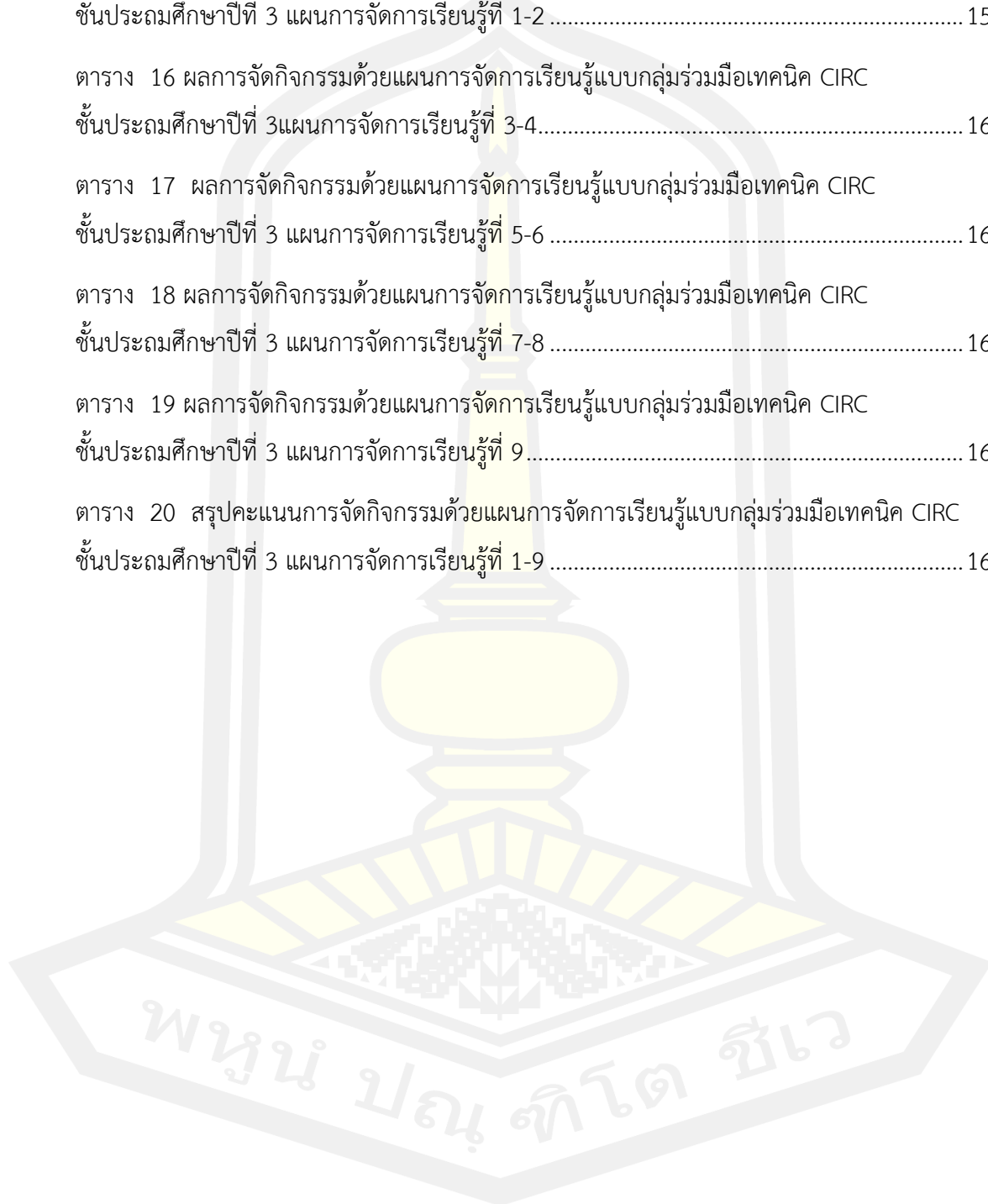
กลุ่มเป้าหมาย.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	78
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	79
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	86
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	88
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	89
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	92
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	97
สรุปผล	97
อภิปรายผล.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	100
บรรณานุกรม.....	102
ภาคผนวก.....	108
ภาคผนวก ก ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้.....	109
ภาคผนวก ข แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และผลการประเมิน.....	137
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน	145
ภาคผนวก ง ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย.....	158
ภาคผนวก จ ภาพกิจกรรมและตัวอย่างผลงานนักเรียน	171
ภาคผนวก ฉ หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	178
ประวัติผู้เขียน.....	183

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐานท 1.1	15
ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1.....	16
ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1.....	17
ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 4 หลักการใช้ ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1	18
ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 5 วรรณคดี และวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1.....	19
ตาราง 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	80
ตาราง 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้และจำนวน ข้อสอบที่ต้องการ	84
ตาราง 8 แสดงแบบแผนการวิจัยแบบ Pre Experimental Design (One-GroupPretest- Posttest Design)	87
ตาราง 9 ระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC.....	87
ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม ร่วมมือเทคนิค CIRC ก่อนเรียนและหลังเรียน.....	93
ตาราง 11 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC รายวิชาภาษาไทย	141
ตาราง 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนภาษาไทย ..	153
ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน.....	155

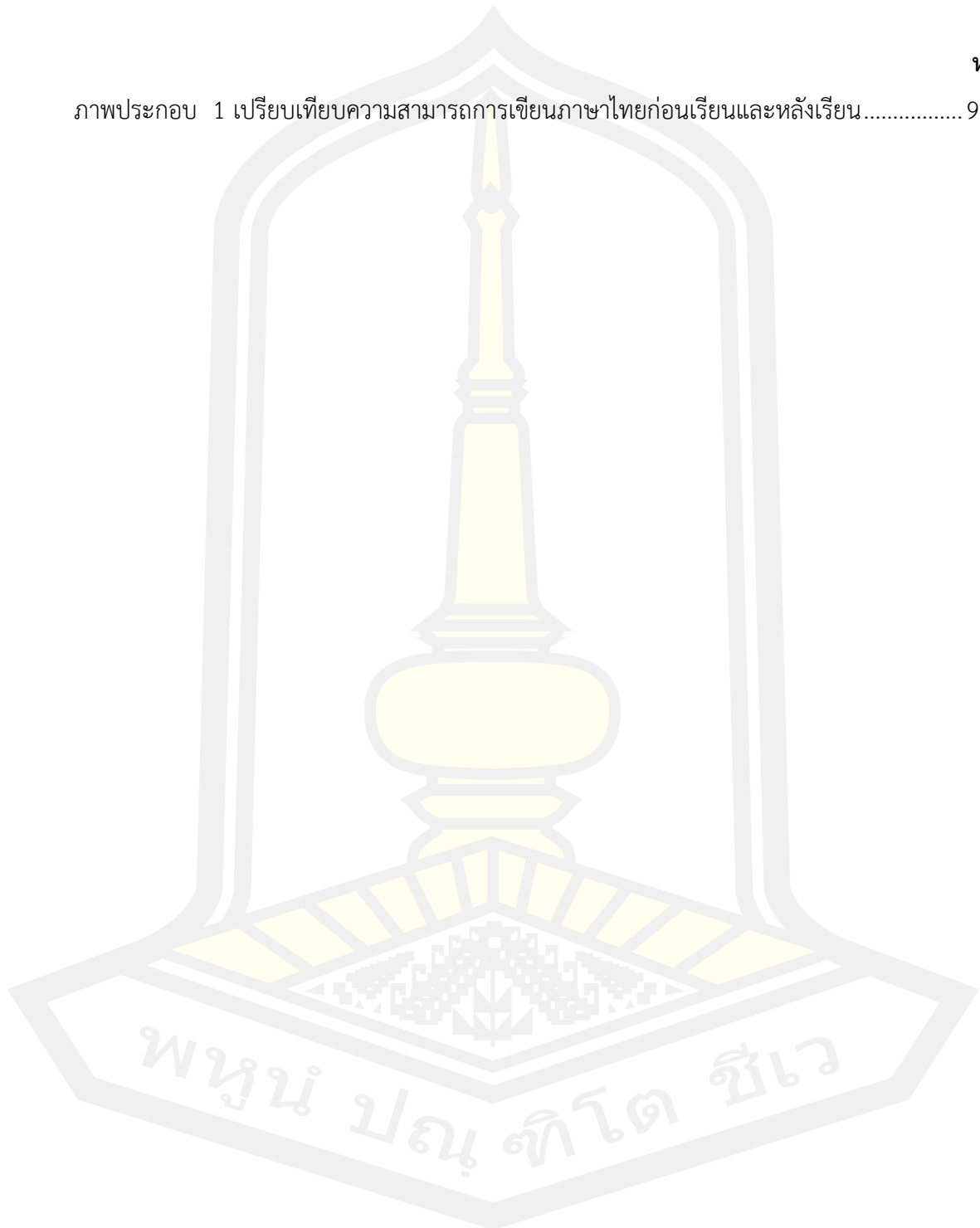
ตาราง 14 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน.....	156
ตาราง 15 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2	159
ตาราง 16 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4.....	161
ตาราง 17 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6	163
ตาราง 18 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8	165
ตาราง 19 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9.....	167
ตาราง 20 สรุปคะแนนการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-9	169

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 เปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน..... 95

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกัน เสริมสร้างบุคลิกภาพและความสัมพันธ์อันดีงามของคนในชาติให้ดำรงอยู่ได้อย่างสันติสุขและยังเป็นเครื่องมือแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลข่าวสารสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อนำมาพัฒนาความคิด สติปัญญา การวิเคราะห์ วิจัย การเปลี่ยนแปลงของโลกและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการประกอบอาชีพให้มีความเจริญมั่นคง นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อแสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรมประเพณีและสุนทรียภาพ โดยบันทึกไว้ในรูปแบบของวรรณกรรมและวรรณคดีที่ล้ำค่า (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้น การใช้ภาษาไทยจึงจำเป็นต้องฝึกให้เกิดทักษะความชำนาญ และมีประสิทธิภาพทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเฉพาะด้านการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง ด้วยการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นประจักษ์พยานที่น่าเชื่อถือและสามารถใช้เป็นหลักฐานที่สำคัญในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549) อีกทั้งทักษะการเขียนยังเป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารด้านความคิด ประสบการณ์ ความต้องการของผู้เขียนที่สื่อไปยังผู้อ่านได้รับรู้ ซึ่งผู้เขียนจะต้องเป็นผู้มีความรู้มีแนวคิดในเรื่องที่จะเขียนสามารถเขียนเพื่อถ่ายทอดข้อมูลสาระประเด็นความคิดเห็นที่มีต่อเหตุการณ์เรื่องราวที่ปรากฏให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความรู้สึกนึกคิดของตนเองได้ถูกต้องและที่สำคัญการที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถด้านการเขียน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา จากงานวิจัยและตามหลักจิตวิทยาพัฒนาการ พบว่าเด็กในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นช่วงสำคัญในการพัฒนาความคิดทางภาษาเป็นอย่างดี ประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ด้านการเขียนไว้ โดยมุ่งให้ผู้เรียนใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ เขียนย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ การเขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนการเขียนในลักษณะอื่นและเขียนตามขอบเขตเนื้อหาที่ผู้สอนได้กำหนดไว้ในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ตามบริบทความเหมาะสมของผู้เรียนในระดับดังกล่าว

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งทักษะอย่างหนึ่งในการติดต่อสื่อสาร เป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษรเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสารและจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ทักษะการเขียนจึงเป็นทักษะที่เป็นทั้งศิลป์ และศาสตร์ กล่าวคือ

การเขียนต้องใช้ภาษาที่งดงาม ประณีต สามารถสื่อได้ทั้งอารมณ์ ความคิด จึงต้องใช้ศิลปะในการเขียนและเป็นศาสตร์ เพราะการเขียนทุกชนิดต้องประกอบด้วยความรู้ หลักการและวิธีการ (ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540) ซึ่งการเขียนในยุคปัจจุบันนับว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์มาก เพราะการเขียนเป็นเครื่องมือที่ใช้บันทึกหรือถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ทั้งสำหรับตนเองและผู้อื่น การเขียนจึงเป็นทักษะรวมที่จะต้องอาศัยความรู้พื้นฐานจากทักษะการฟัง การพูดและการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้ผู้เขียนมีพื้นฐานความรู้มีข้อมูลและประสบการณ์เพียงพอที่จะนำมาเขียนเรื่องราวต่าง ๆ ได้ ดังนั้น ผู้เขียนต้องศึกษาเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การเขียนให้ถูกต้องเหมาะสมและสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเสมอ เพื่อความเข้าใจถูกต้องตรงกับระหว่างผู้รับสารกับผู้ส่งสารและเพื่อความประณีตในการใช้ภาษาของผู้เขียนด้วย (กองทัพเรือ พลเรือเอก, 2551)

ด้วยความสำคัญของการเขียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดมาตรฐานการเขียนว่า ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลข่าวสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ยังกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น ป.1-3 ไว้ว่า สามารถเขียนบรรยายบันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการได้ตามจุดประสงค์อย่างมีมารยาททางสังคม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2548)

การเขียนจึงเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การเขียนเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารของมนุษย์ เป็นการแสดงออกของความคิดที่เรียบเรียง ออกมาเป็นเรื่องราว อันแสดงถึงความเจริญหรืออารยธรรมของมนุษย์ การเขียนจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์ปัจจุบันที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เพราะการเขียนจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตประจำวันในการติดต่อสื่อสารเป็นหลักฐานที่มั่นคงเพราะไม่ลบเลือนเร็วเหมือนคำพูด สามารถใช้ติดต่อได้ดีแม้ในระยะทางไกล และเป็นเครื่องวัดความเจริญของงานทางวัฒนธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัยที่ได้ถ่ายทอดมรดกทางด้านสติปัญญาของมนุษย์ สามารถบันทึกวิทยาการต่าง ๆ ตลอดจนความรู้ ความนึกคิดของตนเพื่อสื่อไปถึงผู้อื่นได้

การเขียนสามารถใช้เป็นเครื่องมือถ่ายทอดความรู้ ความคิด จากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญมากในการสื่อสาร เพราะการเขียนเป็นหลักฐานที่คงทนถาวรยิ่งกว่าทักษะอื่น ๆ ในการนำเสนอข้อมูลความรู้ ความคิดและประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้ส่งสาร ผู้รับสาร ถ้าผู้ส่งสารบกพร่องด้านความรู้ความคิดในการเขียน การถ่ายทอด สื่อสารก็บกพร่อง ด้อยคุณค่าตามไปด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) การถ่ายทอดความรู้สึคนึกคิดและประสบการณ์ของผู้เขียนเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจตรงตามกับผู้เขียนต้องการ การเขียนเป็นการใช้ทักษะซึ่ง

จะต้องอาศัยการนำถ้อยคำความรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ มาเรียบเรียงลำดับของความคิดให้ต่อเนื่องกัน การเขียนจึงเป็นส่วนหนึ่งที่จะแสดงพฤติกรรมการสร้างสรรค์ของผู้เขียน การเขียนเชิงสร้างสรรค์ยังเป็นผลผลิตของความคิดริเริ่มอย่างหนึ่ง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนตระหนักว่าเขาได้ผลิตชิ้นงาน ซึ่งมีขึ้นเดียวในโลก (อัจฉรา ชิวพันธ์, 2553) การเขียนถือเป็นทักษะการสื่อสารประเภทหนึ่งที่มีผู้เขียนมุ่งแสดงความรู้ อารมณ์ ความรู้สึกและความคิดเห็นโดยผ่านการบอกเล่าเป็นตัวหนังสือในรูปแบบหรือฉันทลักษณ์ต่าง ๆ (เกศินี จุฑาวิจิตร, 2557) การเขียนเป็นการถ่ายทอดสิ่งต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความคิด ทศนคติ อารมณ์ จินตนาการและข่าวสารจากผู้เขียนส่งไปยังผู้อ่านโดยสื่อสารผ่านตัวอักษรในการสื่อความหมาย (ภาคภูมิ วรรณภา, 2554)

จากผลการประเมินการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนวัดผลาหาร อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1, 2563) คะแนนระดับโรงเรียนได้ 45.38 คะแนนระดับจังหวัดได้ 50.62 ซึ่งยังไม่บรรลุผลตามที่ต้องการและจากการวิเคราะห์ข้อสังเกตตามสภาพปัญหาดังกล่าวเห็นว่าตัวชี้วัดที่ต้องปรับปรุง คือ ตัวชี้วัด ท 2.1 ป.3/4 เขียนจดหมายลาครู ตัวชี้วัด ท 2.1 ป.3/5 ใช้กระบวนการเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากนักเรียนยังขาดความคิดริเริ่มในเรื่องที่จะเขียนและวิธีการเขียนที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีข้อจำกัดในด้านการเขียน ยังไม่รู้จักดัดแปลงเนื้อหาหรือรูปแบบให้แปลกใหม่ การใช้คำหรือข้อความยังไม่สละสลวย ใช้ประโยคไม่ถูกต้องสมบูรณ์และยังขาดการใช้สำนวนโวหารที่ดี รวมทั้งยังไม่มี ความมั่นใจในเรื่องที่จะเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและองค์ความรู้ของตนเองออกมา เมื่อได้สนทนากลุ่มย่อยครูผู้สอนวิชาภาษาไทยเพื่อปรึกษาหารือและร่วมเสนอข้อคิดเห็นด้านการส่งเสริมการเขียนของนักเรียนและการสัมภาษณ์ครูผู้เกี่ยวข้องจำนวนหนึ่งตลอดจนการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ด้านการเขียนของนักเรียนในชั้นเรียน จากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ยังพบสภาพปัญหาในลักษณะใกล้เคียงกัน กล่าวคือ ผู้เรียนไม่สามารถเขียนได้ ไม่เข้าใจวิธีการเขียนที่ดี ไม่รู้จักเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนภาษาที่สละสลวย ขาดการเรียบเรียงลำดับข้อมูลความรู้ในเรื่องที่จะเขียนที่น่าสนใจ โดยเฉพาะการนำเสนอประเด็นความคิดที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่า ผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดออกมาเป็นงานเขียนได้สำเร็จ นอกจากนี้การสัมภาษณ์ผู้เรียนที่เกี่ยวข้องยังพบอีกว่าข้อคิดเห็นที่เป็นความต้องการของผู้สอนและผู้เรียนที่สอดคล้องกัน ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการเขียนจะต้องจัดกิจกรรมสนับสนุนให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติการเขียนด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาเพื่อฝึกให้มีความมุ่งมั่นที่จะเรียนรู้ในและการเขียนที่มีคุณภาพ รวมทั้งการจัดการเรียนรู้ได้รับการฝึกการเขียนในแนวทางที่หลากหลายและมีประสิทธิภาพ ตลอดจน

การสร้างบรรยากาศการจัดการเรียนรู้เพื่อกระตุ้นความสนใจได้เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2551 ยึดหลักผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดจึงต้องส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาตามธรรมชาติและศักยภาพ

การศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือหลายรูปแบบ การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือของกลุ่มสลาวินที่เป็นที่ยอมรับกันแพร่หลายที่เป็นที่ยอมรับกันแพร่หลาย เช่น STAD (Student Team-Achievement Divisions) เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถดัดแปลงใช้ได้เกือบทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพื่อเป็นการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลของการเรียนและทักษะทางสังคมเป็นสำคัญ TGT (Team – Game - Tournament) เป็นรูปแบบการสอนที่คล้าย STAD แต่เป็นการมุ่งเน้นในการเรียนเพิ่มขึ้นโดยการใช้การแข่งขันเกมแทนการทดสอบย่อย TAI (Team Assisted Individualization) เป็นรูปแบบการสอนที่ผสมผสานแนวคิดระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือกับการสอนเป็นรายบุคคล รูปแบบ TAI จะเป็นการประยุกต์ใช้กับการสอนคณิตศาสตร์ Jigsaw ของ Elliot Aronson และคณะ (1978) หลังจากนั้นสลาวินได้นำแนวคิดดังกล่าวมาปรับขยายเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบรรยาย เช่น สังคมศึกษา วรรณคดีบางส่วนของวิชาวิทยาศาสตร์ รวมทั้งวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจมากกว่าพัฒนาทักษะ ซึ่งการเรียนรู้แบบ CIRC เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบผสมผสานที่มุ่งพัฒนาขึ้นเพื่อสอนการอ่านและการเขียนโดยเฉพาะ

จากการศึกษาการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) หรือการร่วมมือกันเรียนรู้แบบบูรณาการการอ่านและเขียน เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันแบบหนึ่งที่ออกแบบไว้เพื่อใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนโดยเฉพาะ ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ คือ 1) กิจกรรมพื้นฐานด้านการอ่านและการเขียน (Basal Related Activities) 2) การดำเนินการสอนของครู (Direct Instruction) 3) การบูรณาการการอ่านและการเขียน (Integrated Reading and Composition) โดยที่นักเรียนจะร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมที่เกี่ยวกับการอ่านและเขียนต่อจากการสอนโดยตรงจากครูทุกครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งจะเริ่มด้วยการสอนอ่านก่อนเนื่องจากทักษะทางภาษาสามารถพัฒนาให้บรรลุผลสำเร็จได้ถ้าครูจัดกิจกรรมการสอนและกิจกรรมการเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมในทุก ๆ ด้าน เช่นเดียวกับทักษะการอ่านซึ่งประกอบด้วยสมรรถภาพการอ่านในหลาย ๆ ด้าน เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ การอ่านเพื่อสรุป การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อการสื่อสารหรือเพื่อหาประเด็นสำคัญ (วัชรภา เล่าเรียนดี, 2548) ทั้งยังเป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับหลักการจัดการเรียนรู้ตามแนวของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กล่าวคือ ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด

เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมองเน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542)

การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นเทคนิคการจัดการเรียนรู้เทคนิคหนึ่งในวิธีสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning Methods) พัฒนาขึ้นโดย Madden, Slavin และ Stevens ในปี 1987 เป็นเทคนิคที่ออกแบบขึ้นเพื่อใช้สอนในเรื่องการอ่านและการเขียนโดยเฉพาะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนได้ทั้งเด็กเก่ง ปานกลางและอ่อน โดยครูต้องดำเนินการสอนให้ความรู้และฝึกทักษะการอ่านและการเขียนก่อนให้ฝึกปฏิบัติการอ่านและการเขียนด้วยการร่วมมือกัน การจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC เป็นการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน ให้นักเรียนในกลุ่มจับคู่กันอ่าน ปฏิบัติกิจกรรมการอ่านด้วยตนเอง และกับเพื่อนภายในกลุ่มโดยภายในกลุ่มจะคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้เร็วขึ้น ทั้งยังเป็นการเสริมสร้างนิสัยรักการอ่าน การใฝ่เรียนรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนทักษะทางสังคมที่ช่วยให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เพื่อนร่วมกลุ่มและเพื่อนร่วมชั้น ช่วยให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขในขณะเดียวกัน (ทิตนา แคมมณี, 2555) การเรียนโดยวิธี CIRC เป็นเทคนิควิธีการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะบูรณาการการสอนอ่าน โดยเริ่มจากการสอนอ่านเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและการอ่านจะช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียน วิธีการเรียนแบบ CIRC จะช่วยให้การเรียนรู้ประสบผลสำเร็จยิ่งขึ้นโดยเฉพาะการสอนด้านภาษา ซึ่งการสอนจะเน้นให้สมาชิกในกลุ่มทุกคนร่วมมือกันเรียนรู้อย่างจริงจังจึงมีการยอมรับกันและกัน และมีเป้าหมายความสำเร็จเดียวกัน (วัชรา เล่าเรียนดี, 2553) การเรียนแบบร่วมมือเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่จะพัฒนาการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนไปพร้อม ๆ กันโดยการบูรณาการเนื้อหาสาระและวิธีการในการเรียนแบบกลุ่มช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาต่าง ๆ ด้วยตนเองและความร่วมมือความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ รวมทั้งได้พัฒนาทักษะทางสังคมต่าง ๆ เช่น ทักษะ การสื่อสาร การทำงานร่วมกับผู้อื่นการสร้างความสัมพันธ์ รวมทั้งการแสวงหาความรู้ ทักษะการคิด การแก้ปัญหาและอื่น ๆ จากผลการวิจัยพบว่าการเรียนแบบร่วมมือมีประสิทธิภาพและใช้ได้ผลดีในทุกรายวิชารวมทั้งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน รวมทั้งเป็นการให้กำลังใจให้กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อน สมาชิกแต่ละคนร่วมรับผิดชอบการเรียนรู้ของสมาชิกทุกคน ความสำเร็จของสมาชิกแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม (วัฒนาพร ระวังทุกข์, 2542)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการประยุกต์ใช้แนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จะเป็นแนวทางในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้พัฒนาความสามารถการเขียนภาษาไทยของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ บรรลุผลตามที่หลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานกำหนดและเป็นแนวทางพัฒนาการเรียนรู้อิงของครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุดกับผู้เรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสำคัญ ดังนี้

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาผู้เรียนและปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมความสามารถการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษาและระดับสูงขึ้น
3. ได้สารสนเทศสำหรับครูผู้สอนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้อิงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย
กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดผลาหาร อำเภอลอง หลวง จังหวัดปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 จาก 1 ห้อง จำนวน 27 คน
2. ตัวแปรในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถเขียนวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สารที่ 2 การเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 9 ชั่วโมง ประกอบด้วย

3.1 การเขียนบรรยายเหตุการณ์

3.2 การเขียนบรรยายภาพ

3.3 การเขียนบันทึกเหตุการณ์

3.4 การเขียนบันทึกกิจกรรม

3.5 การเขียนจดหมายลาครู

3.6 การเขียนจินตนาการของเรา

3.7 การเขียนจินตนาการกับความสุข

3.8 คำคล้องจองที่ไม่มีตัวสะกด

3.9 คำคล้องจองที่มีตัวสะกดในมาตราเดียวกัน

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ดำเนินการในการวิจัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดแนวการสอนและเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2. การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC หมายถึง เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรงคือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ความรับผิดชอบร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มทำงานร่วมกันได้และสมาชิกเรียนรู้กระบวนการทำงานกลุ่มเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม โดยให้ความสำคัญของนักเรียนทั้งที่เรียนเก่งและเรียนอ่อน ทำให้ขจัดปัญหาความน้อยใจของนักเรียน ทีมที่ได้คะแนนน้อยและเกือบทุกทีมจะได้

คะแนนและรางวัลเกียรติบัตรเช่นกัน และจากการที่นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในการทำงานก่อให้เกิดความภูมิใจกับรางวัลที่ได้ ย่อมทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนโดยการเรียนแบบ CIRC ได้สรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม เป็นขั้นที่ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 5-6 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่มบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจงวัตถุประสงค์ของบทเรียน การทำกิจกรรมร่วมกันและการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นที่ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ โดยแต่ละกลุ่มจับคู่กันอ่านเรื่องที่เพื่อนเขียน ผลัดกันอ่านผลัดกันฟัง แก้ไขการเขียนของเพื่อน แก้ไขข้อบกพร่องเรื่องที่เขียน ร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง สมาชิกในกลุ่มร่วมกันตรวจผลการปฏิบัติงานกลุ่มตนเอง

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ เป็นขั้นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไรเน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่ม และรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่องต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของกิจกรรมการเขียน ตรวจให้คะแนนบันทึกคะแนนของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม สมาชิกช่วยกันรวมคะแนนแต่ละกลุ่มเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มโดยกลุ่มใดได้คะแนน 90 % ขึ้นไปจะเป็นกลุ่มยอดเยี่ยมจะได้รับรางวัลดาวทอง กลุ่มได้คะแนน 80 - 89 % จะเป็นกลุ่มเก่งมากจะได้รับรางวัลดาวเงิน กลุ่มใดไม่ถึงเกณฑ์ครูให้กำลังใจ

3. ความสามารถในการเขียน หมายถึง เป็นการแสดงความคิดเห็นรูปแบบหนึ่งซึ่งหมายถึงการส่งสารที่มีเนื้อความแสดงมุมมองและความคิดเห็นส่วนบุคคลในแง่มุมที่หลากหลายที่มีต่อเรื่องสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ไปยังผู้รับสารในรูปแบบตัวอักษร ทั้งนี้ การสื่อความขึ้นอยู่กับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียนและผู้เขียนสามารถใช้เสรีภาพในการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระแต่ต้องอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องและเหมาะสม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อ ดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. การเรียนรู้ภาษาไทย
3. การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC
4. ความสามารถในการเขียนภาษาไทย
5. แผนการจัดการเรียนรู้
6. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1. ความสำคัญของภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 37-38) กล่าวถึงความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงานและดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัยและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

2. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ไว้ 5 สาระ 5 มาตรฐาน ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ เขียนย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดูและการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมี วิจารณ์ญาณและพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณ์ญาณและ สร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลัก ภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม ไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

3. เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 37-38) ได้กล่าวถึงสิ่งที่จะต้องเรียนรู้ในภาษาไทยไว้ว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพตลอดจนการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3.1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ ชนิด ต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากเรื่องที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

3.2 การเขียน การเขียนสะกดคำตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ การเขียน เรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า การเขียนตามจินตนาการ การ เขียนวิเคราะห์วิจารณ์และการเขียนเชิงสร้างสรรค์

3.3 การฟัง การดูและการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่ เป็นทางการและการพูดเพื่อนำใจ

3.4 หลักการใช้ภาษาไทย ศึกษาธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคลการแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

3.5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และเพื่อความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับบทเห่กล่อม บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกรักใคร่ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมไทยในอดีตและความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

4. คุณภาพผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 39) กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานแต่ละระดับไว้ ดังนี้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรอง ง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีมารยาทในการอ่าน

2. มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

3. เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิด ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตามและมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

4. สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญและเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

5. เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี วรรณกรรมที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่นร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 25-27) กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้ การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการสำคัญที่จะให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การศึกษาขั้นเรียนพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยยึดหลักว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดและเชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้เห็นถึงการพัฒนาทั้งความรู้และคุณธรรม โดยกำหนดสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนไว้ ดังนี้

5.1 สมรรถนะสำคัญผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 6-7) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสม บนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึง ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและ

สภาพแวดล้อมและการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกและใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ถูกต้องเหมาะสมและมีคุณธรรม

5.2 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุขในฐานะพลเมืองไทยและพลเมืองโลก จึงกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนไว้ 8 ประการ ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

6. การวัดและประเมินผลภาษาไทย

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) ให้ความหมายการวัดและการประเมินผล การเรียนภาษาไทยไว้ว่า การวัดและการประเมินผลเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการบูรณาการหรือประสมประสานการวัดและประเมินผลกับการเรียนการสอนเข้าด้วยกันจะส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาหลายประการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ซึ่งเป็นศูนย์กลางพัฒนานั้น การวัดและประเมินผลจะมีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้เพราะการวัดและการประเมินผลและการเรียนรู้ทางตรงก็คือ จะให้ข้อมูลย้อนกลับที่สำคัญ เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิผล ส่วนผลทางอ้อมก็จะเป็นสิ่งชี้้นำการเรียนการสอน ดังนั้น ผู้จัดการศึกษาได้ให้การวัดและประเมินผลด้านการเรียนรู้ ด้านภาษาเป็นงานที่ต้องการความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับภาษาและการพัฒนาทางภาษา การวัดผลการเรียนรู้ด้านภาษาไทยจำเป็นต้องเข้าใจหลักการเพื่อเป็นพื้นฐานดำเนินงาน ดังนี้

6.1 ทักษะทางภาษาฟัง พูด อ่าน เขียน ดู มีความสำคัญเท่า ๆ กัน ทักษะเหล่านี้มีความเกี่ยวเนื่องกันและความก้าวหน้าของทักษะหนึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาอื่น ๆ

6.2 ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาความสามารถทางภาษา เช่นเดียวกันกับทักษะการคิด ทักษะทางสังคม เมื่อผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาตามความต้องการที่แท้จริงของตนเองและสถานการณ์จริง ทั้งในบริบททางวิชาการในห้องเรียนและชุมชนที่กว้างออกไป

6.3 ผู้เรียนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนอย่างถูกต้องด้วยการฝึกฝน ไม่ใช่การเรียนรู้กฎเกณฑ์ทางภาษาอย่างเดียว การเรียนการใช้ภาษาที่ประกอบด้วยไวยากรณ์การสะกดคำ และเครื่องหมายต่าง ๆ จะค่อย ๆ เพิ่มขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาเช่นเดียวกัน แต่จะแตกต่างกันในจังหวะก้าวและวิธีการเรียนรู้

6.4 ผู้เรียนทุกคนต้องผ่านขั้นตอนการพัฒนาทางภาษาเช่นเดียวกัน แต่จะแตกต่างกันในจังหวะการก้าวและวิธีการเรียนรู้

6.5 ภาษาและวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด หลักสูตรที่ให้ความสำคัญ ให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของเชื้อชาติ วัฒนธรรม ภูมิหลังทางภาษาและความหลากหลายของภาษาจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความรู้สึที่ดีเกี่ยวกับตนเองและกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้

สรุปว่าการวัดและประเมินผลภาษาไทย หมายถึง การตรวจสอบคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ มากน้อยเพียงใดและใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

7. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 9-54) ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ ตัดสินแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

พหุบัณฑิต ชีวะ

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การอ่าน
มาตรฐานท 1.1

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบท ร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้องคล่องแคล่ว 2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน	1. การอ่านออกเสียงและการบอกความหมาย ของคำและข้อความที่ประกอบด้วยคำพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 1,200 คำโดยเพิ่มคำจาก ป.2 ดังนี้ - คำพ้อง - คำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ๗ ฤ ฤ๗ - คำที่อ่านได้ 2 ลักษณะ ทั้งตามอักขรวิธีและตามความนิยม
3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับ เรื่องที่อ่าน 4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จาก เรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ 5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อ นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2. การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น - ฉลากยาและสินค้า - นิทาน - เรื่องเล่าสั้น ๆ ในท้องถิ่น - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน - วรรณคดีและวรรณกรรมในหนังสือเรียน - บทเรียนจากกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ
6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ และนำเสนอเรื่องที่อ่าน	3. การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน
7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่ง หรือข้อแนะนำ	4. การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตาม คำสั่งหรือข้อแนะนำ - คำแนะนำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณาและคำขวัญ
8. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ	5. การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และ แผนภูมิ

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 1 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	1. การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	2. การเขียนบรรยายสั้น ๆ 3. การเขียนสะกดคำพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ
3. เขียนบันทึกประจำวัน	4. การเขียนบันทึกประจำวัน
4. เขียนจดหมายลาครู	5. การเขียนจดหมายลาครู
5. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	6. การเขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสั้น ๆ
6. มีมารยาทในการเขียน	7. มารยาทในการเขียน เช่น - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลา สถานที่และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดงความรู้ ความคิดและความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง 2. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู 3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู	1. การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น - สาระคดีสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน
4. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู	
5. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	2. การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น - การพูดแนะนำ สถานที่ - การพูดโน้มน้าวใจอย่างสั้น ๆ
6. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด	3. มารยาทในการฟัง เช่น - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา หาว - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง 4. มารยาทในการดู เช่น - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดัง หรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น 5. มารยาทในการพูด เช่น - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพ เหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	- ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอาย

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	1. ทบทวนหลักการใช้ภาษาไทย ชั้น ป.2 และเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่องต่อไปนี้ - หลักการอ่านและเขียนคำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ - หลักการอ่านและเขียนคำที่มี ๗ ฤ ฤ - หลักการอ่านและเขียนคำที่มี บัน บรร - หลักการอ่านและเขียนคำที่ใช้ รร - หลักการอ่านและเขียนคำที่มีตัวการ์นต์ - คำที่อ่านได้ 2 ลักษณะ ทั้งตามอักขรวิธีและตามความนิยม - คำพ้อง
2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	2. ชนิดและหน้าที่ของคำ ได้แก่ - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	3. การใช้พจนานุกรม
4. แต่งประโยคง่าย ๆ	4. การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
5. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	6. คำคล้องจอง 7. การแต่งคำขวัญ
6. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นที่เหมาะสมกับกาลเทศะ	8. ภาษาไทยมาตรฐาน 9. ภาษาถิ่น

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1. วรรณคดีและวรรณกรรม - นิทานพื้นบ้าน
2. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็ก เพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น	- ปริศนาคำทาย - บทร้อยกรองที่มีคุณค่า
3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน	- เพลงพื้นบ้าน หรือเพลงกล่อมเด็กที่มีคุณค่า
4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ	- บทอาขยาน - วรรณคดีและวรรณกรรมในบทเรียน

การเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยมีความสำคัญเพราะเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และใช้ในการติดต่อสื่อสาร นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการสร้างเอกภาพของชาติไทย

1. ความสำคัญของภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 3-4) ได้ให้ความสำคัญของภาษาไทยไว้ว่าภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ทำให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหา ความรู้ เพิ่มประสบการณ์ เป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณีและสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดีล้ำค่าควรค่าแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์ให้สืบสานคงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป ภาษาไทยจึงมีความสำคัญจำเป็นที่คนไทยทุกคนต้องศึกษาและฝึกฝนจนเกิดทักษะเพื่อใช้ติดต่อระหว่างชนในชาติ ในที่นี้ยังได้ประมวลความสำคัญของภาษาไทยไว้ ดังนี้

1.1 ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เมื่อคนเรามีความคิด ความรู้สึก อารมณ์ มีความต้องการ จึงมีความต้องการที่จะถ่ายทอด ความคิด ความรู้สึก เราจะใช้ภาษาในการ สื่อความหมายไปสู่บุคคลอื่นได้โดยการพูด การเขียน รวมทั้งการใช้ภาษาทำความเข้าใจทางด้าน ความคิด ความรู้สึก ความต้องการกับผู้อื่นได้ด้วยการฟัง การอ่านและการดู

1.2 ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ ความรู้และประสบการณ์อันมีคุณค่าของ บรรพบุรุษได้บันทึกและบอกเล่าต่อ ๆ กันมา คนรุ่นหลังสามารถแสวงหาความรู้เหล่านั้นได้ด้วยการ ฟัง การอ่าน และการดู จากบุคคล จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ภาษาจะช่วยพัฒนาสติปัญญา กระบวนการคิด การวิเคราะห์ จนเกิดเป็นความรู้ใหม่

1.3 เป็นเครื่องมือเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกัน การอยู่ร่วมกันเป็นสังคมที่มี สันติสุขนั้น สมาชิกจะต้องมีความเข้าใจอันดีต่อกัน การใช้ภาษาสื่อความหมายได้ชัดเจนย่อมจะ ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ดีและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

1.4 ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสร้างเอกภาพของชาติ สังคมจะเป็นปึกแผ่นมั่นคงใน สังคมจะต้องมีความผูกพันต่อกันเป็นพวกพ้องเดียวกัน เพราะคนไทยมีภาษาเป็นภาษากลางยึดเหนี่ยวผูกพันเป็นเชื้อชาติเดียวกัน เกิดความเป็นเอกภาพของชาติ เป็นพลังทำให้เกิดความปรองดอง และร่วมมือกันที่จะพัฒนาชาติไทยให้เจริญก้าวหน้ามั่นคงต่อไป

1.5 ภาษาเป็นเครื่องช่วยจรรโลงจิตใจ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องการ จรรโลงจิตใจในชีวิตอยู่เสมอ เช่น วัยเด็กต้องการการเก้อหล่อม ฟังนิทาน นิยาย บทกวี บันเทิงคดี เป็นต้น

2. คุณภาพผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2544: 10-11) ได้สรุปคุณภาพของผู้เรียนเมื่อเรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเอาไว้ว่า

- 2.1 สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี
 - 2.2 สามารถอ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2.3 มีความคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ
 - 2.4 มีนิสัยรักการอ่าน การเขียน การแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนา ตน และสร้างสรรค์งานอาชีพ
 - 2.5 ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมใน วรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย
 - 2.6 สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพและ ถูกต้องตามสถานการณ์และบุคคล
 - 2.7 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย
 - 2.8 มีคุณธรรม จริยธรรม วิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้ง
- นอกจากนี้ยังกล่าวถึงคุณภาพของผู้เรียนภาษาไทยเมื่อจบช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ไว้ว่า ผู้เรียนต้องมีความสามารถ ดังต่อไปนี้
1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว
 2. เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยคและเข้าใจข้อความที่อ่าน นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาคิด คาดคะเนเรื่องราวหรือเหตุการณ์และกำหนดแนวทางปฏิบัติได้ เลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิง
 3. พูดและเขียนแสดงความรู้ ความรู้สึกและความต้องการได้
 4. จดบันทึกความรู้ ประสบการณ์และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน
 5. จับใจความสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม สนทนา แสดงความคิดเห็นเล่า เรื่อง ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์จากเรื่องที่ฟังที่รู้ได้
 6. เข้าใจภาษาไทยมีทั้งภาษาไทยกลางและภาษาถิ่น
 7. สามารถเลือกใช้คำคล้องจองแต่งบทร้อยกรองง่าย ๆ
 8. สามารถนำปริศนาคำทายและบทร้องในท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนและเล่น เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์
 9. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นอย่างดีมีการเรียน การแสวงหาความรู้และใช้ได้ เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์
 10. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

11. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด มีนิสัยรักการอ่าน และการเขียน

3. สารและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ (2551: 17-20) ได้กำหนดสารและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 5 สาร 6 มาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

สารที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สารที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 1.2 ใช้กระบวนการเขียน การเขียนสื่อสาร การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความและการเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ การเขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงาน การศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สารที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกและดูอย่างมีวิจารณญาณและพูดแสดง ความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สารที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ

มาตรฐาน ท 4.2 สามารถใช้ภาษาแสวงหาความรู้ เสริมสร้างลักษณะนิสัย บุคลิกภาพและความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ

สารที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและ วรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. การเรียนการสอนภาษาไทย

4.1 แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

(วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549) ได้ให้แนวการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาไทยไว้ ดังนี้

1. ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนให้ถูกต้องคล่องแคล่ว โดยการฝึก ทักษะแต่ละอย่างให้แม่นยำ แล้วจึงฝึกทักษะทั้ง 5 ให้สัมพันธ์กันและส่งเสริมการคิด ตลอดจน ความคิดสร้างสรรค์

2. ฝึกทักษะทางภาษาซ้ำ ๆ และบ่อย ๆ จนเกิดความชำนาญและหมั่นฝึกฝน ทบทวนอยู่เสมอ ครูผู้สอนต้องส่งเสริมให้นักเรียนฝึกทักษะเป็นรายบุคคลอย่างทั่วถึง
3. ฝึกให้ผู้เรียนรู้หลักเกณฑ์ทางภาษาควบคู่ไปกับการใช้ภาษาและรู้จัก วัฒนธรรมทางภาษา
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการเรียนภาษาไทยไปใช้ เป็น เครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวันและใช้เป็นพื้นฐานในการเรียนกลุ่มประสบการณ์อื่น ๆ
5. ปลุกฝังเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยโดยสอนให้เห็นคุณค่าและ ตระหนักในสำคัญของภาษาไทย ทั้งในส่วนที่จำเป็นต้องใช้เพื่อการสื่อสารและในด้านการ อนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญของชาติ
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิด ความจรรโลงใจ โดยใช้ธรรมชาติ บทร้อยแก้วและร้อยกรอง ที่เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นมาเป็น สื่อการเรียนการสอน
7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน ใฝ่หาความรู้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อ ประโยชน์ในการดำรงชีวิต
8. สอดแทรกคุณธรรมต่าง ๆ เช่น ความมีระเบียบวินัย ความขยัน ความ อดทน ความรับผิดชอบ
9. ฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนช่างสังเกต จดจำและจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ เพื่อ เสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษา ได้รับความรู้ ความเพลิดเพลินและเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์
10. นำภาษาที่ใช้สังคมแวดล้อมมาเป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน เพื่อให้ สัมพันธ์กับการเรียนและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน
11. ให้แบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน โดยเฉพาะเรื่องการใช้ภาษาและการสื่อความ ของครูผู้สอน
12. วัดและประเมินผล โดยคำนึงถึงวัย ระดับชั้นและพัฒนาการทางภาษา ของนักเรียน
13. ส่งเสริมให้นักเรียนประเมินผลการเรียนภาษาของตน เพื่อให้ นักเรียน พัฒนาให้ดียิ่งขึ้นตามลำดับ
14. ศึกษา ติดตามและแก้ไขข้อบกพร่องทางภาษาของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

15. จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาไทยด้วยความสนุกสนาน น่าสนใจโดยใช้เกม เพลงรูปแบบการสอนอื่น ๆ และสื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อให้นักเรียนเกิดความรักในการเรียนภาษาไทย

16. จัดทำหนังสือที่เหมาะสมให้ผู้เรียนอ่านมาก ๆ หรือส่งเสริมการอ่าน หนังสือในห้องสมุดเพื่อให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางขึ้น

4.2 หลักในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย

กิจกรรมการเรียนการสอนมีมากมายเราสามารถจัดได้ทุกระยะของการเรียนการสอนตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นสรุปและขั้นประเมินผล ครูเป็นผู้เลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับบทเรียนโดยยึดหลัก ดังนี้

4.2.1 เลือกให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของบทเรียน

4.2.2 เลือกให้เหมาะสมกับผู้เรียน เช่น ความยุ่งยาก ระดับความรู้

4.2.3 เลือกโดยพิจารณาความสามารถของผู้สอนด้วย เช่น ผู้ที่ร้องเพลงไม่เก่งก็จะใช้เครื่องบันทึกเสียงแทน

4.2.4 เลือกโดยพิจารณาสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอน เช่น ถ้าห้องเรียนแควบการจัดให้เล่นเกมแข่งขันก็อาจก่อให้เกิดเสียงดังไปรบกวนห้องอื่น และการเคลื่อนไหวก็ไม่สะดวก ครูควรใช้กิจกรรมอื่นแทนหรือพานักเรียนไปสนามหญ้าแทน

4.2.5 เลือกกิจกรรมให้ความสนุกสนานปฏิบัติง่ายไม่ซับซ้อนยืดหยุ่นได้

4.2.6 เลือกกิจกรรมที่ให้แนวคิดริเริ่มสร้างสรรค์และทุกคนมีส่วนร่วม

(วรรณิ โสมประยูร, 2544) ได้อธิบายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาควรคำนึงถึงจุดประสงค์ ความพร้อมของผู้เรียนควรให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน มีการฝึกฝนทางภาษา มีการบูรณาการการสอนกับวิชาอื่น ๆ ตามความเหมาะสมเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากที่สุด เน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดตัดสินใจเอง รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองอยู่เสมอ ควรใช้การสอนหลาย ๆ วิธี นอกจากนี้ครูควรสอดแทรกคุณธรรมและให้รู้จักการทำงานร่วมกับคนอื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนการสอนนอกจากจะมีความสำคัญในตัวเองแล้วยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนวิชาอื่น ๆ ได้อีก ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาไทยจึงไม่น่าจำกัดอยู่เฉพาะในชั่วโมงภาษาไทยเท่านั้น ซึ่งการสอนภาษาไทยควรยึดหลัก ดังนี้

ด้านตัวผู้สอน ควรสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติของผู้เรียน ผู้สอนควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษาในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนควรสอนเรื่องใกล้ตัวผู้เรียนและสอนให้สัมพันธ์กับวิชาอื่น ๆ นอกจากนี้แล้วควรมีการประเมินผลเป็นระยะ เพื่อผู้เรียนจะได้ทราบความก้าวหน้าทางการเรียนของตัวเอง

ด้านตัวผู้เรียน ควรมีความพร้อมในการเรียนมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีการฝึกฝนอยู่เสมอ

ด้านสื่อการเรียนการสอน ควรมีการใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนรู้ค่า ด้วยความเข้าใจ

4.3 สื่อการเรียนการสอนภาษาไทย

สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนมาก เพราะสื่อเป็นตัวกลางที่จะช่วยให้การสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนให้เข้าใจตรงกันและนักเรียนก็สามารถทำความเข้าใจกับบทเรียนได้ง่ายขึ้น ทำให้นักเรียนมีความสนใจบทเรียนมากกว่าการสอนที่มีแต่ครูอธิบายเพียงอย่างเดียว สื่อการเรียนการสอนจะช่วยนำประสิทธิภาพมาสู่การเรียนการสอน และนำความสำเร็จมาสู่วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนใช้ถ่ายทอดความรู้และประมวลประสบการณ์ไปสู่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้พอจะจำแนกสื่อการสอนออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้ (ถวัลย์ มาศจรัส, 2546)

1. สื่อประเภทวัสดุ (Materials) หรือบางที่เรียกว่า สื่อประเภทเบา (Software) หมายถึง สื่อที่เก็บความรู้ไว้ในตัวเอง ซึ่งจำแนกย่อยออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1 สื่อประเภทที่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้ด้วยตนเองไม่จำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์อื่นช่วย เช่น แผนที่ ลูกโลก รูปภาพ ทุนจำลอง ฯลฯ

1.2 วัสดุที่ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ได้โดยตัวเองจำเป็นต้องอาศัยอุปกรณ์อื่นช่วย เช่น แผ่นเสียง ฟิล์มภาพยนตร์ สไลด์ ฯลฯ

2. สื่อประเภทอุปกรณ์หรือเครื่องมือ (Equipment) หมายถึง ส่วนที่เป็นตัวกลางหรือตัวผ่านทำให้ข้อมูลหรือความรู้ที่บันทึกไว้ในวัสดุ สามารถถ่ายทอดออกมาให้เห็นหรือได้ยิน เช่น เครื่องฉายแผ่นภาพโปร่งใส เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องเล่นแผ่นเสียง เป็นต้น

3. สื่อประเภทเทคนิคหรือวิธีการ (Techniques or Methods) หมายถึง สื่อที่มีลักษณะเป็นแนวคิดหรือรูปแบบขั้นตอนในการเรียนการสอน โดยสามารถนำสื่อวัสดุอุปกรณ์มาช่วยในการสอนได้ เช่น เกมและสถานการณ์จำลอง การสอนแบบจุลภาค การสาธิต เป็นต้น

สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยมีหลายชนิด ซึ่งจะขอกกล่าวถึงดังนี้ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549)

1. เกมต่าง ๆ การเล่นเกมที่เด็ก ๆ ชอบเป็นชีวิตจิตใจอยู่แล้ว ผู้สอนสามารถ

พลิกแพลงการเล่นแบบต่าง ๆ ของเด็กมาใช้เสริมทักษะทางภาษาของเด็กได้มากมาย เช่น การเล่น เกมกระชิวัดทักษะการฟัง การเล่นทักทายวัดทักษะการพูด นอกจากนี้ยังมีเกมอีกมากมายที่ผู้สอน จะประยุกต์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะสอน เกมต่าง ๆ สามารถใช้ได้ทุกขั้นตอนของการสอนไม่ว่า จะเป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นสรุปบทเรียน การเล่นเกมในแต่ละครั้งผู้สอนควรบอก จุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนทราบแน่ชัดว่าวัดทักษะใด กำหนดกติกาและเวลาในการเล่นให้แน่นอนการเล่น เกมทั้งที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์และต้องใช้ เกมที่ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ผู้สอนต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าหรือให้ ผู้เรียนเตรียมและเก็บให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย ตัวอย่างเกมต่าง ๆ เช่น เกมทักโก เกมเครื่องบิน ตกปลา ต่อบัตรคำ จำยตลาด เกมกระชิว เรียงคำ ยี่สิบคำถาม ฯลฯ

2. บัตรคำ เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียน ได้ดีเป็นสื่อที่ผู้สอนนิยมใช้กันมาก เพราะใช้ประกอบการเรียนการสอนได้หลายลักษณะ เช่น สอน คัด ลายมือ สอนคำใหม่ สอนคำยาก สอนอ่านออกเสียง สอนอ่านในใจ เล่นเกมเสริมทักษะต่าง ๆ

3. ปริศนาคำทาย เป็นการเล่นของคนไทยมาแต่โบราณนิยมเล่นกันในหมู่เด็ก และผู้ใหญ่ การทายปัญหานั้นฝึกทักษะหลายด้าน ทั้งการฟัง การพูด การคิด ไหวพริบในการ แก้ปัญหาจินตนาการ การแสดงออกทางภาษา ปริศนาคำทาย มีการจัดหมวดหมู่ไว้หลายหมวดหมู่ เช่น ประเภทสัตว์ ของใช้ พืช เป็นต้น

4. เทปบันทึกเสียง เป็นสื่อการเรียนการสอนที่โรงเรียนจัดหามาไว้ให้ครูผู้สอน เพราะใช้ง่าย เคลื่อนย้ายได้สะดวก ราคาไม่แพง ครูใช้เทปบันทึกเสียงประกอบการสอน ภาษาไทย โดยใช้สอนอ่านทำนองเสนาะ สัมภาษณ์ บันทึกข่าว นิทาน เป็นต้น

5. แผ่นป้ายสำลี เหมาะสำหรับใช้เป็นสื่อการเรียนในระดับชั้นเด็กเล็กชั้น ประถมศึกษาแต่ก็อาจนำไปใช้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาหรืออุดมศึกษาก็ได้ แผ่นป้ายสำลีสามารถใช้ติด บัตรคำ บัตรภาพหรือรูปภาพได้ แต่เราต้องยอมรับว่าบัตรคำ หรือบัตรที่ติดบนป้ายสำลีนี้อาจจะ ไม่มันคงอาจร่วนหล่นได้

6. สไลด์ประกอบเสียง นำมาใช้ง่ายและสามารถนำมาใช้เรียนแบบเอกัต บุคคล หรือประกอบการเรียนการสอนเป็นกลุ่ม สไลด์ประกอบเสียงชุดใดที่จัดทำอย่างดีก็จะให้คุณค่า ต่อ กระบวนการเรียนรู้อย่างมาก

7. กระเป๋าผืนง เป็นแผ่นไม้บาง ๆ ที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดเท่ากับ แผ่นป้ายสำลีใช้กระดาษแข็งทำเป็นร่องหรือกระเป๋าขนาดใหญ่พอที่จะเสียบบัตรคำได้ วิธีใช้ กระเป๋าผืนงก็จะคล้ายกับแผ่นป้ายสำลี คือ ใช้กับบัตรคำ บัตรข้อความ บัตรภาพ

8. สถานการณ์จำลอง เปรียบเหมือนนามธรรมชาติของชีวิตจริง หรือการทำ ให้สภาพแวดล้อมหรือกระบวนการของชีวิตจริงให้ง่ายขึ้น โดยทั่วไปสถานการณ์จำลองจะเป็นการ แสดงบทบาทที่เกี่ยวข้องกับบุคคลหรือสิ่งแวดล้อมที่สมมุติขึ้น เช่น อาชีพต่าง ๆ ความเป็นอยู่ ฯลฯ

การจัดการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC

1. ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) นักจิตวิทยาการศึกษาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ไว้ดังนี้

(กรมวิชาการ, 2544) ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ไว้ว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน โดยในกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีการช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2545) ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือไว้ว่าการจัดการเรียนการสอนที่แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ส่งเสริมผู้เรียนให้ทำงานร่วมกันเพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด หรืออาจจะกล่าว ได้ว่าเป็นการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสมตามสภาพวัฒนธรรมนั้นคือให้ผู้เรียนมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันในลักษณะเป็นประชาธิปไตยและมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

(สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2551) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ว่ากระบวนการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้ร่วมมือและช่วยเหลือกันในการเรียนรู้โดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะการรวมกลุ่มอย่างมีโครงสร้างที่ชัดเจน มีการทำงานร่วมกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีการช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบร่วมกันในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม โดยที่สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันภายในกลุ่ม ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้ทุกคนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Instructional Models of Cooperative Learning)

จอห์นสัน และจอห์นสัน (วัฒนา รัชบุทกข์, 2542: 265 ; อ้างอิงมาจาก Johnson and Johnson, 1974: 213-240) เสนอว่าผู้เรียนควรร่วมมือกันในการเรียนรู้มากกว่าการแข่งขัน เพราะการแข่งขันก่อให้เกิดสภาพการของการแพ้ - ชนะ ต่างจากการร่วมมือกัน ซึ่งก่อให้เกิดสภาพการของการชนะ - ชนะ อันเป็นภาพการที่ดีกว่าทั้งทางด้านจิตใจและสติปัญญา หลักการการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ 5 ประการประกอบด้วย (1) การเรียนรู้ต้องอาศัยหลักการพึ่งพากัน

(Positive Interdependence) โดยถือว่าทุกคนมีความสำคัญเท่าเทียมกันและจะต้องพึ่งพากันเพื่อความสำเร็จร่วมกัน (2) การเรียนรู้ที่ดีต้องอาศัยการหันหน้าเข้าหากัน มีปฏิสัมพันธ์กัน (Face to Face Interaction) เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ข้อมูลและการเรียนรู้ต่าง ๆ (3) การเรียนรู้ร่วมกัน ต้องอาศัยทักษะทางสังคม (Social Skill) โดยเฉพาะทักษะในการทำงานร่วมกัน (4) การเรียนรู้ร่วมกันควรมีการวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม (Group Processing) ที่ใช้ในการทำงาน (5) การเรียนรู้ร่วมกันจะต้องมีผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มที่สามารถตรวจสอบและวัดประเมินได้ (Individual Accountability) หากผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ นอกจากจะช่วยให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ในด้านเนื้อหาสาระต่าง ๆ ได้กว้างขึ้นและลึกซึ้งขึ้นแล้วยังสามารถช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านสังคมและอารมณ์มากขึ้นด้วย รวมทั้งมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะกระบวนการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตอีกมาก

(สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2551) เสนอว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือตามแนวคิดของสลาบิน (Slavin) และคณะจาก John Hopkins University สลาบิน ซึ่งได้พัฒนาแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ 3 ประการด้วยกัน คือ รางวัลและเป้าหมายของกลุ่ม ความหมายความสำเร็จหรือความหมายของแต่ละบุคคลและโอกาสในการช่วยให้กลุ่มประสบความสำเร็จเท่าเทียมกัน จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่ารางวัลของกลุ่มและความหมายของแต่ละบุคคลต่อกลุ่มเป็นลักษณะจำเป็นและสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ (Cooperative Learning) ของกลุ่มสลาบิน ที่เป็นที่ยอมรับกันแพร่หลาย มีดังนี้

1.1 STAD (Student Team-Achievement Divisions) เป็นรูปแบบการสอนที่สามารถดัดแปลงใช้ได้เกือบทุกวิชาและทุกระดับชั้น เพื่อเป็นการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลของการเรียนและทักษะทางสังคมเป็นสำคัญ

1.2 TGT (Team – Game - Tournament) เป็นรูปแบบการสอนที่คล้าย STAD แต่เป็นการจูงใจในการเรียนเพิ่มขึ้นโดยการใช้การแข่งขันเกมแทนการทดสอบย่อย

1.3 TAI (Team Assisted Individualization) เป็นรูปแบบการสอนที่ผสมผสานแนวคิดระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือกับการสอนเป็นรายบุคคล (Individualization Instruction) รูปแบบ TAI จะเป็นการประยุกต์ใช้กับการสอนคณิตศาสตร์

1.4 CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบผสมผสานที่มุ่งพัฒนาขึ้นเพื่อสอนการอ่านและการเขียนสำหรับโดยเฉพาะ

1.5 Jigsaw ผู้คิดค้นการสอนแบบ Jigsaw เริ่มแรกคือ Elliot-Aronson และคณะ (1987) หลังจากนั้นสลาวินได้นำแนวคิดดังกล่าวมาปรับขยายเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือมากยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบรรยาย เช่น สังคมศึกษา วรรณคดีบางสวนวิชาวิทยาศาสตร์รวมทั้งวิชาอื่น ๆ ที่เน้นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ มากกว่าพัฒนาทักษะ

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ที่เรียกว่า Learning Together Model ซึ่งจอห์นสันและจอห์นสัน ได้สรุปองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ 5 ประการ คือ

2.1 การพึ่งพาอาศัยกันและกันทางบวก (Positive Interdependence)

2.2 การติดต่อปฏิสัมพันธ์โดยตรง (Face-to-Face Interaction)

2.3 การรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Accountability and Personal Responsibility)

2.4 ทักษะการสัมพันธ์กับทักษะการทำงานร่วมกันในกลุ่มขนาดเล็ก (Interpersonal and Small Group Skill)

2.5 กระบวนการกลุ่ม (Group Processing)

3. รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในงานเฉพาะอย่าง เช่น Group Investigation ของ Shlomo Yael Sharan และ Co – op Co – op

3. ลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

อาโจส และจอยเนอร์ (วัชรา เล่าเรียนดี, 2547: 2 ; อ้างอิงมาจาก Ajose and Joyner, 1990) สรุปลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ดังนี้

1. การพึ่งพาอาศัยกัน

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอย่างใกล้ชิด

3. ความรับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่ม ต่อตนเองและต่อสมาชิกกลุ่ม

4. การใช้ทักษะทางสังคม

5. การใช้ทักษะกระบวนการกลุ่ม

จอห์นสัน จอห์นสัน และโฮลลูเบก (วัชรา เล่าเรียนดี, 2547: 2 ; อ้างอิงจาก Johnson & Johnson and Holubec, 1994) ได้เสนอลักษณะสำคัญของการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. สมาชิกจะรับผิดชอบต่อกลุ่มร่วมกัน ช่วยกันปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจนสำเร็จ โดยมีเป้าหมายเดียวกันมีการแบ่งปันแลกเปลี่ยนข้อมูลและสื่อวัสดุอุปกรณ์

2. สมาชิกกลุ่มมีปฏิสัมพันธ์กัน ร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

3. สมาชิกกลุ่มมีความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่องาน แต่ละคนต้องร่วมกันทำงานเต็มความสามารถ

4. สมาชิกกลุ่มมีทักษะการทำงานกลุ่ม มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ครูต้องสอนและฝึกทักษะการทำงานกลุ่มแก่นักเรียนและประเมินผลการทำงานกลุ่มของนักเรียนด้วย สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเป็นการเรียนรู้ร่วมกันของสมาชิกกลุ่มทุกคนพึ่งพาอาศัยกันมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน มีทักษะทางสังคมและทักษะการทำงานกลุ่ม

4. ประโยชน์ของการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ

จากการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือดังกล่าว มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ ไว้ดังนี้

Arends (วรรณกร หมอยาตี, 2544: 25 ; อ้างอิงจาก Arends, 1994: 345 - 346) เสนอว่าการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือสามารถช่วยพัฒนานักเรียนในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) เนื่องจากสมาชิกในกลุ่มมีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน คนที่เข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็สามารถช่วยเหลือคนที่ยังไม่เข้าใจในการเรียนเรื่องนั้นได้ คนที่อธิบายให้เพื่อนฟังก็จะเข้าใจในสิ่งที่เพื่อนอธิบายได้ง่ายขึ้น เพราะเป็นการใช้ภาษาที่เป็นของผู้เรียนเอง นักเรียนจะกล้าพูด กล้าซักถามเพื่อนและสนใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้นเพราะถือว่ามีส่วนร่วมในความสำเร็จของกลุ่ม

2. ด้านการปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Improved Race Relation) การที่บุคคลได้ทำงานร่วมกันจะทำให้คนนั้นมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เพราะบุคคลได้เรียนรู้การยอมรับการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เขาใจและเห็นใจบุคคลในกลุ่ม และเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จก็จะยินดีร่วมกันซึ่งส่งผลให้การแบ่งแยกลดน้อยลงไปและมีความรู้สึกที่ดีต่อผู้อื่นมากขึ้น เมื่อออกไปอยู่ในสังคม

3. ด้านการฝึกทักษะในการแก้ปัญหา (Comparative Problem – Solving Skills) ด้านนี้นับว่าสำคัญที่สุดที่เป็นผลจากการเรียนแบบร่วมมือกันเพราะนักเรียนได้เรียนรู้การแก้ปัญหาร่วมกันเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถนำไปใช้เมื่อออกไปทำงานในสังคมกลุ่มใหญ่ที่ต้องมีการพึ่งพาอาศัยกันซึ่งถือว่าการติดต่อสื่อสารที่มีความสำคัญมากกว่าสิ่งใดทั้งหมด

สุสุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2551) เสนอประโยชน์ ของการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้วิธีที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
2. ช่วยเตรียมนักเรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริงเพราะลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือนั้นเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของตนเอง ได้ลงมือปฏิบัติได้ทำ

กิจกรรมกลุ่มได้ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ทักษะการบริหาร การจัดการ การเป็นผู้นำ ผู้ตามและที่สำคัญเป็นการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียนมากที่สุดวิธีหนึ่ง

3. ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนความเป็นประชาธิปไตย ฝึกการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนต่อครูต่อสถานศึกษาและต่อสังคม

4. ช่วยลดปัญหาทางวินัยในชั้นเรียน เพราะนักเรียนทุกคนจะได้ฝึกฝนจนกระทั่งเกิดวินัยในตนเอง นักเรียนแต่ละคนจะได้รับการยอมรับจากครู จากเพื่อน ได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เกิดการยอมรับตนเอง เกิดความสุขในการอยู่ร่วมกับเพื่อน ๆ ปัญหาทางวินัยจึงลดน้อยลงและหมดไปในที่สุด

5. ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งชั้นสูงขึ้น การช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่าการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือจะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งชั้นสูงขึ้น การช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุก ๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่มทุก ๆ คนมีส่วนร่วมเท่าเทียมกัน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียน ส่งเสริมให้สมาชิกทุกคนมีโอกาสคิด พูด แสดงออก แสดงความคิดเห็น ลงมือกระทำอย่างเท่าเทียมกันส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเด็กที่เรียน ไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักใช้เวลาส่วนเด็กอ่อนเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ทำให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การร่วมกันคิดการระดมความคิด นำข้อมูลที่ได้มาพิจารณาร่วมกันเพื่อหาคำตอบที่เหมาะสมที่สุดเป็นการส่งเสริมให้ช่วยกันคิดวิเคราะห์และตัดสินใจส่งเสริมทักษะทางสังคม ทำให้ผู้เรียนรู้จักปรับตัวในการอยู่ร่วมกันด้วยมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เขาใจกันและกันส่งเสริมทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้สิ่งเหล่านี้ล้วนส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น

5. การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เดิมเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษโดยบูรณาการกับการสอนอ่าน โดยเริ่มจากการสอนอ่านเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและจากการอ่านช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความ ซึ่งเป็นวิธีสอนซึ่งใช้ในสหรัฐอเมริกามาก่อนและมีการนำไปใช้อย่างแพร่หลายและประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะสำหรับที่เป็นการสอนภาษาในด้านหลักการเขียนภาษา แต่การที่จะแนะนำแบบ CIRC ไปใช้ให้ประสบความสำเร็จได้ไม่ถ้ายนักถ้าผู้สอนและผู้เรียน ไม่ชำนาญคุ้นเคย ยอมรับแบบวิธีดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามสามารถที่จะปรับประยุกต์วิธีการและวัตถุประสงค์ให้สอดคล้องตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วยภาษาของตนเองได้

โดยยึดหลักสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือที่ทำให้สมาชิกกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้อย่างจริงจังทุกคน มีการยอมรับกันและกันและมีเป้าหมายความสำเร็จเดียวกันโดยที่ครูต้องดำเนินการสอนความรู้และฝึกทักษะการอ่านและการเขียนก่อน ให้ฝึกปฏิบัติด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือสำหรับแบบ CIRC ต้องเลือกบทอ่านที่ประกอบด้วยโครงสร้างหลักการทางด้านภาษาที่นักเรียนต้องรู้ เขาใจและนำไปใช้ บทอ่านต้องมีสาระที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นมีความหมาย มีคุณค่าที่จะให้รู้และเข้าใจและนำไปสู่การฝึกเขียนตามวัตถุประสงค์ได้ (วัชรา เล่าเรียนดี, 2548)

5.1 องค์ประกอบสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ แบบ CIRC

(วัชรา เล่าเรียนดี, 2548) กล่าวว่าการสอนแบบบูรณาการการอ่านและการเขียน โดยร่วมมือกันเรียนรู้ จะประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญอย่างน้อย 3 ประการ คือ

1. กิจกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง (Basal related activities)
2. การดำเนินการสอนของครู (Direct Instruction)
3. การบูรณาการการอ่านและการเขียน (Integrated Reading and Composition)

(Composition)

โดยการที่นักเรียนจะร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งเป็นเรื่องของการอ่านและเขียนต่อจากการสอนโดยตรงจากครูทุกครั้ง ซึ่งแต่ละครั้งจะเริ่มด้วยการสอนอ่านก่อน เนื่องจากทักษะทางภาษาสามารถพัฒนาให้บรรลุผลสำเร็จได้ ถ้าครูจัดกิจกรรมการสอนและกิจกรรมเรียนรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมในทุก ๆ ด้านเช่นเดียวกับทักษะการอ่าน ซึ่งประกอบด้วยสมรรถภาพในหลาย ๆ ด้าน เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจ เพื่อจับใจความสำคัญ เพื่อการสื่อสารหรือเพื่อหาประเด็นสำคัญของเรื่อง

Brown (วัชรา เล่าเรียนดี, 2548: 178 ; อ้างอิงจาก Brown, 1984) ได้กล่าวไว้ว่าทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจสามารถพัฒนาได้ไม่ยาก โดยสอนให้นักเรียนมีโอกาสฝึกในการสรุป ตั้งคำถาม ตอบคำถาม ให้นิยาม ทำนายผลหรือเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นหรือเป็นไปได้บ่อย ๆ และสม่ำเสมอ ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ครูจะต้องจัดโอกาสให้นักเรียนได้ร่วมสรุป ร่วมกันตั้งคำถาม ให้นิยามความหมายและทำนายผลหรือเหตุการณ์ซึ่งถ้าครูดำเนินการสอนด้วยวิธี ดังกล่าวอย่างต่อเนื่องก็จะสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนได้ทุกคนในเวลาเดียวกันก็สามารถบูรณาการการอ่านร่วมกับการเขียนได้ในการนำแบบ CIRC ไปใช้นั้นก่อนอื่นต้องเริ่มด้วย การสอนของครูโดยที่ครูจะต้องสอน อธิบาย ยกตัวอย่างการอ่านประเภทต่าง ๆ และรูปแบบการเรียน โดยทั่ว ๆ ไปให้นักเรียนรู้และเข้าใจและฝึกปฏิบัติ ซึ่งรูปแบบการสอนเขียนโดยทั่วไป (Writing Process Model) จะประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

1. การวางแผนการเขียน (Planning)
2. การทำโครงร่างการเขียนในเรื่องที่สนใจ (Drafting)

3. การทบทวน (Reviewing)

4. การปรับแก้ไข (Editing)

5. การนำเสนอหรือการพิมพ์ (Presentation or Publishing)

ทุกขั้นตอนในการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน สมาชิกกลุ่ม จะช่วยเหลือกันและกัน หรือปรับแก้ไขให้กันและกันจนกว่าจะแน่ใจว่างานนั้นสมบูรณ์ที่สุด

5.2 การสอนอ่านและวิธีจัดกลุ่มอ่านโดยแบบ CIRC ในการสอนแต่ละครั้งนั้น เริ่มต้นโดยครูกำหนดเรื่องให้นักเรียนอ่านเป็นกลุ่มโดยครูจะอธิบายสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการอ่านในเรื่องนั้น ๆ การอ่านจะประสบผลสำเร็จถ้าครูมีเวลาในการติดตามผลการอ่านในขณะที่นักเรียนร่วมกันปฏิบัติ 2 ใน 3 ของเวลาในการอ่านทั้งหมดนักเรียนในกลุ่มจะร่วมมือกันเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้แต่ละครั้ง เช่น อ่านเพื่อความเข้าใจการเรียนรู้คำศัพท์ การแปลความหมายของข้อความและการสะกดคำ โดยตัวนักเรียนจะได้รับการกระตุ้นจูงใจให้เรียนรู้ ปฏิบัติงานร่วมกันเพื่อเป้าหมายของกลุ่มและผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มซึ่งจะได้จากความร่วมมือของสมาชิก

5.3 ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension Skills)

(วัชรา เล่าเรียนดี, 2548) ให้แนวคิดว่าทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งทักษะหนึ่งเพราะความเข้าใจมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นและความเข้าใจเป็นสื่อในการเรียนรู้ในทุกด้านและทุกทักษะ แต่ผลการวิจัยพบว่าครูไม่สามารถจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมทั้งขาดความสามารถในการทำความเข้าใจจากองค์ประกอบต่าง ๆ ของเรื่องและผลจากการศึกษาทดลองได้ข้อสรุปว่า การสอนโดยตรงที่ ชัดเจนแจ่มแจ้งจากครูในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจและการติดตามควบคุมดูแลกระบวนการอ่านและการทำความเข้าใจ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ ซึ่งกำหนดสรุป แนวทางการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ ดังนี้

1. สอนฝึกทักษะในการสรุป (Summarizing)
2. สอนฝึกทักษะในการถามคำถาม (Questioning)
3. สอนเพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดเจน (Clarifying)
4. สอนทักษะการทำนายเหตุการณ์ (Predicting Skills)

วัตถุประสงค์หลักของรูปแบบ CIRC ก็คือการใช้กลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมทั้งการนำทักษะดังกล่าวไปใช้ในการเรียนรู้ทักษะอื่น ๆ ซึ่งองค์ประกอบย่อยอื่น ๆ ของ CIRC จะนำไปสู่เป้าหมายเดียวกันในด้านการติดตามดูแลการเรียนรู้ของนักเรียนที่จับคู่กันหรือเข้ากลุ่มกันเรียนรู้ด้วยการอ่านนั้นนักเรียนจะต้องช่วยกันระบุสาระสำคัญของเรื่องที่ให้อ่าน เช่น ตัวละคร บริบทของเรื่องปัญหาความพยายามในการแก้ปัญหาและการแก้ปัญหาในที่สุด ซึ่งถ้านักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติในประเด็น

ดังกล่าว จะพัฒนาความสามารถและทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ โดยเฉพาะเด็กที่เรียนอ่อน จะเรียนรู้ได้ผลมากขึ้นเพราะในกลุ่มจะช่วยกันอธิบายและร่วมกันคิดโดยตลอดในทุกกิจกรรมที่กำหนดให้ฝึก ปฏิบัติที่สำคัญในการใช้รูปแบบ CIRC สมาชิกจะต้องอธิบายการคาดคะเนแนวทางต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา สรุปสาระสำคัญของเรื่องให้เพื่อนในกลุ่มฟังซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของ กันและกันได้และใน 1 ครั้งต่อสัปดาห์นักเรียนในกลุ่มที่ใช้ CIRC จะได้รับการสอนจากครูในเรื่องยุทธวิธี การพัฒนาความเข้าใจและการประเมินความคิดของตนเอง (Metacognitive Strategy) ดังนั้น สาระความรู้ที่ได้ก็อ่าน ซึ่งต้องแตกต่างจากเนื้อหาการสอนการอ่านพื้นฐาน

5.4 องค์ประกอบของการสอนเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน แบบ CIRC

(วีชรา เล่าเรียนดี, 2548) กล่าวว่าองค์ประกอบของการสอนเพื่อพัฒนาการอ่านและการเขียน แบบ CIRC ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ

1. กิจกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง (Basal – Related Activities)
2. การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (Reading Comprehension)
3. การบูรณาการหลักภาษา การใช้ภาษากับการเขียน (Integrated Reading and Composition)

องค์ประกอบของ CIRC ดังกล่าวนี้นักเรียนจะต้องร่วมมือกันเรียนรู้และปฏิบัติในกลุ่มที่มีการจัดเข้ากลุ่มที่ละความสามารถ โดยขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนจะประกอบด้วย 1) การสอนของครู 2) การฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม 3) การฝึกโดยอิสระ 4) การประเมินผลโดยกลุ่มเพื่อน 5) การฝึกเพิ่มเติม และ 6) การทดสอบโดยเทคนิค CIRC จะยึดหลักการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน (Cooperative Learning) ในทุกกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งกระบวนการเรียนการสอนในแบบ CIRC จะประกอบด้วยกิจกรรมการสอนและการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. การจัดกลุ่มอ่าน (Reading Group)
2. การจัดทีม (Teams)
3. การจัดกิจกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง (Basal-related Activities)
4. การจับคู่อ่านกับเพื่อน (Partner Reading)
5. การฝึกเขียนตามหลักไวยากรณ์ในเรื่องที่อ่าน (Story Grammar and Story Related Writing)
6. การอ่านออกเสียงคำ (Words Out Loud)
7. การหาความหมายคำ (Word Meaning)
8. การเล่าเรื่อง (Story Retell)
9. การฝึกสะกดคำ (Spelling)

10. คู่ตรวจสอบ (Partner Checking)
11. การทดสอบ (Tests)
12. การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (Direct Instruction in Reading Comprehension)
13. การให้อ่านบทความต่าง ๆ นอกเวลาและการเสนอรายงานการอ่าน (Independent Reading and Books Reports)
14. การบูรณาการหลักภาษา (ศิลปะทางภาษา) กับการเขียน (Integrated Language Arts and Writing)

ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิค CIRC จะต้องมีการจัดกิจกรรมตามที่ ระบุข้อ 1 – 14 อย่างครบถ้วน เรียงตามลำดับความยากง่ายของวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียน ซึ่งจะต้องมีการวางแผนและเตรียมการสอน กำหนดระยะเวลาในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติในแต่ละวัตถุประสงค์อย่างชัดเจน

5.5 วิธีดำเนินกิจกรรมแบบ CIRC

(วัชรา เล่าเรียนดี, 2548) สรุปวิธีดำเนินกิจกรรมแบบ CIRC ไว้ ดังนี้

1. การจัดกลุ่มอ่าน (Reading Group) ครูจัดกลุ่มเด็กตามระดับความสามารถ ประมาณ 2-3 กลุ่ม ในชั้นเรียน กลุ่มละประมาณ 8 – 15 คน ตามความเหมาะสม
2. การจัดทีมร่วมมือกันเรียนรู้ (Team) ครูจับคู่เด็กนักเรียนหรือจัดกลุ่ม ๆ ละ 3 คน เพื่อร่วมกันเรียนรู้ภายในกลุ่มใหม่และจัดทีมใหม่ที่ประกอบด้วยสมาชิก เก่ง ปานกลาง และอ่อน ทุกกลุ่มซึ่งคะแนนกลุ่มจะได้มาจากคะแนนเฉลี่ยของสมาชิกในกลุ่มใหม่ทุกคนรวมกัน โดยที่คะแนนกลุ่ม จะได้จากคะแนนทดสอบย่อยทุกครั้งของทุกคน คะแนนการเขียน คะแนนจากการอ่าน บทความจากเวลาเรียนหรืออ่านหนังสือ ตำราที่สนใจ กลุ่มที่มีคะแนนรวมเฉลี่ยสูงสุดจัดเป็นกลุ่มยอดเยี่ยมจะให้รางวัลเพื่อการเสริมแรงและกำลังใจ กลุ่มรองลงมาจัดเป็นกลุ่มดีมาก ซึ่งจะได้รับรางวัลรองลงมา เป็นต้น
3. การจัดกิจกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง (Basal - related Activities) ครูอาจใช้เนื้อหาสาระจากบทเรียนตามระดับชั้นหรือเนื้อหาอื่นที่เหมาะสม โดยครูนำเสนอบทเรียนมีการอภิปราย ร่วมกันประมาณ 20 นาที ทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน โดยดำเนินการ ดังนี้ 1) แจงจุดประสงค์การอ่าน 2) สอนแนะนำคำศัพท์ใหม่ 3) ทบทวนคำศัพท์เดิม 4) อภิปรายเรื่อง สาระเนื้อหาที่นักเรียนอ่านแล้ว การสอนในแต่ละเรื่องที่เกี่ยวข้องจะต้องกำหนดขั้นตอนการนำเสนอและ กิจกรรมที่ให้ฝึกชัดเจน เช่น การสอนคำศัพท์ วัตถุประสงค์ก็คือนักเรียนจะต้องสามารถแสดงออกซึ่งการเข้าใจความหมายของคำศัพท์แต่ละคำ อธิบายวิธีที่ได้มาซึ่งความหมาย ฝึกอ่านออกเสียง

คำศัพท์นั้นได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วและแต่งประโยคที่มีความหมายจากคำศัพท์เหล่านั้นได้ (การเขียน)

4. การจับคู่อ่านกับเพื่อน (Partner Reading) ครูจะจัดกิจกรรมให้นักเรียนอ่าน เรื่องที่กำหนดด้วยตนเอง 1 ตอน เสร็จแล้วจับคู่กับเพื่อนข้าง ๆ อ่านให้เพื่อนฟัง โดยผู้ที่ฟังจะช่วยแก้ไข คำผิดหรือการอ่านผิด ผลัดกันเป็นคนอ่านและคนฟัง ครูจะเดินดูอย่างทั่วถึง คอยช่วยเหลือปรับแก้ไขให้นักเรียนเมื่อนักเรียนมีปัญหา

5. การเรียนรู้ไวยากรณ์ในเรื่องและการฝึกเขียนในเรื่อง (Story Grammar and Story Related Writing) ในเรื่องที่กำหนดให้นักเรียนอ่านประกอบหลักไวยากรณ์ต่าง ๆ หรือโครงสร้างของประโยคที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจพร้อม ๆ กับการอ่านเพื่อให้ได้เนื้อหาสาระหรือการอ่านเพื่อความเข้าใจ เมื่อนักเรียนอ่านไปครึ่งเรื่องแล้วครูจะให้นักเรียนหยุดอ่าน พร้อมกับคอยฟังคำสั่งและคำถามให้ปฏิบัติหลังจากที่อ่านจบ เช่น ให้ระบุตัวละครในเรื่องบรีบทปัญหาในเรื่องและให้ทำนายคาดเดาว่าปัญหาจะได้รับการแก้ไขอย่างไร โดยที่นักเรียนจะต้องเขียนอธิบาย 2-3 ตอน ๆ ละ 4 - 5 บรรทัด เกี่ยวกับเรื่องที่ย่านหรืออาจจะให้เขียนบทจบของเรื่องที่แตกต่างกันเดิม

6. การฝึกอ่านออกเสียงคำที่กำหนด (Words Out Loud) ครูจะต้องเตรียมรายการคำยากในเรื่องที่ให้อ่าน นักเรียนจะต้องสามารถอ่านคำยากเหล่านั้นได้ถูกต้องคล่องแคล่ว ไม่ลังเล โดยการฝึกอ่านกับคู่ตนเองหรือฝึกกับสมาชิกกลุ่มอื่น

7. การฝึกหาความหมายของศัพท์ (Word Meaning) ครูจะต้องเตรียมรายการคำที่เป็นคำที่มีความหมาย (Story word) ที่ใหม่สำหรับนักเรียน กำหนดให้นักเรียนเปิดดูความหมายจากพจนานุกรม (Dictionary) สำหรับการฝึกการเขียนให้เขียนนิยามความหมาย ด้วยคำพูดตนเอง และ แต่งประโยคของคำ

8. การเล่าเรื่อง (Story Retell) การฝึกเล่าเรื่องที่ย่านจบแล้ว หลังจากทีกลุ่มร่วมกันอ่านอภิปรายจะสรุปประเด็นสำคัญจับคู่ของตนเอง

9. การฝึกสะกดคำ (Spelling) นักเรียนจะช่วยกันทดสอบการสะกดคำของกันและกันก่อนในแต่ละสัปดาห์จนจบคาบเรียน ในการฝึกสะกดคำจะทำรายการคำที่สะกดผิดทุกครั้งฝึกใหม่จนกว่าคำที่สะกดจะแก้ไขได้ถูกต้องแล้วต่อไปสะกดคำอื่น ๆ ต่อไปรายการ

10. การตรวจสอบโดยเพื่อน (Partner Checking) หลังจากนักเรียนทุกคนได้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ที่ปฏิบัติกันเป็นคู่คู่ของตนจะลงชื่อกำกับในใบงาน แบบฝึกหัดที่กำหนดให้ ซึ่งสามารถที่จะทำงานอื่น ๆ ต่อไปรายการ

11. การทดสอบความรู้ความเข้าใจ (Tests) ภายหลังจากที่จัดการเรียนการสอนตามกิจกรรมต่าง ๆ ของเทคนิค CIRC ไปแล้ว 3 คาบเรียน ครูจะทำการทดสอบทักษะการอ่าน

หรือความเข้าใจและการเขียนโดยให้นักเรียนเขียนประโยคที่มีความหมายจากคำศัพท์แต่ละคำ แล้วให้อ่านออกเสียงดังที่กำหนดให้นักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบด้วยตนเองโดยไม่มีการช่วยเหลือกันและกัน คะแนนที่ได้จากการทดสอบคือความสำคัญของทีมของตนเองเพื่อไปคำนวณเป็นคะแนนกลุ่มร่วมกับกิจกรรมอื่น ๆ

12. การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ (Direct Instruction in Reading Comprehension) ในแต่ละสัปดาห์ครูจะต้องสอนทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ 1 วันในหนึ่งสัปดาห์ เช่น การสอนอ่านเพื่อหาประเด็นสำคัญของเรื่อง (Main idea) การอ่านเพื่อให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลหรือการสรุปอ้างอิงรวมทั้งการฝึกเขียน ดังนั้นครูจะต้องมีการวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอนและเนื้อหาสาระที่เหมาะสมตามลำดับขั้นตอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการอ่านในแต่ละแบบ หลังจากจบบทเรียนแต่ละบทนักเรียนจะมีการฝึกอ่านและฝึกเขียนจากใบงานหรือใบความรู้หรือเล่นเกมแข่งขันกันระหว่างทีมที่เกี่ยวกับการอ่านโดยกิจกรรมจะต้องมีการร่วมมือกันงานเสร็จจะมีการประเมินผลงานกันพร้อมอภิปรายปัญหา

13. การบูรณาการหลักภาษา (ศิลปะทางภาษา) กับการเขียน (Integrated Language Arts and Writing) ในเรื่องหลักภาษาหรือการใช้ภาษานักเรียนจะต้องได้รับการฝึกอ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งประเด็นสำคัญของ CIRC ก็คือประเด็นการจัดการเรียนการสอนของครูเพื่อ พัฒนาการอ่านและการเขียน โดยให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนรู้และฝึกทักษะต่าง ๆ ร่วมกันจนบรรลุวัตถุประสงค์ของการอ่านและเขียนแต่ละแบบ ซึ่งในการสอนอ่านและเขียนแต่ละแบบครูจะต้องสอน และอธิบายกระบวนการและเทคนิควิธีการให้นักเรียนเห็นและเข้าใจอย่างชัดเจนและช่วงเวลาใดที่เน้น การเขียนมากที่สุด ใบงาน ใบกิจกรรมที่เน้นการฝึกเขียน ตัวอย่าง เช่น นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำขยาย หรือส่วนขยายคำ (Modifier) บทเรียนที่ให้ฝึกจะเน้นการเขียน Paragraph เช่น การพรรณนา การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ เมื่อเขียนบทสนทนา หรือนวนิยายหรือเรื่องสั้นในการฝึกทักษะการเขียน ครูอาจจะจัดห้องปฏิบัติการเพื่อการเขียนโดยเฉพาะ ซึ่งเด็กสามารถจะฝึกได้ตามความสนใจในแบบฝึกการเขียนทุกแบบฝึก ซึ่งแบบฝึกการเขียนจะต้องมีสาระสำคัญ หลักการสำคัญของ การเขียนและส่วนบรรยายของงานเขียนจากบทอ่านที่ได้ฝึกอ่านมากขึ้น นักเรียนจะร่วมกันฝึก ระหว่างการเขียนกับเพื่อนโดยครูคอยแนะนำช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาทบทวนเรื่องที่เขียนกับเพื่อน ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องโดยเกณฑ์การตรวจสอบอาจจะเป็นเกณฑ์ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนก่อน

14. การให้อ่านบทความต่าง ๆ นอกเวลาและการเสนอรายงานการอ่านต่าง ๆ (Independent Reading and Books Reports) เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านจะได้รับมอบหมายให้อ่านหนังสือ บทความ เรื่องราวที่ตนเองสนใจอย่างน้อยวันละ 20 นาที ทุกเย็นโดยผู้ปกครองจะลงนามกำกับแบบฟอร์มที่ระบุว่านักเรียนได้อ่านเรื่องที่สนใจในเวลาที่กำหนดทุกวัน ซึ่งกิจกรรมดังกล่าว นักเรียนจะได้คะแนนสำหรับทีมทุกสัปดาห์หรือนักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้ 1 เล่ม ในทุก 2

สัปดาห์ซึ่งจะได้คะแนนจากงานดังกล่าว การอ่านที่กำหนดจะแทนการบ้านด้านการอ่านและการเขียนหรืออาจให้ทำงานเสร็จตามชุดกิจกรรมที่กำหนดแล้วก็สามารถอ่านหนังสือนอกเวลาได้

(ทิศนา แคมมณี, 2552) เสนอว่าวิธีดำเนินกิจกรรมแบบ CIRC ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียนรู้โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่าน นักเรียนแต่ละกลุ่มจับคู่ 2 คน หรือ 3 คน ทำกิจกรรมการอ่านแบบเรียนร่วมกัน
2. ครูจัดทีมใหม่โดยให้แต่ละทีมมีนักเรียนต่างระดับความสามารถอย่างน้อย 2 ระดับ ทีมทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น เขียนรายงาน แต่งความ ทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบต่าง ๆ และมีการให้คะแนนผลงานของแต่ละทีม ทีมใดได้ 90% ขึ้นไป จะได้รับประกาศนียบัตรเป็น “ซูเปอร์ทีม” หากได้รับคะแนนตั้งแต่ 80-89 % ก็จะได้รับรางวัลรองลงมา
3. ครูพบกลุ่มการอ่านประมาณวันละ 20 นาที แจ้งวัตถุประสงค์ในการอ่าน แนะนำคำศัพท์ใหม่ ๆ ทบทวนคำศัพท์เก่า ต่อจากนั้นครูจะกำหนดและแนะนำเรื่องที่จะอ่านแล้วให้ผู้เรียน ทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามที่ครูจัดเตรียมไว้ให้ เช่น อ่านเรื่องในใจแล้วจับคู่อ่านออกเสียงให้เพื่อน ฟังและช่วยกันแก้จุดบกพร่องหรือครูอาจจะให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม วิเคราะห์ตัวละคร วิเคราะห์ปัญหา หรือทำนายว่าเรื่องที่จะอ่านจะเป็นอย่างไรต่อไป เป็นต้น
4. หลังจากกิจกรรมการอ่าน ครูนำอภิปรายเรื่องที่จะอ่าน โดยครูจะเน้นการฝึกทักษะ ต่าง ๆ ในการอ่าน เช่น การจับประเด็นปัญหา การทำนาย เป็นต้น
5. นักเรียนรับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนจะได้คะแนนเป็นทั้ง รายบุคคลและทีม
6. นักเรียนจะได้รับการสอนและฝึกทักษะการอ่านสัปดาห์ละ 1 วัน เช่น ทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญ ทักษะการอ้างอิง ทักษะการใช้เหตุผล เป็นต้น
7. นักเรียนจะได้รับชุดการเรียนการสอนเขียน ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อการเขียนได้ตามความสนใจ นักเรียนจะช่วยกันวางแผนเขียนเรื่องและช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง และในที่สุดได้ผลงานออกมา
8. นักเรียนได้รับการบ้านโดยให้เลือกอ่านหนังสือที่สนใจและเขียนรายงานเรื่องที่จะอ่านเป็นรายบุคคลโดยให้ผู้ปกครองช่วยตรวจสอบพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนที่บ้านโดยมีแบบฟอร์มให้

(นาตยา ปลันธนานนท์, 2543) สรุปว่า การเรียนการสอนแบบ CIRC มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. แบ่งกลุ่มผู้เรียนเป็นกลุ่มละความสามารถ กลุ่มละ 4 คน

2. ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้และทำข้อตกลงเรื่องการทำงานกลุ่มแก่ผู้เรียน

3. ภายในกลุ่มผู้เรียนจับคู่กัน ร่วมกันศึกษากิจกรรม ทบทวนและทดสอบไปที่ละเรื่องหรือที่ละจุดประสงค์ เมื่อเรียนเสร็จเรียบร้อยจนเข้าใจกันทั้งคู่ดีแล้วให้เซ็นชื่อกำกับว่าผ่านการเรียนเรื่องนั้นหรือจุดประสงค์นั้นแล้ว จากนั้นเรียนเรื่องหรือจุดประสงค์ใหม่ต่อไปจนครบหมดทุกเรื่องหรือทุกจุดประสงค์ที่ครูกำหนดไว้

4. จากนั้นผู้เรียนในกลุ่มมารวมตัวกันอีกครั้งหนึ่ง เพื่อทำงานร่วมกันตามที่ครูกำหนดจนงานกลุ่มสำเร็จเรียบร้อย ขณะทำงานสมาชิกในกลุ่มปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ตามที่ครูกำหนด เพื่อให้การทำงานในกลุ่มมีประสิทธิภาพ

5. เมื่อทุกกลุ่มศึกษาทุกกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยก็พร้อมรับการประเมินผลจากครู 5-6 พฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

(วีชรา เล่าเรียนดี, 2548) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม (Group Working Behaviors) ไว้ว่า การแสดงออกด้วยคำพูดและการปฏิบัติเพื่อให้งานกลุ่มประสบผลสำเร็จสูงสุด ซึ่งในการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือนั้นสมาชิกกลุ่มทุกคนต้องยอมรับว่าผลงานกลุ่มหรือผลสำเร็จของงานกลุ่มทุกครั้งนั้นเป็นผลงานของทุกคน ทุกคนในกลุ่มมีความรับผิดชอบเท่าเทียมกัน ทุกคนในกลุ่มจึงต้องมีส่วนร่วมในการคิด ปฏิบัติ ยอมรับความคิดเห็นของเพื่อนร่วมเสนอและปฏิบัติด้วยความเต็มใจ ดังนั้น ในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ครูจึงต้องคอยติดตามดูแลการปฏิบัติงานของกลุ่มตลอดเวลา คอยช่วย คอยปรับแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและกระตุ้นเสริมกำลังใจให้ทุกคนร่วมกันคิดและปฏิบัติอย่างสนุกสนานด้วยพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ครูจะต้องให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจนชำนาญติดเป็นนิสัย เช่น

1. การแสดงความคิดเห็น เช่น การถาม ตอบ แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะ
2. การให้กำลังใจเพื่อน เช่น การพูดสนับสนุนความคิดเห็นการตอบของเพื่อน การชมการพูดกระตุ้นให้เพื่อนถามหรือตอบหรือแสดงความคิดเห็น
3. การรับฟังความคิดเห็น ตั้งใจฟัง พักหน้าตอบรับ ตอบสนองและสนับสนุน
4. การร่วมมือกับกลุ่ม ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมปฏิบัติ ต้องคอยช่วยเหลือกัน และกันกระตือรือร้นในการปฏิบัติร่วมกับเพื่อนและการแสดงออกด้วยสีหน้าแจ่มใสยิ้มแย้ม

5. การตั้งใจในการทำงานกลุ่ม สังเกตการณ์เอาใจใส่ต่องานที่ได้รับมอบหมาย การร่วมมือกันหาคำตอบ การร่วมมือปรึกษาหารือกับเพื่อน

5.7 ทักษะการทำงานกลุ่ม

จอห์นสัน และจอห์นสัน (วีชรา เล่าเรียนดี, 2548: 30 ; อ้างอิงจาก Johnson and Johnson, 1990) ได้สรุปทักษะการทำงานกลุ่มในการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ดังนี้

1. การสร้างความคุ้นเคยและไว้วางใจยอมรับกันและกัน
 2. การพูดจาสื่อสาร สื่อความหมายต่อกันชัดเจนถูกต้อง ยอมรับซึ่งกันและกัน
 3. การช่วยเหลือพึ่งพาสันับสนุนให้กำลังใจกันด้วยการยกย่องชมเชยให้กำลังใจ
 4. การใช้ความสามารถในการหาข้อยุติเข้าใจข้อโต้แย้งระหว่างสมาชิกกลุ่ม
- ดังนั้น ครูจำเป็นต้องสอนและฝึกทักษะเหล่านี้ให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยคอยติดตามดูแลช่วยเหลือ คอยแก้ไข ปรับพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ทุกคนได้มีการค้นคว้า ทักษะทางสังคมและกรรมกรกลุ่มอย่างต่อเนื่องจนติดเป็นนิสัย และควรมีการประเมินผลทักษะการทำงานกลุ่มด้วย

5.8 การประเมินผลทักษะการทำงานกลุ่มการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ นอกจากจะมุ่งเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกคนแล้ว จะต้องเน้นการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มและกระบวนการกลุ่มด้วยการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่มนั้นครูจะต้องคอยช่วยเหลือสนับสนุนในการปฏิบัติหน้าที่ของแต่ละคนอย่างถูกต้องครบถ้วนและสม่ำเสมอ ตลอดเวลาที่มีการจัดการเรียนรู้ โดยจะสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือกันการมีส่วนร่วมของสมาชิก และการแสดงบทบาทของตนอย่างถูกต้องเหมาะสม ดังนั้น ควรประเมินผลการเรียนรู้และทักษะทางสังคมด้วยวิธีการ ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มทั้งนอกเวลาและในเวลาปฏิบัติงาน กลุ่มสังเกตพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน บทบาทสมาชิก วิธีการทำงานกลุ่ม การจัดตั้งสมาชิกกลุ่ม เป็นต้น
2. การสอบถาม ซักถาม ครูที่เกี่ยวข้องจะต้องรู้เข้าใจพฤติกรรมการสอน ซึ่งในขณะที่สอนครูไม่สามารถสังเกตการณ์ทำงานกลุ่มตลอดเวลา
3. การให้ผู้เรียนประเมินตนเองและประเมินผลการทำงานของกลุ่ม ซึ่งควรจะเป็นการประเมินทั้งด้านเนื้อหาและการร่วมมือกัน การแสดงบทบาทมีส่วนร่วมของแต่ละคน เป็นต้น
4. การประเมินด้านผลงานด้วยการตรวจผลงานของแต่ละคนจากการทำงานปฏิบัติงานกลุ่มผลงานที่ควรตรวจให้คะแนน เช่น สมุดจดงาน การรายงานกลุ่มและชิ้นงานจากการทำงานปฏิบัติงานจริงจะเห็นได้ว่าการพัฒนาทักษะการทำงานกลุ่ม พื้นฐานการทำงานกลุ่มจะต้องอาศัย

ความร่วมมือร่วมใจ ความรับผิดชอบ ความเสียสละ การยอมรับซึ่งกันและกันของสมาชิกภายในกลุ่ม เป็นสำคัญ ครูจึงควรฝึกให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรงคือการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ความรับผิดชอบร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม ผู้เรียนทุกคนในกลุ่มทำงานร่วมกันได้และสมาชิกเรียนรู้กระบวนการทำงานกลุ่มเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม โดยให้ความสำคัญของนักเรียนทั้งที่เรียนเก่งและเรียนอ่อน ทำให้ขจัดปัญหาความน้อยใจของนักเรียน ทีมที่ได้คะแนนน้อยและเกือบทุกทีมจะได้คะแนนและรางวัลเกียรติบัตรเช่นกัน และจากการที่นักเรียนได้ช่วยเหลือกันในการทำงานก่อให้เกิดความภูมิใจกับรางวัลที่ได้ ย่อมทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการเรียนโดยการเรียนแบบ CIRC ได้สรุปขั้นตอนการจัดกิจกรรมไว้ 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม เป็นขั้นที่ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อย ประมาณ 5-6 คน ครูควรแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่มบทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจ้ง วัตถุประสงค์ของบทเรียน การทำกิจกรรมร่วมกันและการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจำเป็นสำหรับการทำ กิจกรรมกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน เป็นขั้นที่ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและ มอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 3 ขั้นกิจกรรมกลุ่ม เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ โดยแต่ละกลุ่มจับคู่กันอ่านเรื่องที่เพื่อนเขียน ผลัดกันอ่านผลัดกันฟัง แก้ไขการเขียนของเพื่อน แก้ไขข้อบกพร่องเรื่องที่เขียน ร่วมกันสรุปใจความสำคัญของเรื่อง บอกข้อคิดที่ได้จากเรื่อง สมาชิกในกลุ่มร่วมกันตรวจสอบผลการปฏิบัติงานกลุ่มตนเอง

ขั้นที่ 4 ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ เป็นขั้นการตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไรเน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่องต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปบทเรียนและประเมินผล เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของกิจกรรมการเขียน ตรวจให้คะแนนบันทึกคะแนนของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม สมาชิกช่วยกัน รวมคะแนนแต่ละกลุ่มเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มโดยกลุ่มใดได้คะแนน 90 % ขึ้นไปจะเป็นกลุ่มยอดเยี่ยมจะได้รับรางวัลดาวทอง กลุ่มได้คะแนน 80 - 89 % จะเป็นกลุ่มเก่งมากจะได้รับรางวัลดาวเงิน กลุ่มไม่ถึงเกณฑ์ครูให้กำลังใจ

ความสามารถการเขียนภาษาไทย

1. ความหมายของการเขียนภาษาไทย

มนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความคิดเป็นของตัวเอง ช่องทางในการแสดงออกทางความคิดหรือการสื่อความของมนุษย์นอกจากจะแสดงออกด้วยการพูด สีหน้าและท่าทางแล้ว มนุษย์ยังสามารถแสดงออกทางความคิดหรือสื่อความได้จากการเขียนได้เช่นกัน ซึ่งคำนิยามของการเขียนนั้นมักแตกต่างกันไป ตามทัศนคติของผู้นิยาม ดังนี้

(กมล โปธิเย็น, 2547) ให้ความหมายของการเขียนว่า เป็นกระบวนการในการแสดงออกทางความคิดผู้เขียนจะใช้ความสามารถทางภาษาเรียบเรียงเป็นเรื่องราวเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจถึงความคิดของตนได้อย่างชัดเจนถูกต้องตรงกัน การเขียนจึงเป็นความสามารถทางเขาวรรณปัญญาและเหตุผลมากกว่าความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์เพียงอย่างเดียว

(วีรวุฒน์ อินทรพร, 2545) นิยามการเขียนว่า เป็นการถ่ายทอดหรือนำเสนอความคิด สารและข้อมูลต่าง ๆ ของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารผ่านสัญลักษณ์เป็นลายลักษณ์อักษรโดยไม่มีสถานการณ์ เช่น ท่าทาง การใช้สายตาหรือการเน้นน้ำเสียงประกอบในการสื่อสาร หากพิจารณามุมมองนักวิชาการในต่างประเทศที่มีต่อความหมายของการเขียน

(A.W and John E. Lincoln, 1998) อธิบายว่า การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่เราต้องเรียนรู้ ซึ่งการเขียนจะไม่มีแสดงออกทางสีหน้า ท่าทาง หรือร่างกายใด ๆ แต่ต้องเป็นการสื่อสารผ่านตัวหนังสือและเครื่องหมายวรรคตอนเพียงเท่านั้นและการเขียนถือเป็นการกระทำแบบเดียวโดยไม่มีผู้ร่วมปฏิสัมพันธ์ขณะทำการสื่อสาร

(Kane, 1998) ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียนไม่ใช่ทักษะที่ติดตัวเรามาตั้งแต่เกิดและไม่ถือว่าเป็นกิจกรรมแต่เป็นกระบวนการที่เราต้องศึกษาและเรียนรู้เพื่อที่จะใช้มัน การเขียนนั้นเกี่ยวข้องกับความเป็นตัวตน ความเชื่อ ความรู้สึกและความรู้ของผู้เขียนการเขียนจึงเปรียบเสมือนการเรียนรู้ตัวตนของผู้เขียนที่ไม่มีวันจบสิ้น

(Barnet and Stubbs, 2010) ให้ความหมายของการเขียนว่า การเขียนเป็นการกระทำทางร่างกายอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องการเครื่องมือและพลังงานในการสร้างสรรค์เช่นกันกับการกระทำทางร่างกายอื่น ๆ การเขียนต้องอาศัยทักษะต่าง ๆ มากมายเพื่อที่จะทำให้ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารพึงพอใจ ดังนั้น ความหมายของการเขียนโดยทั่วไปจึงหมายถึง ช่องทางในการแสดงออกทางความสามารถของมนุษย์ในการสะท้อนหรือถ่ายทอดความคิดเรื่องราวต่าง ๆ ผ่านการเรียนรู้และรวบรวมสติปัญญาของ ตัวบุคคลแต่ละบุคคลเพื่อสื่อสารข้อความหรือเรื่องราวนั้น ๆ ออกเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังผู้อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านสามารถรับรู้และเข้าใจสารที่สื่อออกมาในความหมายที่ตรงกันได้

อย่างราบรื่น นอกจากนี้ การเขียนแสดงความคิดเห็นก็สามารถนิยามได้หลากหลายตามมุมมองของผู้
นิยามเช่นกัน

(ฟองจันทร์ สุขยั้ง และคณะ, 2558) นิยามว่า การเขียนแสดงความคิดเห็น คือ การ
เรียบเรียงความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งผ่านโครงสร้าง 3 ส่วน ได้แก่ ต้นเรื่องหรือที่มา ข้อสรุป หรือ
ปลายทางและข้อสนับสนุนหรือเหตุผล

(สุทธิ ชัตติยะ, 2552) อธิบายความหมายของการเขียนแสดงความคิดเห็นว่าเป็น
การเขียนเพื่อการวิเคราะห์ และการวิจารณ์พร้อมกับการแนะนำความเห็นส่วนตัวของผู้เขียน
ความสำคัญของการเขียนในลักษณะนี้ คือ จะต้องคำนึงถึงความถูกต้องของข้อเท็จจริง ข้อมูล การ
แสดงเหตุผลและมีการนำหลักการมาอ้างอิงอย่างชัดเจน หรือระบุถึงข้อดีข้อเสียในประเด็นต่าง ๆ
หากพิจารณาการเขียนแสดงความคิดเห็นในรูปแบบเรียงความ

(วรวรรธน์ ศรียาภัย, 2558) กล่าวว่า เรียงความประเภทนี้สร้างสรรค์จากความ
คิดเห็นที่เกิดขึ้นในใจผู้เขียน เนื่องด้วยมีเหตุการณ์ที่ปรากฏในสังคมเป็นแรงผลักดันให้ผู้เขียนมีความ
คิดเห็นต่อสิ่งนั้น ดังนั้น เหตุการณ์เดียวกันกับผู้เขียนแต่ละคนอาจเขียนเรียงความโดยมีเนื้อหาที่
แตกต่างกันก็ได้เพราะแต่ละคนมีความคิดไม่เหมือนกัน

(วรรรณี โสมประยูร, 2544) ให้ความหมายของการเขียนว่าเป็นเครื่องมือในการ
ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษรเพื่อสื่อ
ความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เพราะการเขียนเป็นทักษะการส่งออกตามหลักของภาษาศิลป์ จาก
ความหมายของการเขียนดังกล่าว ทำให้มองเห็นความสำคัญของการเขียนว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่ง
ต่อ การสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น นักเรียนใช้การเขียนบันทึกความรู้ ทำแบบฝึกหัดและตอบ
ข้อสอบ บุคคลทั่วไปใช้การเขียนเพื่อเขียนจดหมาย ทำสัญญา พิณยกรรม การค้าประกัน เป็นต้น

(สกุณา เลิกนอก, 2545) ได้ให้ความหมายของการเขียน ไว้ว่าเป็นการส่งสารโดย
ใช้ตัวหนังสือตลอดจนเครื่องหมายต่าง ๆ เป็นสัญลักษณ์เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความรู้และความคิด
ของผู้เขียนไปยังผู้อ่าน

(ฉลาด สมพงษ์, 2547) ได้ให้ความหมายของการเขียนว่า คือ การเรียบเรียงภาษา
พูดเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์หรือตัวอักษร ซึ่งจะต้องเลือกคำ ประโยค จากความคิดที่มีจุดหมายมาจัด
ประสพการณ์อย่างมีระเบียบแบบแผน เพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยมและสามารถ
สื่อสารได้

จากคำนิยามดังกล่าว ความสามารถการเขียนภาษาไทยเป็นการแสดงความคิดเห็น
รูปแบบหนึ่งซึ่งหมายถึง การส่งสารที่มีเนื้อความแสดงมุมมองและความคิดเห็นส่วนบุคคลในแง่มุมมองที่
หลากหลายที่มีต่อเรื่อง สถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ไปยังผู้รับสารในรูปแบบตัวอักษร ทั้งนี้

การสื่อความขึ้นอยู่กับจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของผู้เขียนและผู้เขียนสามารถใช้เสรีภาพในการเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระแต่ต้องอยู่บนพื้นฐานของความถูกต้องและเหมาะสม

2. จุดมุ่งหมายของการเขียนภาษาไทย

การเขียนจะบรรลุผลตามวัตถุประสงค์หรือไม่นั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึง คือ จุดมุ่งหมายในการเขียนซึ่งมีผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ ดังนี้

(ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2540) ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายในการเขียนไว้ว่า การเขียนสามารถจำแนกจุดมุ่งหมายได้ ดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง คือ การนำเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นลำดับอยู่แล้ว มาถ่ายทอดเป็นข้อเขียน สิ่งสำคัญสำหรับการเขียนเล่าเรื่องคือจะต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามความเป็นจริงและต้องเล่าเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

2. การเขียนเพื่ออธิบาย คือ การเขียนเพื่อชี้แจง อธิบาย เช่น อธิบายวิธีใช้วิธีทำ ขั้นตอนการทำ โดยมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและปฏิบัติตามได้ การเขียนเพื่ออธิบายต้อง ระมัดระวังเรื่องการใช้ภาษา ต้องใช้ภาษาที่สั้น กระชับ เข้าใจง่ายและเป็นไปตามลำดับขั้นตอน

3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนเพื่อวิเคราะห์ วิจารณ์ แนะนำ หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจเป็นการแสดงความคิดเห็นอย่างเดี่ยวหรืออาจมี ข้อเสนอแนะประกอบด้วย โดยต้องคำนึงถึงพื้นฐานของข้อเท็จจริงอีกทั้งต้องมีหลักเกณฑ์และมีเหตุผล

4. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้อ่าน มีอารมณ์คล้อยตามเกิดจินตนาการเห็นภาพตามและผู้เขียนต้องการ การใช้ถ้อยคำภาษาในงานเขียน ลักษณะนี้ต้องใช้ถ้อยคำภาษาที่ประณีต ดงาม สามารถสื่ออารมณ์ ความรู้สึกให้เกิดแก่ผู้อ่านได้ ซึ่งในบางครั้งก็ต้องใช้ถ้อยคำที่มีความหมายแฝงมีความหมายเชิงสัญลักษณ์ หรือมีความหมายเชิงเปรียบเทียบเพื่อช่วยสร้างจินตนาการให้เกิดต่อผู้อ่าน

5. การเขียนเพื่อโน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่จะชักจูงโน้มน้าวใจให้ผู้อ่านยอมรับในสิ่งที่เขียนเสนองานเขียนประเภทนี้ต้องใช้ภาษาที่สั้นกระชับรัดกุมเข้าใจง่าย อาจเล่นคำ เล่นสำนวน เพื่อให้เกิดความคล่องจงทำให้ผู้อ่านจดจำได้ในเวลาอันรวดเร็ว

6. การเขียนเพื่อล้อเลียนเสียดสี เป็นการเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์ที่จะตำหนิสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเป็นบุคคล เหตุการณ์หรือสถานการณ์ แต่เป็นการตำหนิอย่างนุ่มนวลทำนองดีเพื่อก่อ การเขียนลักษณะนี้ต้องไม่มีลักษณะการกล่าวร้ายหรือมุ่งทำลายการใช้ภาษาในงานเขียนประเภทนี้ต้องสุภาพ นุ่มนวล อาจแทรกอารมณ์ได้

7. การเขียนเพื่อกิจธุระ คือ การเขียนที่ผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง การเขียนชนิดนี้จะมีรูปแบบการเขียนและลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างกันไปตามประเภทของงานเขียน เช่น การเขียนหนังสือราชการ การเขียนจดหมายธุรกิจ การเขียนโทรเลขและการเขียนประกาศแจ้งความ เป็นต้น

(วรรณิ โสมประยูร, 2544) ได้สรุปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียน ไว้ดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบ ชัดเจน หรือเข้าใจง่าย
2. เพื่อเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้พัฒนาองกามขึ้นตามควรแก่วัย
3. เพื่อให้มีทักษะการเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้อง
4. เพื่อให้รู้จักเลือกภาษาเขียนที่ดี มีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส
5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจัดบันทึกสรุปย่อใจความเรื่องที่อ่านหรือฟังได้
6. เพื่อให้สามารถสังเกตจดจำและเลือกถ้อยคำหรือสำนวนโวหารให้ถูกต้องตามหลักภาษาและสื่อความหมายให้ตรงตามที่ต้องการ
7. เพื่อให้มีทักษะการเขียนประเภทต่าง ๆ และสามารถนำหลักการเขียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
8. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเขียนตามที่ตนเองสนใจ และตามความถนัด
9. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบ อาชีพการศึกษาหาความรู้และอื่น ๆ

(กองทัพ เคลือบพณิชกุล, 2551) ได้สรุปถึงจุดมุ่งหมายของการเขียน ดังนี้

1. เพื่อแสดงออกซึ่งคำพูดของตนเอง หมายถึง เขียนคำที่เด็กพูดก็เขียนได้ ก่อนที่จะเขียน
2. เพื่อให้แสดงออกซึ่งความคิดโดยการเขียนต่าง ๆ
3. เพื่อนำไปเขียนแบบสร้างสรรค์ต่อไป
4. เพื่อให้สามารถเขียนได้อย่างถูกต้องตามกลไก เช่น เขียนวันวรรค มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ถูกต้องและเขียนถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการเขียน เป็นการนำเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นลำดับ อยู่แล้วมาถ่ายทอดเป็นข้อเขียน แสดงออกซึ่งคำพูดของตนเอง รวบรวมและลำดับความคิด การใช้ ถ้อยคำภาษาในงานเขียน โดยใช้ถ้อยคำภาษาที่ประณีต งดงาม สามารถสื่ออารมณ์ ความรู้สึกให้ เกิดแก่ผู้อ่านได้ ให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจและปฏิบัติตามได้

3. ความสำคัญและประโยชน์ของการเขียนภาษาไทย

มนุษย์กับการเขียนมีความสัมพันธ์กันมาตั้งแต่สมัยโบราณ เนื่องจากมนุษย์ต้องการเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพวิธีหนึ่งที่จะช่วยถ่ายทอด หรือบันทึกหลักฐาน หรือเรื่องราวได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ส่งผลให้มีวิวัฒนาการทางภาษามาจนกระทั่งปัจจุบันมนุษย์ยังให้ความสำคัญกับการเขียนมาโดยตลอดเห็นได้จากมุมมองต่าง ๆ ดังนี้

(สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2548) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการเขียนไว้ว่า

1. เป็นเครื่องมือแสดงออกของความรู้ ความคิดและความรู้สึกของมนุษย์
2. เป็นเครื่องมือสำคัญในการวัดความเจริญหรืออารยธรรมของมนุษย์ในแต่ละยุคแต่ละสมัย
3. เป็นเครื่องมือใช้สำหรับสื่อสารทั้งเรื่องในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
4. เป็นเครื่องมือที่ใช้สนองความปรารถนาของมนุษย์ เช่น ความรัก ความเข้าใจ เป็นต้น
5. เป็นเครื่องมือสำคัญทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
6. เป็นสื่อที่ช่วยแพร่กระจายความรู้ ความคิดให้กว้างไกลและได้รวดเร็ว
7. เป็นสื่อกลางที่ให้ความรู้ ความคิดและความเพลิดเพลินแก่คนทุกเพศทุกวัย
8. เป็นบันทึกทางสังคมที่ให้คุณประโยชน์แก่คนรุ่นปัจจุบันและอนาคต
9. เป็นงานอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน

ฝ่ายวิชาการบิสิต (2550: 206–207) ได้ระบุถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเขียน ไว้ว่า

1. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องการไม่พร้อมเพรียงกันของกลุ่มผู้รับสารงานเขียนจะช่วยให้คนได้รับรู้ข้อมูลที่ต้องการในเวลาของตนเองสะดวก
2. มีความถูกต้องแม่นยำน่าเชื่อถือมากกว่าการพูดปากเปล่าโดยเฉพาะในเรื่องที่เป็นวิทยาศาสตร์มีหลักการเป็นระบบ เพราะผู้ส่งสารจะต้องทุ่มเทความพยายามและใช้เวลาอย่างมากในการหาข้อมูลตรวจสอบรายละเอียดและจัดการความคิดให้เป็นระบบเพื่อถ่ายทอดออกมาอย่างชัดเจน
3. ช่วยให้ผู้เขียนมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนมากขึ้น เพราะในการเขียนเรามักจะใช้เวลาในการจัดระเบียบความคิด รับข้อมูล ตรวจสอบและทำความเข้าใจในเนื้อหานั้น ๆ มากกว่าการพูด

4. เราสามารถสอดแทรกข้อมูลเพิ่มเติมที่อาจเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านได้โดยไม่ทำให้ผู้อ่านเบื่อหรือเสียเวลาเพราะถ้าเขาไม่สนใจก็สามารถอ่านข้ามส่วนนั้นไปได้

5. ทั้งเราและผู้รับสารจะมีข้อมูลเดียวกันเก็บไว้เป็นหลักฐานเพื่อใช้อ้างอิงในภายหลังได้

6. การใช้งานเขียนในการทำงานหรือธุรกิจจะช่วยลดเวลาในการประชุมลง

7. ช่วยสร้างชื่อเสียงให้แก่ผู้เรียนในฐานะผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ และในฐานะนักสื่อสารที่ทำงานเขียนไม่ว่าจะสั้น (บันทึก จดหมาย บทความประเภทหน้าเดียวจบ) หรือยาว (รายงาน ตำราวิชาการ ฯลฯ) ต่างก็เป็นสิ่งที่สะท้อนถึงตัวเราได้อย่างชัดเจน ถ้าเราเขียนไม่ดีมันก็ไม่เพียงแต่แสดงถึงความอ่อนด้อยความสามารถในการเขียน แต่ยังบอกถึงความเป็นตัวเราในแง่ต่าง ๆ ที่เป็นลบ เช่น ทำให้ผู้อ่านรู้ว่าเราไม่มีความรู้ในเรื่องที่เขียนจริงไม่ตั้งใจทำงาน ขาดระเบียบ ฯลฯ

(อัญชลี ทองเอม, 2541) ระบุว่า หัวใจนักปราชญ์ประการสุดท้าย ลี คือ ลิขิต แปลว่า เขียนพระยาอุปกิตศิลปสาร กล่าวว่า หัวใจนักปราชญ์ประการสุดท้ายนี้สำคัญที่สุด เพราะเป็นการแสดงผลของการฟัง การอ่าน การใช้ความคิดและเป็นหลักฐานแสดงความเป็นปราชญ์ในกายภาคหน้า

(เรวดี อาษานาม, 2558) ได้สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้ คือ เด็กที่มีความสามารถในการอ่านและประสบความสำเร็จในการเขียนมากจะมีจินตนาการในการใช้ภาษาได้ดี เพราะได้มีโอกาสเรียนรู้แนวทางการใช้คำต่าง ๆ จากสำนวนภาษาในหนังสือต่าง ๆ ที่อ่านพบ โดยปกติครูมักสอนให้เด็กอ่านได้จึงให้เขียนคำที่ตนอ่านได้แต่ทักษะในการเขียนเป็นทักษะที่สลับซับซ้อนกว่าทักษะอื่น เด็กจึงจำเป็นต้องมีความพร้อมโดยฝึกทักษะการฟัง การพูด และการอ่านได้ก่อนแล้วจึงเริ่มทักษะการเขียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานในการเขียนและช่วยผู้เขียนด้วยความสนุกสนานไม่เบื่อโดยจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้ฝึกจากง่ายไปหายากและให้สัมพันธ์กับการพูดและอ่าน

(จามจุรี จำเมือง, 2553) ได้สรุปความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและประสบการณ์ของตนออกเสนอต่อผู้อ่าน

2. การเก็บรวบรวมบันทึกข้อมูลน่าสนใจและเป็นประโยชน์ ซึ่งตนเคยมีประสบการณ์มาก่อน

3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่คุณเขียนคิดเกิดรู้สึกประทับใจ ในประสบการณ์ที่ผ่านมา

4. เป็นเครื่องมือการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่งหรือจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง

5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกทุกสิ่งที่ทำที่อ่านได้

6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องราวทำให้รัก ฯลฯ

7. เป็นการแสดงออกถึงภูมิปัญญาของผู้เขียนทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนจากวรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น ๆ

8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติและเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้

9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดงออกทางความรู้สึกและแนวความคิด

10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม

(มุกดา ลิบลับ, 2546) ได้อธิบายความสำคัญของการเขียนว่า การเขียนเป็นสื่อความหมายที่มีความสำคัญ ดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารเรื่องราวต่าง ๆ ไปยังผู้อ่าน
2. การเขียนเป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้ละสติปัญญาของมนุษย์
3. การเขียนเป็นเครื่องระบายออกทางอารมณ์ของมนุษย์
4. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิต เช่น การเล่าเรียน

การประกอบอาชีพต่าง ๆ เป็นต้น

(ฟ็อน เปรมพันธ์ุ, 2543) ได้อธิบายถึงการเขียนไว้ว่า การเขียนมีลักษณะ เฉพาะที่สำคัญแตกต่างจากการพูด คือ การเขียนมีลักษณะของความคงทนถาวรสามารถปรากฏเป็นหลักฐานอ้างอิงได้นานนับร้อยนับพันปีและสามารถอ่านได้หลายครั้งตามต้องการ การเขียนมีความสำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. การเขียนเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์
2. การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่งของมนุษย์
3. การเขียนเป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของมนุษย์
4. การเขียนเป็นเครื่องมือระบายอารมณ์และความรู้สึกของมนุษย์ช่วยให้ผ่อนคลายความอัดอั้นคับข้องใจ

คลายความอัดอั้นคับข้องใจ

5. การเขียนเป็นเครื่องมือในการสร้างความรัก ความสามัคคีและความเจริญรุ่งเรืองในสังคม แต่ตรงกันข้ามการเขียนก็อาจเป็นเครื่องมือในการบ่อนทำลายได้เช่นกัน

6. การเขียนสามารถทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิตได้รับการยกย่อง
เชิดชูเกียรติ

(กองทัพ เคลือบพนิกกุล, 2551) ได้ระบุถึงความสำคัญของการเขียนไว้ ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันในสังคม
2. เป็นเครื่องวัดความเจริญทางด้านอารยธรรมทางภาษาของมนุษย์
3. เป็นเครื่องถ่ายทอดมรดกทางสติปัญญาของมนุษย์
4. เป็นอาชีพที่สุจริตที่สำคัญอย่างหนึ่งในปัจจุบัน
5. เป็นเครื่องมือในการศึกษาค้นคว้าของนักเรียน

สรุปได้ว่า การเขียนเป็นเครื่องมือที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างกันของมนุษย์ เป็นทักษะที่ผู้เขียนได้ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการและความต้องการของตนเองและเป็นการสื่อความหมายที่คงทนใช้บันทึกแทนความจำเพื่อป้องกันการลืมได้ดีกว่าสื่ออื่น ๆ สามารถใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้และสามารถพัฒนาเพื่อยึดเป็นงานอาชีพได้

4. ประเภทของการเขียนภาษาไทย

การสื่อสารทางการเขียนสามารถแสดงออกได้หลายรูปแบบ เนื่องจากงานเขียนแต่ละชิ้นประกอบไปด้วยความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนที่แตกต่างกันออกไปตามเจตนาหรือวัตถุประสงค์ของผู้เขียนการเขียนจึงอาจแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้

(กิตติชัย พินโน และคณะ, 2553) แบ่งประเภทการเขียนพื้นฐานออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. งานเขียนร้อยแก้ว เป็นการนำถ้อยคำมาผูกเป็นประโยคเป็นเรื่องราว โดยไม่มีการบังคับ รูปแบบ หรือฉันทลักษณ์ แต่อาจมีรูปแบบการเขียนแตกต่างกันขึ้นอยู่กับวิธีการนำเสนอจุดมุ่งหมายของผู้เขียนและความเป็นทางการ

2. งานเขียนร้อยกรอง เป็นงานเขียนที่มีฉันทลักษณ์ หรือรูปแบบบังคับการแยกประเภทการเขียนออกตามจุดมุ่งหมายกลุ่มวิชาภาษาไทย

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2549: 98) ระบุว่า การเขียนในแต่ละประเภทสามารถแบ่งตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าเรื่อง เป็นการเขียนเพื่อถ่ายทอดเรื่องราว ประสบการณ์ ความรู้ โดยนำเสนอข้อมูลที่ตรงตามความเป็นจริง มีลำดับขั้นตอนในการนำเสนอที่ชัดเจน

2. การเขียนเพื่ออธิบาย เป็นการเขียนชี้แจง แก้ไขปัญหา บอกวิธีทำ สิ่งใดสิ่งหนึ่งมุ่งหวังให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจ

3. การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นของผู้เขียนในเรื่องต่าง ๆ ผู้เขียนจะต้องมีข้อมูลข้อเท็จจริงและหลักฐาน รวมถึงเหตุผลสนับสนุนความ

คิดเห็นของตนในประเด็นที่จะกล่าวถึง จากนั้นจึงแสดงความคิดเห็นของตนที่อาจสนับสนุนขัดแย้ง หรือนำเสนอแนวคิดใหม่เพิ่มเติม

4. การเขียนเพื่อชักจูงใจ เป็นการเขียนโน้มน้าวเชิญชวนให้ผู้อ่านสนใจใน ข้อเขียนที่นำเสนอ ข้อเขียนที่ชักจูงใจต้องประกอบด้วยเหตุผลที่น่าเชื่อถือ สมควรแก่การคล้อยตาม

5. การเขียนเพื่อสร้างจินตนาการ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนเลือกใช้ถ้อยคำ อย่างประณีต เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกและจินตนาการของตนออกมาให้ผู้อ่านเกิดภาพตามที่ตนเอง ต้องการ นอกจากนี้ การแบ่งประเภทการเขียนตามจุดมุ่งหมาย

ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2544) ระบุไว้ ว่าการเขียนประกอบไปด้วย

1. การเขียนเพื่อแสดงความรู้สึก เป็นการเขียนที่มุ่งบอกเล่าความรู้สึกที่ ได้รับผลกระทบจากสื่อ เรื่องราว เหตุการณ์ ประสบการณ์และอื่น ๆ อันก่อให้เกิดความรู้สึกต่าง ๆ

2. การเขียนเพื่อให้ความรู้ เป็นงานเขียนที่ไม่ได้มีความหมายเพียงการ เขียนทางวิชาการเท่านั้น หากยังรวมถึงงานเขียนเพื่อให้เกร็ดความรู้เล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผู้เขียนจะต้องมี ความแม่นยำในความรู้เรื่องนั้น ๆ เป็นอย่างดีและถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นขั้นตอน

3. การเขียนแสดงความคิดเห็น เป็นการเขียนเพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิด ของผู้เขียนให้ผู้อ่านรับรู้และเข้าใจ ผู้เขียนจะต้องทราบแน่ชัดว่าจะแสดงความคิดเห็นเรื่องอะไรและ ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ถูกต้อง

4. การเขียนสรุปความ เป็นการจับประเด็นสำคัญของเรื่องหรือการเลือก เพินเอาแต่ใจความสำคัญของเรื่องแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ให้เนื้อความครบถ้วน และรัดกุมโดยใช้ สำนวนภาษาของผู้สรุปเองจากการแบ่งประเภทของการเขียนสรุปได้ว่า การเขียนสามารถแบ่ง ออกเป็นประเภทได้ตามมุมมองที่แตกต่างกันออกไป เช่น อาจแบ่งตามรูปแบบ จุดมุ่งหมาย หรือ กล วิธีการเขียน ซึ่งประเภทของการเขียนเหล่านั้นแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนสามารถเลือกสื่อความคิดผ่านการ เขียนได้หลากหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับเป้าหมายในการสื่อสารของแต่ละบุคคล เพื่อให้การสื่อสารผ่าน งานเขียนนั้น ๆ สื่อความได้ตรงตามความต้องการมากที่สุดและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อไป

(ณภัทร เทพพรธนะ, 2541) ได้อธิบายว่า ในปัจจุบันการเขียนมีหลาย รูปแบบ การแบ่งประเภทของการเขียนไม่มีการจำแนกหรือกำหนดอย่างแน่นอน แต่หากจะแบ่ง ประเภทของ การเขียนออกตามรูปแบบหรือลักษณะการเขียน จะแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. งานเขียนแบบร้อยแก้ว เป็นงานเขียนที่ไม่มีการบังคับตามรูปแบบคำ ประพันธ์ หรือบทบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์เป็นถ้อยคำที่นำมาผูกเป็นประโยคเป็นเรื่องราวข้อความนั้น จะอยู่ในรูป (From) ที่กำหนดหรือตามความนิยม เช่น เรียงความ บทความ สารคดี เรื่องสั้น นวนิยาย เป็นต้น

2. งานเขียนแบบร้อยกรอง เป็นงานเขียนที่เรียบเรียงตามรูปแบบคำ ประพันธ์หรือบทบัญญัติแห่งฉันทลักษณ์ เช่น โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่าย เป็นต้น

(ฟ็อน เปรมพันธุ์, 2543) ได้อธิบายว่า โดยทั่วไปประเภทของงานเขียนจะแบ่ง ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ การเขียนที่เป็นแบบแผนกลุ่มหนึ่งและงานเขียนที่ไม่เป็นแบบแผนอีกกลุ่ม หนึ่ง ซึ่งงานเขียนแต่ละชนิดแต่ละประเภทขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่แตกต่างกันออกไปตาม เนื้อหาสาระของงานเขียนนั้น

1. งานเขียนที่เป็นแบบแผน ได้แก่ การเขียนเรียบเรียง การเขียนย่อความ การเขียนบทความ การเขียนจดหมาย เป็นต้น

2. งานเขียนที่ไม่เป็นแบบแผน ได้แก่ งานเขียนเพื่อบอกเล่างานเขียนเพื่อ แสดง ความคิดเห็นหรือแนะนำ งานเขียนเพื่อโฆษณา ล้อเลียนเสียดสี สร้างจินตนาการ

(อุทุมพร จันทรอด, 2547) ได้สรุปประเภทของการเขียนจากจุดประสงค์ของ การเขียนตามหลักสูตรประถมศึกษา 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ตามลักษณะของข้อเขียนที่ นักเรียนระดับประถมศึกษาจะต้องได้รับการสอนว่า การเขียนมีอยู่ 4 แบบด้วยกัน คือ

1. การเขียนตามแบบ คือ การเขียนที่มีแบบให้ดูแบบเป็นอย่างไรใด นักเรียน ก็เขียนตามแบบนั้น หากไม่มีแบบให้ดูนักเรียนจะเขียนไม่ได้ การเขียนตามแบบจึงเป็นการฝึกเพื่อให้ มีทักษะเบื้องต้นในการเขียน

2. การเขียนด้วยความเข้าใจ เป็นการเขียนที่ผู้เขียนใช้ความรู้ความสามารถ ในการเขียนสูงกว่าการเขียนตามแบบ ได้แก่ การเขียนเป็นคำ ประโยค ข้อความสั้น ๆ ที่เมื่อเขียน แล้วผู้เรียนมี ความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่เขียน ซึ่งการเขียนด้วยความเข้าใจ มี 2 ประการประกอบกัน คือ

2.1 นักเรียนเขียนได้โดยไม่ต้องดูรูปแบบ

2.2 นักเรียนรู้ความหมาย เนื้อหา สาระของคำ ประโยคและข้อความที่ เขียน

3. การเขียนอย่างมีจุดประสงค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนประสงค์จะให้ ผู้อ่าน ทราบหรือเข้าใจอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ผู้เขียนต้องการ เช่น ทราบความต้องการความคิดเห็น ประสพการณ์หรือให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามที่ผู้เขียนมีอยู่อัน ได้แก่ การเขียน เรียงความ หรือการเขียนที่มีลักษณะอย่างการเขียนเรียงความ เช่น การเขียนประกาศโฆษณา แจ้ง ความ และการเขียนบทความ เป็นต้น

4. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีลักษณะคล้ายกับการเขียนอย่างมีจุดประสงค์ แต่ต่างกันว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้เขียนต้องมีความรู้ความสามารถในเชิงการเขียนสูงกว่า การ เขียนอย่างมีจุดประสงค์

(วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549) ได้ระบุว่าการเขียนมี 4 ประเภท ดังนี้

1. การเขียนเรียงความ
2. การเขียนย่อความหรือสรุปความ
3. การเขียนจดหมาย
4. การเขียนบทร้อยกรอง

สรุปได้ว่า ประเภทของการเขียนภาษาไทย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ การเขียนที่เป็นแบบแผนกลุ่มหนึ่งและงานเขียนที่ไม่เป็นแบบแผนอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งงานเขียนแต่ละชนิดแต่ละประเภทขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้เขียนที่แตกต่างกันออกไปตามเนื้อหาสาระของงานเขียนนั้น

5. องค์ประกอบของการเขียนภาษาไทย

เนื่องจากการเขียนมีความสำคัญและเป็นทักษะที่มีขั้นตอน ซึ่งเกิดขึ้นได้ยากกว่าทักษะด้านอื่น ๆ เพราะการเขียนต้องอาศัยทักษะอื่น ๆ ประกอบด้วย และต้องผ่านการฝึกฝนเป็นเวลานาน องค์ประกอบของการเขียนมีหลายอย่าง ดังมีผู้อธิบายไว้ ดังนี้

(สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2548) ได้ระบุถึงองค์ประกอบของการเขียนไว้ว่า การเขียนที่ดีจะต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1. ความชัดเจน (Perspicuity) คือ ความชัดเจนในการใช้ถ้อยคำสื่อความหมาย
2. ความเรียบง่าย (Simplicity) คือ การใช้คำธรรมดาที่เข้าใจง่าย ไม่ใช้คำ
3. ความกระชับ (Brevity) คือ การใช้ถ้อยคำน้อย แต่ให้ความหมายชัดเจนและ
4. ความประทับใจ (Impressiveness) คือ การใช้ถ้อยคำเร้าความรู้สึกของผู้อ่าน
5. ความไพเราะ (Euphony) คือ การเลือกใช้คำที่มีเสียงราบรื่นไพเราะหู
6. การสร้างภาพ (Picturesqueness) คือ การใช้คำที่มองเห็นภาพ สื่อให้เห็น

ภาพชัดเจน

7. โครงสร้างของประโยค (Syracuse of Sentences) คือ การแต่งประโยคให้สอดคล้องสอดคล้องกับเหตุการณ์ ประโยคหลักอยู่ใกล้กัน ไม่อยู่ไกลกันเกินไป ที่สำคัญคือ ประโยคที่แต่งนั้นควรเป็นประโยคกระชับ คือ ประโยคที่เอาข้อความสำคัญไปไว้หลังสุดให้ประโยคต้นเป็นประโยคที่ชักนำความสนใจและก่อให้เกิดความสงสัย ผู้อ่านจะต้องอ่านไปจนจบมิฉะนั้นจะไม่เข้าใจ เรื่องประโยคลักษณะนี้เป็นประโยคที่ดีเพราะสามารถยึดความสนใจของผู้อ่านไว้ได้

(ณภัทร เทพพรธนะ, 2541) อธิบายถึงองค์ประกอบของการเขียน ได้แก่ เนื้อหา ภาษา และรูปแบบ เนื้อหา คือ เนื้อเรื่องหรือเรื่องราว ที่ผู้เขียนต้องการจะให้ผู้อ่านได้ทราบอาจจะ

เป็นเรื่อง ของบุคคล เหตุการณ์ สถานที่ หรืออาจจะเป็นข้อคิดเห็น จินตนาการ อารมณ์ความรู้สึก ฯลฯ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างประกอบกันได้ ภาษา คือ ถ้อยคำ สำนวน โวหารต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งรูปแบบตามหลักภาษาและตามความนิยมของผู้ใช้ภาษาในการเขียนเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ผู้เขียนควรคำนึงถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับเพศ วัย อายุ ระดับการศึกษา ความสนใจของผู้อ่าน รวมทั้งคำนึงถึงกาลเทศะและรูปแบบในการนำเสนอด้วย นอกจากนี้ผู้เขียนควรให้ความสำคัญกับเครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ที่ใช้ในการเขียนเพราะเครื่องหมายเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านอ่านได้สะดวก และเป็นการป้องกันความเข้าใจผิดได้ เช่น การใช้เครื่องหมายปรัศนีและอัศเจรีย์ เป็นต้น แต่ทั้งนี้ควรใช้อย่างระมัดระวังและเหมาะสมกับเนื้อหาและรูปแบบ

(ฉลาด สมพงษ์, 2547) อธิบายว่า หัวใจสำคัญของการเขียนคือ ความคิดและ ศิลปะการใช้ภาษาก่อนที่จะลงมือเขียน ต้องรู้จักระบายความคิด รู้จักประเด็นที่จะเขียน รู้จักเลือก ถ้อยคำ การเรียงเรียงประโยคให้ถูกต้องตามเกณฑ์ของภาษา

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนภาษาไทย เป็นกระบวนการที่เกิดจากผู้เขียน ใช้ ความคิดถ่ายทอดเป็นตัวอักษร โดยใช้เครื่องเขียนและอาศัยประสบการณ์ทางภาษา ใช้ภาษาให้ ถูกต้องเข้าใจง่าย ไม่ใช้คำฟุ่มเฟือย เหมาะสมกับกาลเทศะ เลือกเนื้อหาและรูปแบบตามความสนใจ และความต้องการของผู้อ่าน

6. การสอนทักษะการเขียนภาษาไทย

การเขียนภาษาไทยมีความสำคัญและมีความจำเป็นที่ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่ต้องอาศัยการฝึกอย่างสม่ำเสมอและ จะต้องพยายามจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการเขียนด้วยรูปแบบที่แตกต่างกัน เพื่อ เร้าความสนใจของผู้เรียนให้เกิดความสนใจในการเขียนและพยายามฝึกฝนให้ดีขึ้นได้เสนอวิธีการสอน เขียนไว้ ดังนี้

(ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2545) ได้ลำดับการสอน ไว้ดังนี้

1. ก่อนสอนครูควรพูดจูงใจให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเขียนหนังสือ ให้ ถูกต้องชัดเจนว่า การเขียนหนังสือถูกต้อง ชัดเจน เป็นการแสดงว่าผู้เขียนเป็นผู้มีการศึกษาดี ใคร อ่านข้อความนั้น ๆ ก็อ่านเข้าใจง่าย ไม่มีการเข้าใจผิดและควรอธิบายให้เข้าใจประโยชน์ที่ได้จากการ เขียนแต่ละประเภทด้วย

2. พยายามสอนให้การเขียนสัมพันธ์กับการฟัง การพูด และการอ่าน วิธีสอน ที่จะให้สัมพันธ์กับทักษะอื่น ก็คือ ก่อนที่จะเขียนสิ่งใดควรริเริ่มจากการฝึกให้รู้จักฟังเสียก่อนแล้วจึง เขียน เช่น ให้ฟังคำถามแล้วเขียนตอบให้ตรงคำถาม เก็บสิ่งที่ได้ฟังจากการบรรยายไปเขียนหรือให้อภิปรายกันในเรื่องที่เขียนจนแน่ใจว่าผู้เรียนมีความรู้และมีความคิดที่จะเขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ

เสียก่อนแล้วจึงให้เขียน บางครั้งครูอาจกำหนดให้ผู้เรียนอ่านหรือค้นคว้าเพิ่มเติมจากหนังสือในห้องสมุดมาเขียนด้วย

3. ในกรณีที่ผู้เรียนเขียนตัวสะกดหนังสือผิดพลาดนั้น ครูควรหาอุบายให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกเต็มใจที่จะแก้ข้อบกพร่องผิดพลาดของตนดีกว่าทำโทษให้แก้แล้วแก้อีก ผู้เรียนเบื่อหน่ายไม่เกิดผลดีแต่อย่างใด วิธีแก้ อาจทำได้โดยรวบรวมคำที่ผู้เรียนมักสะกดผิดเสมอ ๆ เขียนบนกระดานดำหรือเขียนใส่บัตรคำ นำไปปิดไว้บนป้ายประกาศของชั้น ครูมอบหน้าที่ให้เด็กเขียนบัตรคำก็ได้ เมื่อรวมคำที่ติดไว้มากแล้วควรทดสอบคำเหล่านั้นเป็นระยะ ๆ หรืออาจให้ผู้เรียนเขียนสถิติการเขียนคำถูกต้องแต่ละครั้งของตนเองไว้ก็ได้ ในบางครั้งอาจให้แข่งขันสะกดคำถูกบ้างก็ได้ ทั้งนี้เป็นการช่วยให้ผู้เรียนรู้จักระมัดระวังมิให้เขียนผิด

4. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ให้ทำหนังสือสำหรับชั้นหรือประกวดการเขียนนิทาน หรือประกวดการเขียนเรื่องจริงที่ได้ประสบมาด้วยตนเองเป็นการส่งเสริมทักษะการเขียนของผู้เรียนได้เหมือนกัน

5. ในการสอนวิชาต่าง ๆ อาจมีโอกาที่จะฝึกทักษะเขียนได้เสมอครูที่สอนภาษาไทยควรปรึกษาหารือกับครูที่สอนวิชาอื่น ๆ เพื่อช่วยกันหรือร่วมมือกันสอนให้สาระวิชาต่าง ๆ สัมพันธ์กัน โดยใช้เนื้อหาวิชาอื่นสำหรับฝึกทักษะเขียนก็ได้ เช่น สังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ ฯลฯ อาจให้เขียนเรียงความหรือรายงานในวิชานั้น ๆ ก็ได้

(วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549) ได้ลำดับการสอน ไว้ดังนี้

1. การสอนแจกลูกสะกดคำ
2. สอนเขียนคำ
3. สอนเขียนประโยค โดยเริ่มเขียนจากประสบการณ์
4. สอนเขียนเรื่อง โดยเขียนเรื่องจากประสบการณ์
5. สอนเขียนเรียงความ โดยไม่จำเป็นต้องเขียนเฉพาะในวิชาภาษาไทย

(บันลือ พฤษะวัน, 2545) ได้จำแนกแบบการสอนเขียนไว้ 5 แบบ ดังนี้

1. การสอนเขียนแบบใช้เสียงพาไป การสอนเขียนแบบนี้ให้ความดีเด่นของภาษาไทยที่มีเสียงคงที่ และใช้ความสัมพันธ์ของการฝึกอ่านแบบสะกดคำตัวกับการเขียนมาใช้ประโยชน์ ได้อย่างเต็มที่

2. การสอนเขียนแบบให้เห็นคำก่อน การสอนเขียนแบบนี้มุ่งให้เด็กฝึกเขียนคำใหม่ในบทเรียนได้แม่นยำยิ่งขึ้น และยังมุ่งให้เข้าใจความหมายของคำในรูปประโยค จึงจะช่วยให้เกิดประโยชน์แก่เด็กผู้เรียนได้เห็นรูปแบบของประโยคในการเขียนคำนั้น ๆ

3. การฝึกสะกดคำ ในขณะที่ครูเขียนข้อความบนกระดานดำ หรือแผนภูมิประสบการณ์ โดยครูเขียนตามที่นักเรียนสะกดเสร็จแล้วจึงให้นักเรียนอ่าน แล้วจึงคัดลงในสมุด

4. การเขียนโดยใช้บันทึกแบบอย่าง วิธีสอนโดยครูใช้แถบประโยคที่เลื่อนไว้ โดยนักเรียนอ่านประโยคแล้วค่อย ๆ ปิดประโยคจนมิดนักเรียนจึงเขียนประโยคนั้นลงไป วิธีสอนแบบนี้เป็นการฝึกทักษะการอ่านเร็วสัมพันธ์กับการกวาดสายตาไปด้วย

5. การเขียนตามคำบอก เป็นวิธีการเขียนที่ใช้กันมานานและยังใช้ได้จนถึงปัจจุบัน ซึ่งจำเป็นต้องฝึกเสมอใช้เป็นกิจกรรมสอนเขียนใช้สลับกับกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อล่อใจไม่ให้เด็กเบื่อการสอนจึงเป็นการฝึกสมาธิและความจำจากการฟังพร้อมทั้งฝึกเขียนข้อความตามคำสั่ง

สรุปว่า ความสำคัญของการเขียนว่าเป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของผู้เขียน เพื่อให้ผู้เขียนได้พัฒนาด้านสติปัญญาแสดงออกถึงภูมิปัญญาและความสามารถของผู้เขียนการสอนทักษะการเขียนมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องเริ่มต้นกิจกรรมที่การสอนแจกลูกสะกดคำ สอนเขียนคำ สอนเขียนประโยค โดยเริ่มเขียนจากประสบการณ์ สอนเขียนเรื่อง โดยเขียนเรื่องจากประสบการณ์ สอนเขียนเรียงความ สลับกับกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อช่วยให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย สามารถนำการเขียนไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์สูงสุด

7. การวัดและประเมินผลด้านการเขียนภาษาไทย

การวัดและการประเมินผลด้านการเขียน ครูผู้สอนควรพิจารณาถึงความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการเขียนของผู้เรียน ไม่ควรนำเอาความสามารถในการใช้ภาษาของนักเรียนเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเพราะการใช้ภาษาเขียนในระดับชั้นประถมศึกษายังเป็นเพียงทักษะพื้นฐานหากพิถีพิถันด้านการใช้ภาษามากเกินไป อาจเป็นการสกัดกั้นการแสดงออกทางด้านการเขียนของนักเรียน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าปล่อยให้ นักเรียนเขียนไปตามสามัญสำนึกเท่านั้น ครูต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามหลักความรู้ที่เรียนมาด้วย

(บังอร สว่างโรรส, 2534) สรุปถึงองค์ประกอบที่ นำมาใช้พิจารณาเพื่อวัดและประเมินความสามารถในการเขียน 5 ประการ คือ

1. เนื้อหา ได้แก่ ความคิดที่แสดงออกและความรู้ที่ผู้เขียนเสนอแก่ผู้อ่าน
2. วัตถุประสงค์ในการเขียน ได้แก่ งานเขียนนั้นจะต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์และผู้อ่านตลอดเวลา ซึ่งรวมถึงความสามารถในการจัดและลำดับเรื่องราวให้มีความต่อเนื่องกันด้วย
3. ไวยากรณ์ ได้แก่ ความสามารถในการเขียนประโยคที่ถูกต้อง
4. ลีลาการเขียน ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนโวหาร เพื่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของผู้เขียน

5. กลไกการเขียน ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดตัวอักษร ที่ถูกต้องสำหรับการวัดผลประเมินผลทักษะการเขียนวิธีที่ดีและตรงที่สุด คือ การใช้แบบทดสอบชนิดอัตนัย คือ ให้นักเรียนลงมือเขียนบรรยายจริง ๆ

(จันทิมา พรหมโชติกุล and สุนันท์ ศลโกสม, 2535) ได้เสนอถึงการประเมิน การเขียนว่าเป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยคำถามที่มีจำนวนไม่มากนัก ผู้ตอบจะต้องคิดค้นหาคำตอบเองโดยการรวบรวมความรู้ความคิด แล้วแสดงออกเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง

(ศักดิ์พงษ์ นิลไพรัช และคณะ, 2549) ได้ประเมินศักยภาพด้านการเขียนของผู้เรียนว่าต้องคำนึงถึงศักยภาพการเขียนที่สะท้อนถึงความคิดระดับต่าง ๆ แล้วยังต้องประเมินทักษะในการเขียนในด้านสำนวนภาษาถูกต้อง ด้านความมีเหตุผลและลำดับขั้นตอนการนำเสนอและด้านความสามารถสร้างความเข้าใจแก่ผู้อ่านอย่างชัดเจน สรุปการประเมินการเขียนประเมินด้วยการเขียนแบบอัตนัย เพื่อให้ผู้เรียนได้อธิบายเรื่องที่จะเขียนตามความคิด ความรู้ ความเข้าใจของตนเอง โดยถ่ายทอดด้วยภาษาที่สื่อให้ผู้อ่านเข้าใจสิ่งที่ตนเองจะเขียนได้

สรุปได้ว่าการเขียนภาษาไทย เป็นการแสดงออกเพื่อการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดออกมาโดยใช้ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์เป็นสื่อ เป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดความรู้ แสดงความรู้และยังมีจุดมุ่งหมาย เพื่อที่จะเล่าเรื่อง อธิบาย โน้มน้าวใจและพรรณนาแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกของผู้เขียน ซึ่งการวัดและประเมินผลนั้นจำเป็นต้องให้มีความครอบคลุมทั้งด้านเนื้อหา วัตถุประสงค์ในการเขียน

8. การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน ในการวัดความสามารถการเขียน ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบความสามารถ การเขียน ตามแนวอิงกลุ่มเป็นข้อสอบแบบอัตนัย ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบอัตนัย ดังนี้

(ชวลิต ชูกำแหง, 2551) ได้กล่าวถึงข้อสอบอัตนัยว่า ข้อสอบอัตนัยจะเขียนคำถามโดยกำหนดเป็นสถานการณ์หรือปัญหาในรูปใดรูปหนึ่ง เพื่อให้ผู้ตอบได้แสดงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็นได้อย่างไม่จำกัด คำตอบของข้อสอบอัตนัยมีลักษณะและปริมาณไม่แน่นอน การตอบข้อสอบอัตนัยจึงต้องจัดระเบียบคำตอบภายในเวลาที่กำหนดให้ ใช้สำนวนภาษาและแบบฉบับของตนเองเขียนตอบ โดยเขียนคำตอบให้ครอบคลุมอย่างสมบูรณ์และระมัดระวัง การตรวจให้คะแนน ผู้ตรวจให้คะแนนต้องเป็นผู้มีความรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ต้องอาศัยทักษะและความพยายามในการอ่าน ผู้ตรวจต้องทำให้บริสุทธิ์โดยยึดคุณธรรมอันสูงในการตรวจให้คะแนน

1. ประเภทของข้อสอบอัตนัย

1.1 แบบไม่จำกัดคำตอบหรือแบบขยายความ โดยให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ สามารถวัดสมรรถภาพด้านความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทักษะคิด การประเมินค่าได้ อย่างกว้างขวาง การกำหนดเวลาให้เขียนตอบจึงต้องกำหนดให้เหมาะสม ข้อสอบแบบนี้ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการรวบรวมความคิดต่าง ๆ และการใช้วิธีการต่าง ๆ ในการทำข้อสอบ

1.2 แบบจำกัดคำตอบ ข้อสอบแบบนี้จะถามแบบจำเพาะเจาะจงและต้องการคำตอบเฉพาะเรื่อง ซึ่งผู้ตอบต้องจัดเรียงความคิดให้เป็นระเบียบ เพื่อให้ตรงประเด็นของคำถามเพียง สั้น ๆ ดังนั้นจึงต้องระมัดระวังเรื่องคำสั่งโจทย์ ขอบเขตเนื้อหา เวลาที่ให้นักเรียนเขียนตอบ

2. ชนิดคำถามของข้อสอบอัตนัย ข้อสอบอัตนัยอาจเขียนคำถามได้หลากหลาย ดังนี้

- 2.1 ถามให้เปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่าง ๆ
- 2.2 ถามให้ตัดสินใจสนับสนุนและคัดค้าน
- 2.3 ถามให้ประยุกต์กฎความจริงหรือหลักการไปสู่สถานการณ์ใหม่
- 2.4 ถามให้จัดประเภท
- 2.5 ถามหาความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุและผลลัพธ์
- 2.6 ถามให้ยกตัวอย่างหรืออธิบายโดยใช้ภาพประกอบ
- 2.7 ถามให้ระบุจุดมุ่งหมายในการเลือกหรือจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็น
- 2.8 ถามให้วิจารณ์ความถูกต้องความตรงของสถานการณ์ข้อความหรือแผนภาพ
- 2.9 ถามให้อนุมานจากข้อมูล
- 2.10 ถามให้อภิปราย
- 2.11 ถามเกี่ยวกับโครงสร้าง
- 2.12 ถามให้อธิบายหรือนิยาม
- 2.13 ถามให้สรุป
- 2.14 ถามให้สังเกต
- 2.15 ถามโดยให้สร้างสถานการณ์ใหม่

3. วิธีการตรวจให้คะแนน การตรวจให้คะแนนข้อสอบอัตนัยซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้วมีอยู่ 2 วิธี คือ

3.1 วิธีการหนดคะแนน ประกอบด้วย ขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอน คือ

- 3.1.1 เฉลยคำตอบไว้ล่วงหน้า โดยให้ครอบคลุมลักษณะที่สำคัญ ๆ
- 3.1.2 อ่านคำตอบข้อเดียวกันของนักเรียนทุกคนให้หมด จากนั้นจึงให้คะแนนกระดาษคำตอบแต่ละแผ่นตามทีอ่านไปตามความเหมาะสม จากนั้นจึงตรวจข้ออื่น ๆ ในลักษณะเดียวกันหมดทุกข้อ

3.1.3 รวมคะแนนทั้งหมดทุกข้อของแต่ละคนแล้วประเมิน

3.2 วิธีการตรวจให้คะแนนแบบกลุ่ม เป็นวิธีการที่ทำได้ง่ายกว่าวิธีการหนดค่าคะแนนและเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงให้ผลลัพธ์ที่ดีมาก ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนที่สำคัญ 3 ขั้นตอน คือ

3.2.1 อ่านคำตอบทั้งหมดให้ทะลุปรุโปร่งโดยเร็วที่สุด แล้วแบงกระดาษคำตอบออกเป็นประเภท ๆ พร้อมทั้งกำหนดเกรดเป็นกอง ๆ

3.2.2 อ่านกระดาษคำตอบทั้งหมดใหม่อีกครั้งหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระดาษคำตอบที่มีเครื่องหมายไม่แน่ใจในการอ่านครั้งที่สอง กระดาษคำตอบอาจมีการเปลี่ยนกองกันในการอ่านซ้ำสองบางครั้งไม่จำเป็นต้องอ่านซ้ำหมดทุกคนก็ได้ อ่านเฉพาะแผ่นคำตอบที่ทำให้เครื่องหมายไม่แน่ใจไว้เท่านั้น

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความสามารถการรวบรวมข้อมูล ลำดับความคิดและเรียบเรียงถ้อยคำ โดยใช้ความรู้ด้านการเขียน เพื่อถ่ายทอดออกมาเป็นตัวอักษรให้ผู้อ่านเข้าใจได้ตรงกับจุดประสงค์ของผู้เขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบปรนัยใช้วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์ ดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553) วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ เนื้อหาใดที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเราต้องการวัดและแต่ละหัวข้อเหล่านั้นต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือสมรรถภาพอะไร กำหนดออกมาให้ชัดเจน กำหนดพฤติกรรมย่อยที่จะออกข้อสอบวัด พิจารณาต่อไปว่าจะวัดพฤติกรรมย่อยอะไรบ้าง อย่างละเอียด เมื่อกำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ ลงมือเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือเขียนตามลักษณะเฉพาะของข้อสอบ โดยเขียนเกินจำนวนที่ต้องการเผื่อไว้ เพื่อจะได้มีข้อสอบครบตามที่ต้องการหลังจากที่ได้ทำการวิเคราะห์และตัดข้อที่มีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์ออกไปแล้ว ตรวจสอบข้อสอบโดยนำข้อสอบที่ได้เขียนไว้มาพิจารณาทบทวนอีกครั้ง โดยพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชาการว่าข้อสอบข้อนั้น ๆ มุ่งวัดเนื้อหาและสมรรถภาพตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน รัดกุม วัดจุดประสงค์ให้นักเรียนวัดความสามารถการเขียนภาษาไทย โดยใช้การประเมินแบบปรนัย 3 ตัวเลือกตามสภาพบริบทของนักเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้

ความหมายของคำว่า “แผนการสอน” กับ “แผนการจัดการเรียนรู้” จากเอกสารต่าง ๆ ปรากฏว่าคำสองคำนี้มีความหมายเดียวกันและสามารถใช้แทนกันได้ มีผู้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

(ทวิศักดิ์ ไชยมาโย, 2537) ได้ให้ความหมายของแผนการสอนว่า คือ แผนงานหรือโครงการสอนที่ครูจัดทำไว้เป็นลายลักษณ์อักษร โดยการเตรียมล่วงหน้าอย่างมีระบบเพื่อนำไป

ประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่ง แผนการสอนเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนไปสู่จุดหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ว่า หมายถึง โครงการหรือแผนการสอนที่จัดไว้เพื่อทำการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง เพื่อให้การสอนเกิดประสิทธิภาพ แผนการเป็นปัจจัยที่รวมเอาทุกสิ่งทุกอย่างในการจัดการเรียนการสอนไว้ เช่น จุดประสงค์ของการเรียน คือ อุปกรณ์ เทคนิคการวัดผล ดังนั้น แผนการสอนจึงมีบทบาทสำคัญในการเพิ่มคุณภาพการเรียนการสอนของครู – อาจารย์โดยตรง

(วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542) ให้แนวคิดเกี่ยวกับแผนการสอนว่า หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งเป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดมุ่งหมายของผู้บริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(ชัยชาญ วงศ์สามัญ, 2543) ได้ให้ความหมาย แผนการสอน คือ แบบบันทึก ที่บรรจุข้อมูลต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้สำหรับสอนเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

(สำลี รักสุทธี, 2544) ให้ความหมายของแผนการสอน คือ สื่อ อุปกรณ์ เครื่องมือ แผนการ โครงการที่ครูจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งที่มีการเตรียมการอย่างมีระบบขั้นตอนและช่วยเอื้อให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่เป้าประสงค์การเรียนรู้ของเด็กอย่างมีประสิทธิภาพตามการจัดการเรียนแต่ละครั้ง

(รุจิรุ ภูสาระ, 2545) ได้ให้ความหมายการเรียนรู้ไว้ว่า เป็นเครื่องมือแนวทาง ในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่ม

(วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2550) ได้ให้ความหมายแผนการจัดการเรียนรู้ ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้การวัดผล ประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนที่ผู้จัดการเรียนรู้จัดทำขึ้นจากคู่มือผู้สอนหรือแนวการจัดการเรียนรู้ ของกรมวิชาการทำให้ผู้จัดการเรียนรู้ทราบว่าจัดการเรียนรู้เนื้อหาใด เพื่อจุดประสงค์ใด จัดการเรียนอย่างไร ใช้สื่ออะไรและวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

สรุปได้ว่า แผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการสอน การวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดแนวการสอนและเป็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ความสำคัญของแผนการจัดการการเรียนรู้

(วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542) การจัดทำแผนการสอนมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิคและวิธีการเรียนรู้ สื่อและเทคโนโลยีตลอดจนจิตวิทยาการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดและการประเมินผล ตลอดจนประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่จำเป็น

3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูและครูที่สอนแทน ไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ

4. เป็นหลักฐานแสดงด้านข้อมูลการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

(ทวีศักดิ์ ไชยมาโย, 2537) ให้ความสำคัญของแผนการสอนไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้ศึกษาหาความรู้ในเรื่องหลักสูตร แนวการสอนจัดหาสื่อประกอบการสอน ตลอดจนวิธีการวัดและประเมินผลอย่างละเอียดทุกแง่มุม

2. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะการวางแผนการสอนเป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรกับหลักจิตวิทยา การศึกษาหรือนวัตกรรมการเรียนใหม่ ๆ ตลอดจนปัจจัยอำนวยความสะดวกของโรงเรียนและสภาพปัญหา ความสนใจ ความต้องการของนักเรียนผู้ปกครองและทรัพยากรในท้องถิ่น โดยใช้วิธีการเชิงระบบเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ช่วยให้ครูมีคู่มือที่ทำด้วยตนเองล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรส่งเสริมการเรียนรู้ให้นักเรียนมีความรู้อย่างครบถ้วน สอดคล้องกับระยะเวลาและจำนวนคาบที่อยู่จริงในแต่ละภาคเรียน นั่นคือสอนได้ครบถ้วนและทันเวลาช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

4. ทำให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้ครูวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนที่จะได้รับการแก้ไขและทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการส่งเสริม

5. ช่วยให้ครูสามารถใช้ข้อมูลที่มีความเที่ยงตรง เพื่อเสนอแนะบุคลากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการ ศึกษาพิเศษและผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

6. ช่วยให้ผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบขั้นตอนกระบวนการในการสอนของครูเพื่อการนิเทศติดตามและประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. เป็นคู่มือครูสำหรับผู้มาสอนแทน

8. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู ที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝนที่มีความเชี่ยวชาญ โดยมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพ

9. เป็นผลงานอย่างหนึ่ง que แสดงถึงความชำนาญการพิเศษหรือความเชี่ยวชาญของผู้จัดทำแผนการสอน ซึ่งสามารถนำไปใช้พัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้น

(ชัยชาญ วงศ์สามัญ, 2543) การกระทำใด ๆ ก็ตามย่อมมีการวางแผนทุก ครั้ง ดังนั้น การสอนที่ดีก็ควรมีการวางแผนด้วยเสมอเพราะการวางแผนที่ดีจะทำให้การทำงานนั้น ๆ บรรลุไปแล้ว 50% และงานการสอนเป็นอาชีพที่มีความสำคัญมากจึงต้องมีการวางแผนการสอน

(ชวลิต ชูก่าแพง, 2551) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ช่วยให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเรื่องที่จะจัดกิจกรรม และเลือกจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

2. ช่วยให้ครูมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น เมื่อได้เตรียมการสอนมาอย่างดีแล้วทำให้การสอนเป็นไปอย่างเรียบร้อย

3. ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เร็ว เพราะครูจัดกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอน

4. ทำให้นักเรียนเกิดความศรัทธาในตัวครู เพราะครูมีการเตรียมการสอนที่ดี

5. ทำให้การประเมินผลนักเรียนเป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของนักเรียนทำให้ง่ายต่อการพัฒนาผู้เรียน

6. ทำให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องทราบขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ในการสอน

7. เป็นการพัฒนาวิชาชีพและเป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่ง que แสดงถึงความสามารถและความชำนาญการของครู

สรุปได้ว่า การจัดทำแผนการสอนหรือแผนการเรียนรู้มีความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง เพราะผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วขึ้นอยู่กับการวางแผนที่ดีของครู ซึ่งการวางแผนที่ดีจะช่วยให้การเรียนบรรลุตามจุดประสงค์

3. กระบวนการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

(กรมวิชาการ, 2545) ได้ให้แนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างดีตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ไว้ตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหน่วยการเรียนรู้มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างดีทุกหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งทำได้ 2 แบบ คือ

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ย่อยเป็นรายชั่วโมง

1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
รวมไม่แยกเป็นรายชั่วโมง ครูจะต้องจัดทำเป็นแผนการเรียนรู้ย่อยลง

2. ส่วนประกอบของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

2.1 ชื่อหน่วยที่และชื่อหน่วย ชั้นที่สอนและเวลาที่สอน

2.2 หน่วยการเรียนรู้จัดเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ก็คือ
หัวข้อเรื่องการเรียนรู้จะก็แผนขึ้นกับหัวข้อการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้

2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดมาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.4 สาระการเรียนรู้ คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่เป็น

หัวข้อย่อยที่สอน

2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดวิธีสอนและกิจกรรม
การเรียนรู้ที่ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

2.6 การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ คือ การกำหนดวิธีการวัด
และการประเมินผล เช่น การสังเกต การตรวจผลงาน การทดสอบ เป็นต้น การวัดและการ
ประเมินผลจะกำหนดเกณฑ์การวัด การตรวจผลงานและพฤติกรรมการเรียนรู้ซึ่งเป็นการประเมินจาก
สภาพจริง

2.7 สื่อและแหล่งการเรียนรู้จะกำหนดหนังสือประกอบการเรียน
สถานที่ที่จะศึกษา เป็นต้น

สรุปได้ว่า ในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้นั้นควรเขียนให้ครอบคลุมเนื้อหา
กิจกรรมที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเป็นผู้กระทำมากที่สุดทุกแผนจะต้องระบุชื่อ
อุปกรณ์ไว้อย่างชัดเจนและอธิบายวิธีใช้สื่อด้วยยิ่งดี การวัดผลและประเมินผลก็ต้องชัดเจนและเป็น
การวัดที่เป็นสภาพจริงด้วย ทุกแผนควรมีแบบทดสอบประจำแผนเพื่อผู้ที่จะวัดได้ทันทีเมื่อสอนจบ

4. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้มีหลายแบบแต่ที่นิยมในปัจจุบันและคณะกรรมการ
ข้าราชการครู (ก.ค.) ให้การยอมรับมีลักษณะ ดังตัวอย่าง (กรมวิชาการ, 2545)

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

วิชา.....ชั้น.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....หน่วยที่.....

เรื่อง.....จำนวนคาบ.....คาบ

สาระสำคัญ

1.

2.

ฯลฯ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.

2.

ฯลฯ

เนื้อหา

1.

2.

ฯลฯ

กิจกรรมการเรียนการสอน

1.

2.

ฯลฯ

สื่อการเรียนการสอน

1.

2.

ฯลฯ

การวัดและการประเมินผล

1.

2.

ฯลฯ

กิจกรรมเสนอแนะหรือภาคผนวก

1.
2.

ฯลฯ

5. ลักษณะของการจัดการเรียนรู้ที่ดี

(รุจิร ภู่อาระ, 2545) ได้แสดงทัศนะไว้ว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีจะต้องสามารถตอบคำถามได้ว่า จะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อะไรบ้าง จะเสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้าง จึงจะทำให้นักเรียนบรรลุผลตามจุดประสงค์ ครูจะต้องมีบทบาท อย่างไรในการจัดกิจกรรมตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางจนถึงนักเรียนเป็นผู้จัดทำเอง จะใช้สื่ออุปกรณ์ อะไรจึงจะช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์ จะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเกิดคุณสมบัติที่คาดหวัง

(สำลี รักสุทธิ, 2544) ได้สรุปว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ ดังนี้

1. เป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือทำให้มากที่สุด โดยครูเป็นเพียงผู้คอยชี้แนะ ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการเป็นไปตามความมุ่งหมาย

2. เป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้ค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จได้ด้วยตนเอง โดยครูพยายามลดบทบาทของผู้บอกคำตอบมาเป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการจัดกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นทักษะกระบวนการมุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง

4. เป็นแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่นหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จรูปราคาสูง

(สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2554) กล่าวว่า แผนการสอนที่ดีควรมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เข้าลักษณะ 4 ประการ คือ

1. เป็นแผนการสอนที่มีกิจกรรมให้ผู้เรียน เป็นผู้ได้ลงมือปฏิบัติมากที่สุดโดยครูเป็นผู้คอยชี้แนะส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมดำเนินการไปตามความมุ่งหมาย

2. เป็นแผนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ค้นหาคำตอบด้วยตนเองโดยครูพยายามลดบทบาทของผู้บอกคำตอบ เป็นผู้คอยกระตุ้นด้วยคำถามหรือปัญหาให้ผู้เรียนคิดแก้หรือหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จในการทำกิจกรรมเอง

3. เป็นแผนการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการไปใช้จริง

4. เป็นแผนการสอนที่ส่งเสริมการใช้วัสดุอุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่นหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุอุปกรณ์สำเร็จราคาสูง

จากที่กล่าวมาข้างต้น ลักษณะของแผนการสอนที่ดี ควรประกอบด้วย

1. มีความสะดวกในการใช้
2. มีการตรวจสอบและพัฒนาแล้ว
3. เคยทดลองใช้มาแล้วหลายครั้ง
4. สามารถยืดหยุ่นได้
5. ส่งเสริมความแตกต่างระหว่างบุคคล
6. ใช้สื่อการสอนหลาย ๆ อย่างที่สัมพันธ์และสอดคล้องกับเนื้อหา
7. มีลักษณะบูรณาการและเชื่อมโยงการเรียนรู้สู่ท้องถิ่น
8. วัดและประเมินผลแบบอิงเกณฑ์
9. ประเมินตามสภาพที่แท้จริง

6. คุณค่าของแผนการจัดการเรียนรู้

(สาลี รักสุทธี, 2544) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นย่อมมีคุณค่าดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สอนมองเห็นช่องทางของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนและมั่นใจในการสอน

2. ช่วยให้ผู้สอนสอนได้ดีขึ้น เพราะเข้าใจในจุดมุ่งหมายของเนื้อหาในบทเรียนพร้อมทั้งได้เตรียมปัจจัยอื่น ๆ ไว้พร้อม เช่น อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน กิจกรรมของผู้เรียนตลอดจนการวัดผลประเมินได้อย่างเหมาะสม

3. ผู้เรียน เรียนรู้อย่างมีความหมายและเกิดศรัทธาในตัวครู

4. ครูผู้สอนสามารถวัดประสบการณ์ให้เกิดแก่เด็กได้อย่างต่อเนื่อง เป็นการช่วยพัฒนาและยกระดับวิชาชีพระดับให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า หลักและลักษณะการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้นั้น ควรเขียนให้ครอบคลุมและครบขั้นตอนตั้งแต่การกำหนดเนื้อหา หน่วยการสอน กำหนดหัวข้อเรื่อง ความคิดรวบยอด จุดประสงค์ กิจกรรมการเรียน การประเมินผล สื่อ และแหล่งเรียนรู้ การหาประสิทธิภาพของแผนและการนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ ทั้งนี้ต้องยึดหลักเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและให้ สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นสิ่งที่ชี้ถึงผลลัพธ์ของการจัดการศึกษา ผู้เรียนสามารถที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้หลายรูปแบบ โดยทุกรูปแบบจะมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน คือ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

(พงวรรัตน์ ทวีรัตน์, 2558) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือมวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอนทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพสมอง

(ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2559) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นความรู้ ความสามารถของผู้เรียนเป็นผลจากการเรียนการสอน วัดโดยใช้เครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทั่วไป

(บุญชม ศรีสะอาด, 2546) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นผลการเรียนที่ได้จากการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดให้

(ภาชิต สุโพธิ์, 2547) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและประสบการณ์เรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรบหรือจากการสอน จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือความสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ความสามารถในการเรียนซึ่งวัดได้จากผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าใด ซึ่งจะต้องทำการทดสอบวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้

1. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553) ให้ความหมายของแบบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้มาแล้วมีอยู่เท่าใด

(สมนึก ภัททิยธนี, 2553) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้วว่ามีอยู่เท่าใดแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์มีหลายประเภท มีผู้ที่แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

(บุญชม ศรีสะอาด, 2546) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นที่นิยมใช้มี 6 แบบ ดังนี้

1.1 ข้อสอบแบบอัตนัยหรือความเรียง (Subjective or Essay Test) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้ผู้เรียนเขียนตอนอย่างเสรี เขียนบรรยายตามที่รู้และข้อคิดเห็นของแต่ละคน

1.2 ข้อสอบแบบกาถูก - ผิด (True-False Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ตัวเลือกดังกล่าวเป็นแบบคงที่และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก - ผิดใช่ - ไม่ใช่ จริง - ไม่จริง เหมือนกัน - ต่างกัน เป็นต้น

1.3 ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion Test) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์และถูกต้อง แล้วให้เติมคำหรือประโยคหรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้นเพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

1.4 ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ (Shot Answer Test) ข้อสอบประเภทนี้คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำแต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามสมบูรณ์(ข้อสอบเติมคำเป็นประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์) แล้วให้ผู้ตอบเป็นคนเขียนตอบ คำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบอัตนัยหรือความเรียง

1.5 ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching Test) เป็นข้อสอบเลือกตอบชนิดหนึ่ง โดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่าแต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยี่น) จะจับคู่หรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คุณออกข้อสอบกำหนดไว้

1.6 ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) คำถามแบบเลือกตอบโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตอบเลือก (Choice) ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่เป็นคำตอบถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้ผู้เรียนพิจารณาแล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียวจากตัวเลือกอื่น ๆ และคำถามแบบเลือกตอบที่นิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน ดูเผิน ๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมดแต่ความจริงมีน้ำหนักถูกมากน้อยต่างกัน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน เป็นแบบทดสอบที่มีคุณลักษณะความเป็นมาตรฐาน 2 ประเภท คือ

2.1 มาตรฐานในวิธีดำเนินการสอบ หมายถึง ไม่ว่าจะนำแบบสอบนี้ไปใช้ที่ไหน เมื่อไร ต้องดำเนินการในการสอบเหมือนกันหมด แบบสอบนี้จะมีคู่มือซึ่งจะบอกว่าการใช้แบบสอบนี้ต้องทำอย่างไรบ้าง

2.2 มาตรฐานการให้คะแนน แบบสอบประเภทนี้มีเกณฑ์ปกติไว้สำหรับใช้

ในการเปรียบเทียบคะแนน เพื่อจะบอกว่าการที่ผู้สอบได้คะแนนอย่างหนึ่งอย่างไร หมายถึงว่ามีความสามารถอย่างไร

(สมนึก ภัททิยธนี, 2553) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอนจะไม่นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นเป็นแบบทดสอบที่ใช้กันทั่ว ๆ ไปในโรงเรียน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์เช่นเดียวกับแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นแต่จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ต่างกลุ่มกัน เช่นเปรียบเทียบคุณภาพของผู้เรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งกับผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ ทั่วประเทศ (แบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติ) หรือผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ ทั่วจังหวัด

(คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอนเป็นแบบทดสอบที่ใช้กันทั่ว ๆ ไปในโรงเรียนและสถาบันการศึกษา

2. แบบทดสอบมาตรฐาน หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนทั่ว ๆ ไป แบบทดสอบชนิดนี้จะต้องผ่านการวิเคราะห์แล้วว่ามีคุณภาพดีมีมาตรฐานคือมีมาตรฐานในการดำเนินการสอบและมาตรฐานในวิธีการแปลความหมาย

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ครูสร้างขึ้นเพื่อใช้ในห้องเรียนและแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นแบบมาตรฐานมีการผ่านการวิเคราะห์คุณภาพแล้วใช้กับผู้เรียนทั่ว ๆ ไป

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

(ชวลิต ชูกำแหง, 2553) ได้กล่าวว่าการที่ผู้วิจัยจะสร้างแบบทดสอบจะต้องอาศัยแนวคิดการสร้างซึ่งมีหลักการสำคัญ ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบตามแนวอิงเกณฑ์ (Criterion Referenced Test) เป็นแบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์หรือผลการเรียนผู้มีคะแนนจุดตัดหรือคะแนนเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินการวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของแบบทดสอบนี้ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการวิจัยทางหลักสูตรและการสอนสร้างตามกระบวนการของแบบทดสอบอิงเกณฑ์

2. แบบทดสอบตามแนวอิงกลุ่ม (Norm Referenced Test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งหวังให้วัดครอบคลุมหลักสูตรหรือครอบคลุมตามนิยามของตัวแปรที่จะวัดความสามารถในการจำแนกผู้สอบออกเป็นกลุ่มเก่ง - อ่อนเป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบประเภทนี้

ดังนั้นในการวิจัยทางหลักสูตรและการสอนส่วนใหญ่ที่เป็นการวัดนอกเหนือจากแบบวัดผลสัมฤทธิ์ เช่น ความสามารถในการคิดแบบต่าง ๆ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ จึงสร้างขึ้นตามกระบวนการของแบบทดสอบอิงกลุ่ม

แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนแบบอิงเกณฑ์ ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้ (คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553)

1. วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์ ในขั้นแรกสุดจะต้องทำการวิเคราะห์ว่ามีหัวข้อเนื้อหาใดที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเราต้องการวัดและแต่ละหัวข้อเหล่านั้นต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือสมรรถภาพอะไร กำหนดออกมาให้ชัดเจน
2. กำหนดพฤติกรรมย่อยที่จะออกข้อสอบวัด จากขั้นที่ 1 พิจารณาต่อไปว่าจะวัดพฤติกรรมย่อยอะไรบ้าง อย่างละเอียดข้อ พฤติกรรมย่อยดังกล่าว คือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั่นเอง
3. เมื่อกำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบขั้นตอนนี้
4. เขียนข้อสอบ ลงมือเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือเขียนตามลักษณะเฉพาะของข้อสอบ โดยเขียนเกินจำนวนที่ต้องการเอาไว้เพื่อจะได้มีข้อสอบครบตามที่ต้องการหลักจากที่ได้ทำการวิเคราะห์และตัดข้อที่มีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์ออกไปแล้ว
5. ตรวจสอบข้อสอบ โดยนำข้อสอบที่ได้เขียนไว้มาพิจารณาทบทวนอีกครั้งโดยพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชาการว่า ข้อสอบข้อนั้น ๆ มุ่งวัดเนื้อหาและสมรรถภาพตามตารางวิเคราะห์หลักสูตรหรือไม่ ภาษาที่ใช้มีความชัดเจน รัดกุม เหมาะสมหรือไม่
6. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ
7. พิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับทดลอง นำข้อทดสอบทั้งหมดที่ผ่านการพิจารณาและปรับปรุงในขั้นที่ 5 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบ ควรมีคำชี้แจงหรือคำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบการพิมพ์วางรูปแบบให้เหมาะสม
8. ทดลองสอบและวิเคราะห์ข้อสอบ นำเอาแบบทดสอบไปทดลองสอบกับผู้เรียนในวิชานั้นแล้วนำเอาผลการสอบมาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ตามแบบอิงเกณฑ์
9. พิมพ์แบบทดสอบ นำข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์ จากผลการวิเคราะห์ในขั้นที่ 7 มาพิมพ์เป็นทดสอบเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป ควรเรียงข้อสอบจากง่ายไปหายาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

(แพรวพรรณ จันทรวง, 2554) ได้วิจัยเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านวิเคราะห์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์และเจตคติต่อการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดกับแบบ CIRC โรงเรียนกุดจับประชาสรรค์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยใช้ผังความคิดและแบบ CIRC มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.04/83.11 และ 83.98/82.71 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้แผนผังความคิดและแบบ CIRC มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6870 และ 0.6741 นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 68.70 และ 67.41 3) นักเรียนที่เรียนแบบ CIRC มีความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดและมีความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนต่ำกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยแผนผังความคิด แต่นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมทั้ง 2 รูปแบบมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทยไม่แตกต่างกัน

(อุมพร ทศนุรักษ์, 2554) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนอ่านแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า การสอนอ่านแบบ CIRC ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครู การสอนแบบ CIRC นักเรียนมีความสนใจในการเรียนสูงขึ้น ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ CIRC กับนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(บังอร อึ้งยง, 2555) ได้ศึกษาผลการอ่านจับใจความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านจับใจความ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภายหลังได้รับการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC 3) เพื่อศึกษาความรับผิดชอบของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องการอ่านจับใจความ ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความใช้การจัดการเรียนรู้โดยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.95/82.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3)

นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านจับใจความ โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 หมายความว่าผู้เรียนมีความรับผิดชอบอยู่ในระดับดีมาก

(อรทัย ทองจรัส, 2555) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการใช้บทเรียนการบูรณาการจัดการกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD และ CIRC มีความมุ่งหมายของการวิจัย 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการใช้บทเรียนการบูรณาการจัดการกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD และแบบ CIRC ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาและการคิดวิเคราะห์ ระหว่าง 2 รูปแบบ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่าง 2 รูปแบบ และ 4) เพื่อเปรียบเทียบผลการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่าง 2 รูปแบบ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเครือข่ายโสมสำราญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 2 โรงเรียน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 เป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านท่าโสม จำนวนนักเรียน 25 คน โดยการใช้บทเรียนการบูรณาการจัดการกิจกรรมแบบ STAD กลุ่มทดลองที่ 2 เป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านนาเมืองไทย จำนวน 21 คน โดยการใช้บทเรียนการบูรณาการจัดการกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนการบูรณาการจัดการกิจกรรมแบบ STAD มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด แผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยบทเรียนการบูรณาการจัดการกิจกรรม CIRC มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้บทเรียนการบูรณาการจัดการกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD และแบบ CIRC มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.11/81.20 และ 84.02/82.62 ตามลำดับ 2) แผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้หลักการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้บทเรียนการบูรณาการจัดการกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD และแบบ CIRC มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.6928 และ 0.7148 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 69.28 และ 71.48 ตามลำดับ 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา ระหว่างการใช้บทเรียนการบูรณาการจัดการกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ STAD และแบบ CIRC ไม่แตกต่างกัน 4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนโดยใช้บทเรียนการบูรณาการจัดการกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD และแบบ CIRC มีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ไม่แตกต่างกัน

(ดารารวรรณ จุลอักษร, 2556) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านคล่องโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านคล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) หาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านคล่องของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และ 3) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคล่องระหว่างก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนมารีย์อุปถัมภ์ชัยภูมิ จำนวน 47 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านคล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.15/83.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านคล่องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีค่าเท่ากับ 0.7289 แสดงว่านักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 72.89 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีความสามารถในการอ่านคล่องหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

(จินตนา เทอดศักดิ์เดชา, 2556) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อหาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และ 3) เพื่อศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนชุมชนบ้านจอก (คอนสวรรค์วิทยากร) อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 1 จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีประสิทธิภาพ 84.00/82.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีค่าเท่ากับ 0.7096 แสดง

ว่า นักเรียนมีคะแนนความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 70.96 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีความฉลาดทางอารมณ์โดยรวมอยู่ในระดับดี

(วิรงรอง ศรีพอ, 2557) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R ตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R 3) เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 ห้อง จำนวน 80 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R มีค่าเท่ากับ 85.18/83.88 และ 82.97/80.06 ตามลำดับ 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R มีค่าเท่ากับ 0.6644 และ 0.5889 หรือคิดเป็นร้อยละ 66.44 และ 58.89 ตามลำดับ 3) นักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R มีความสามารถด้านการอ่านและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R แต่นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความสามารถการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไม่แตกต่างกัน

(สมพร ซ่อสูงเนิน, 2558) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนข้อความกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และการจัดการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบการอ่านและการเขียนข้อความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมทั้ง 2 วิธี ระหว่างก่อนและหลังเรียน และ 3) เปรียบเทียบการอ่านและการเขียนข้อความระหว่างการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนค

ติกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 จำนวน 32 คน จากโรงเรียนบ้านโนนมันเทศ จำนวน 15 คน โรงเรียนไตรมิตรวิทยา จำนวน 17 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2557 จาก 2 ห้อง ซึ่งได้มา โดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่า แผนการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CRIC และการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.56/85.11 และ 86.16/82.35 ตามลำดับซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ นักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC และการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ มีความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีความสามารถในการอ่านและการเขียนข้อความสูงกว่าการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. งานวิจัยต่างประเทศ

(Stevens and R. E. Slavin, 1995) ได้ศึกษาผลระยะยาวของการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้โปรแกรม CIRC ในการสอนอ่านและภาษาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทัศนคติต่อการอ่าน และภาษาศาสตร์และความตระหนักรู้ในวิธีเมตาคอกนิชันกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 - 6 ทำงานตามโปรแกรม CIRC โดยใช้ทีมที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันในกิจกรรมการอ่านและเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่ได้อ่านครูให้ความรู้เกี่ยวกับยุทธวิธีการจับใจความและกระบวนการเขียน ในการสอนเขียนและภาษาศาสตร์และยังศึกษากับนักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการในห้องเรียนปกติและเข้าร่วมกิจกรรมในทีมแบบร่วมมือ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นนักเรียนจำนวน 635 คน โดยใช้โปรแกรม CIRC และเปรียบเทียบกับนักเรียน 664 คน ที่สอนแบบดั้งเดิม นักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการ จำนวน 72 คน ในโปรแกรม CIRC นำมาเปรียบเทียบกับนักเรียนพิการ 65 คน จากโรงเรียนที่สอนแบบดั้งเดิม ผลการศึกษาเมื่อผ่านระยะเวลา 1 ปี พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์และการอ่านจับใจความสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบดั้งเดิม เมื่อผ่าน ระยะเวลา 2 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์การอ่านจับใจความและการแสดงออกทางภาษาดีกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม นักเรียนที่เรียนด้วย โปรแกรม CIRC มีความตระหนักรู้ในวิธีเมตาคอกนิชันมากกว่านักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม นักเรียนพิการที่เสียเปรียบทางวิชาการในห้องเรียน CIRC มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านศัพท์การอ่านจับใจความและการใช้ภาษาสูงกว่านักเรียนพิการในโรงเรียนแบบดั้งเดิม ไม่มีความแตกต่างกันในทัศนคติที่มีต่อการอ่านและการเขียนอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรม CIRC กับนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนแบบดั้งเดิม

(Ahmed and Sarah Tahirs, 2019) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบแผนการสะกดคำหน่วยเสียงและตามอักขรวิธีในชั้นประถมศึกษาสหรัฐ โดยได้ออกแบบแบบทดสอบการสะกดคำเบื้องต้น

และนำไปทดสอบเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ถึง 5 จำนวน 390 คน แบบทดสอบนี้ประกอบด้วยคำที่ไม่มีความหมายพยางค์เดียวและสองพยางค์ จำนวน 35 คำ และใช้แบบแผนการสะกดคำ 3 แบบแผน คือการถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียว ความรู้เรื่องกฎทางอักษรวีธีอย่างเดียว และการรวบรวมถอดรหัสหน่วยเสียงกับความรู้ เรื่องกฎทางอักษรวีธีเข้าอยู่ในคำคำเดียว ผลการศึกษา พบว่า มีแนวโน้มทางการพัฒนาที่ชัดเจนในแบบแผนการสะกดคำทั้งสามแบบแผนในทั้ง 4 ระดับชั้นเรียน การปฏิบัติการสะกดคำในกลุ่มตัวอย่างอิสระสองกลุ่มและผลปรากฏว่ามีแนวโน้มของ พฤติกรรมเหมือนกันและแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 4 ระหว่างชั้นปีที่ 2 กับ 5 ระหว่างชั้นปีที่ 3 กับ 4 ระหว่างชั้นปีที่ 3 กับ 5 ภายในแต่ละชั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการปฏิบัติระหว่างแบบแผนการสะกดคำอย่างเดียวกับแบบแผนการสะกดคำตามอักษรวีธีอย่างเดียวและระหว่างแบบแผนการสะกดคำแบบถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียวกับแบบแผนการสะกดคำแบบถอดรหัสอย่างเดียวและแบบแผนการสะกดคำตามอักษรวีธีจากแบบแผนการสะกดคำทั้ง 3 แบบ แบบแผนที่ประเมินแล้วนั้นคำที่ต้องการความรู้เรื่องกฎของอักษรวีธีเป็นวิธียากที่สุด เนื่องจากมีการสะกดคำที่มีการเปลี่ยนแปลงทางหน่วยคำและหน่วยเสียงอยู่ด้วย ทำให้นักเรียนทั้ง 4 ระดับชั้น มีความผิดพลาดในการสะกดคำมากที่สุด

(Mary and Gretchen, 2000) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้ในการสอนอ่านและการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบ ผสมผสาน (CIRC และทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น

(Schundler, 1998) ได้ศึกษาผลของความเข้าใจการอ่านจากการสอน โดยใช้รูปแบบ CIRC และการเรียนรวมกันกับเพื่อนในทีมกับการสอนอ่านตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรดสอง โดยใช้เวลาในการทดลองเป็นเวลา 20 สัปดาห์ กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยเทคนิค CIRC กลุ่มควบคุมได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามปกติและแบ่งกลุ่มตามปกติ ในแต่ละกลุ่มจะมีนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษร่วมอยู่ด้วย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านเพื่อความเข้าใจในการอ่านทั้งสองกลุ่มที่แตกต่างกัน แต่กลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้รูปแบบ CIRC จะแสดงให้เห็นถึงคะแนนพัฒนาการความเข้าใจในการอ่านได้ดีกว่า

(Schmidt and Gretchen G. Greenman, 2002) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้ในการสอนอ่านและการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน (CIRC) และทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น

(Pate-Clevenger, Rebecca, and and others, 2008) ได้ใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือในการปรับพฤติกรรมการทำงานของนักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 2

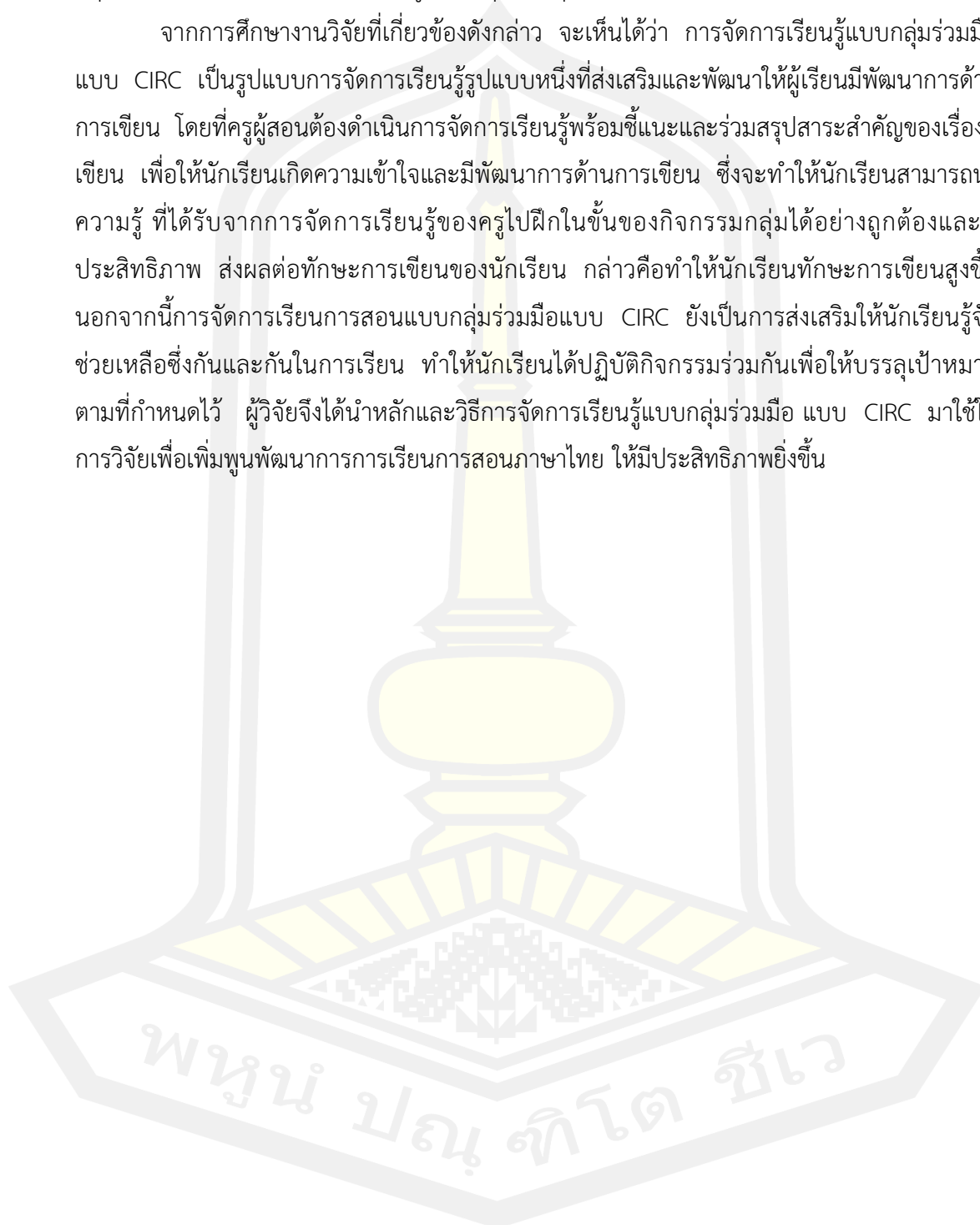
แห่งที่มีลักษณะแตกต่างกันโดยทำการศึกษาระหว่างวันที่ 20 สิงหาคม ถึงวันที่ 14 ธันวาคม ค.ศ. 2007 โดยมีความมุ่งหมาย เพื่อลดพฤติกรรมการทำงานไม่ทำงานในชั้นเรียน การควบคุมตนเอง การรักษามารยาทในสังคม โดยมีครูร่วมการวิจัย 4 คน นักเรียนที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสำรวจและแบบสังเกตพฤติกรรม ผลจากการสำรวจครูและนักเรียนเบื้องต้นพบว่า ครูร้อยละ 93 นักเรียนร้อยละ 79 เห็นด้วยว่า กิจกรรมกลุ่มร่วมมือสามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนที่ไม่ชอบทำงานในชั้นเรียนได้ นักเรียนยินดีทำงานตามบทบาทที่ได้รับมอบหมายมากขึ้น จำนวนนักเรียนที่ไม่ชอบทำงานลดน้อยลงและนักเรียนร้อยละ 85 ชอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ

(Yeh, 2010) ได้ศึกษาถึงผลการเรียนเรื่องความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สอง โดยใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบผสมผสาน CIRC กับนักเรียนที่มีความรู้เดิมในภาษานั้นอยู่ก่อนแล้วของนักเรียนโรงเรียนสองภาษา Chinese Heritage School ในรัฐนิวเจอร์ซีย์ทางตอนเหนือ โดยนักเรียนกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนเกรด 5-6 ที่เรียนภาษาจีนเป็นภาษาที่สอง จำนวน 1 ห้อง เรียนรวมนักเรียนทั้งสิ้น 30 คน แบ่งออกเป็นนักเรียนชาย 16 คน และนักเรียน หญิง 14 คน แล้วแบ่งออกเป็นนักเรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน โดยคะแนนการแบ่งนักเรียนมาจากคะแนนการทดสอบด้านการฟังภาษาจีนในวิชาภาษาจีนที่นักเรียนเรียนอยู่ เมื่อทำการแบ่งกลุ่มเก่งและอ่อนได้แล้วนำนักเรียนกลุ่มดังกล่าวมาทำการทดลอง เพื่อศึกษาผลการเรียนการสอนการอ่านภาษาจีนเพื่อความเข้าใจ โดยเนื้อหาที่ใช้สอนเกี่ยวกับภาษาท้องถิ่นและวัฒนธรรมจีน ทำการศึกษาทดลองเป็นเวลา 12 สัปดาห์ ๆ ละ 1 คาบ ๆ ละ 50 นาที ทั้งหมด 12 คาบเรียน ด้วยเนื้อหา สัปดาห์ละ 1 บทเรียนรวมเป็น 12 บทเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการสอนในรูปแบบผสมผสาน แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง แบบสังเกตและประเมินผลระหว่าง การทดลอง ผลปรากฏว่า พฤติกรรมตอบรับที่นักเรียนมีต่อรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ CIRC เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.35 ผลสัมฤทธิ์ทางด้านความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.65 นักเรียนมีความเข้าใจคำศัพท์ กลไกทางภาษา และกล้าแสดงออกมากขึ้นตามลำดับ นอกจากนี้นักเรียนยังมีการช่วยเหลือกันเข้าอกเข้าใจกันและมีน้ำใจต่อกันมากขึ้น โดยเฉพาะมีความเข้าใจในขนบธรรมเนียม ภาษาและวัฒนธรรมของชาวจีนและนักเรียนเชื้อสายจีนมากขึ้นด้วย

(Erhan, 2018) ศึกษาความสามารถด้านทักษะการอ่านและการเขียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ทักษะด้าน การอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกรด 7 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนเกรด 7 ของโรงเรียนประจำจังหวัดแกร์สัน (Giresun) จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เทคนิค CIRC และวิธีสอนแบบดั้งเดิมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลอง มีคะแนนความสามารถสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว จะเห็นได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่ส่งเสริมและพัฒนาให้ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการเขียน โดยที่ครูผู้สอนต้องดำเนินการจัดการเรียนรู้พร้อมชี้แนะและร่วมสรุปสาระสำคัญของเรื่องที่เขียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและมีพัฒนาการด้านการเขียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้ของครูไปฝึกในชั้นของกิจกรรมกลุ่มได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อทักษะการเขียนของนักเรียน กล่าวคือทำให้นักเรียนทักษะการเขียนสูงขึ้น นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC ยังเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเรียน ทำให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยจึงได้นำหลักและวิธีการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ แบบ CIRC มาใช้ในการวิจัยเพื่อเพิ่มพูนพัฒนาการการเรียนการสอนภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดผลาหาร อำเภอลอง หลวง จังหวัดพทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพทุมธานี เขต 1 จำนวน 27 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มี 2 ชนิด คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9 แผน ใช้เวลา 9 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้วัดก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกัน

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) สาระภาษาไทย โรงเรียนวัดผลาหาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 (โรงเรียนวัดผลาหาร, 2563)

1.2 ศึกษาการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เทคนิค CIRC โดยยึดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ กิจกรรมการเรียนรู้ ชิ้นงานหรือภาระงานด้านสื่อ กระบวนการวัดและประเมินผล (วัชรรา เล่าเรียนดี, 2553)

1.3 ศึกษาสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.4 ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.5 นำผลการวิเคราะห์หลักสูตรมาสร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตรประกอบด้วย ลำดับแผนการจัดการเรียนรู้เวลา เนื้อหา สาระสำคัญ ตัวชี้วัด กิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการสอนและแบบประเมิน เป็นเนื้อหาที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน

1.6 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ และเวลาเรียนเพื่อนำไปกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 6

พหุบัณฑิต ชีวะ

ตาราง 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ
กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
แผนที่ 1	การเขียนบรรยาย เหตุการณ์	1. เพื่อให้อธิบายลักษณะการเขียน บรรยายได้ 2. เพื่อให้เขียนบรรยายเหตุการณ์ ประจำวันได้	1
แผนที่ 2	การเขียนบรรยาย ภาพ	3. เพื่อให้อธิบายวิธีการเขียนบรรยาย ภาพได้ 4. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนบรรยาย ภาพได้	1
แผนที่ 3	การเขียนบันทึก เหตุการณ์	1. อธิบายหลักการเขียนบันทึก เหตุการณ์ได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนบันทึก เหตุการณ์ประจำวันได้	1
แผนที่ 4	การเขียนบันทึก กิจกรรม	1. อธิบายหลักการเขียนบันทึก ประจำวันได้ 2. เขียนบันทึกกิจกรรมที่ทำ ประจำวันตามลำดับเวลาได้	1
แผนที่ 5	การเขียนจดหมาย ลาครู	1. เข้าใจรูปแบบการเขียนจดหมาย ลาครู และสามารถอธิบายได้ 2. เขียนจดหมายลาครูได้อย่าง ถูกต้อง	1
แผนที่ 6	การจินตนาการ อย่างเหมาะสม	1. อธิบายความหมายของคำว่า จินตนาการได้ 2. เขียนเรื่องตามจินตนาการเรื่องราว ได้อย่างเหมาะสม	1

ตาราง 6 (ต่อ)

แผนการจัดการเรียนรู้	สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
แผนที่ 7	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ	1. สรุปลักษณะการเขียนเรื่องตามจินตนาการ (K) 2. เขียนเรื่องตามจินตนาการในหัวข้อที่กำหนด (P)	1
แผนที่ 8	ลักษณะของคำคล้องจองที่มีเสียงสระเหมือนกัน	1. บอกความหมายและลักษณะของคำคล้องจองที่ใช้สระตัวเดียวกันไม่มีตัวสะกด (K) 2. แต่งคำคล้องจองที่ใช้สระตัวเดียวกันไม่มีตัวสะกด (P)	1
แผนที่ 9	คำคล้องจองที่มีตัวสะกดในมาตราเดียวกัน	1. บอกความหมายและลักษณะของคำคล้องจองที่ใช้สระตัวเดียวกันไม่มีตัวสะกด (K) 2. แต่งคำคล้องจองที่ใช้สระตัวเดียวกันไม่มีตัวสะกด (P)	1
รวม			9

1.7 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 9 แผน ใช้เวลาแผนละ 1 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 9 ชั่วโมง โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละแผนประกอบด้วย

1.7.1 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด

1.7.2 สาระสำคัญ

1.7.3 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.7.4 สาระการเรียนรู้

1.7.5 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1.7.6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.7.7 กิจกรรมการเรียนรู้

- 1) ชั้นเตรียม
- 2) ชั้นสอน
- 3) ชั้นกิจกรรมกลุ่ม
- 4) ชั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ
- 5) ชั้นสรุปและประเมินผล

1.7.8 สื่อการเรียนและแหล่งเรียนรู้

1.7.9 การวัดผลและประเมินผล

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC เสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ จากนั้นนำไปเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

1.9 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผ่านการพิจารณาของที่ปรึกษานิพนธ์เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเมินคุณภาพด้านความถูกต้อง ความเหมาะสม ความชัดเจน ความเป็นไปได้ของการนำไปใช้และความสอดคล้องขององค์ประกอบของแผน จำนวน 3 ท่านประกอบด้วย

1.9.1 ผศ.ดร.ประสงค์ สายหงษ์ วุฒิ ปริญญาเอก Ph.D (Early Intervention/ Early Childhood Special) อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน (การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC)

1.9.2 นายนิติธร ยอดจอก วุฒิ คบ. สาขาภาษาไทย ครูค.ศ.1 โรงเรียนวัดผลาหาร อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

1.9.3 นางสาวโชติกา สิงห์ป้อม วุฒิปริญญาตรี คบ. สาขาคณิตศาสตร์ วุฒิปริญญาโท กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและนวัตกรรม ครูค.ศ.1 โรงเรียนวัดผลาหาร อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานีผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาประเมินโดยใช้แบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินการประเมินระดับความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มี 5 ระดับ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
เหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
เหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
เหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
เหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

1.10 นำคะแนนประเมินแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้ว วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย เพื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะการประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ โดยมีเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

นำผลการประเมินที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ โดยให้ความเหมาะสมที่ค่าเฉลี่ย 3.51 ถึง 5.00 ถือว่าเป็นแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ได้ พบว่ามีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.46 – 4.57 (รายละเอียดภาคผนวก ข หน้า 136-139)

1.11 นำแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายจำนวน 27 คน (รายละเอียดดังภาคผนวก ง หน้า 154-165)

2. แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย ก่อนและหลังเรียน

แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนก่อนและหลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ เกณฑ์ในการให้คะแนน คือ เมื่อตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันโดยใช้การสลับตัวเลือก ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบทดสอบ วัดความสามารถการเขียน

2.2 ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบจากหนังสือการวัดผลการศึกษา ของ(สมนึก ภัททิยธนี, 2553) วิจัยการเรียนการสอนของ(ประสาธ เนืองเฉลิม, 2554)การวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2556: 56-64) การประเมินการเรียนรู้ ของ(ชวลิต ชูกำแพง, 2553)

2.3 สร้างตารางวิเคราะห์หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ตาราง 7

ตาราง 7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้และจำนวน
ข้อสอบที่ต้องการ

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการ
การเขียนบรรยาย เหตุการณ์	1. เพื่อให้อธิบายลักษณะการเขียนบรรยายได้ 2. เพื่อให้เขียนบรรยายเหตุการณ์ประจำวันได้	5	3
การเขียนบรรยาย ภาพ	3. เพื่อให้อธิบายวิธีการเขียนบรรยายภาพได้ 4. เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนบรรยายภาพได้	5	3
การเขียนบันทึก เหตุการณ์	1. อธิบายหลักการเขียนบันทึกเหตุการณ์ได้ 2. นักเรียนสามารถเขียนบันทึกเหตุการณ์ประจำวัน ได้	5	3
การเขียนบันทึก กิจกรรม	1. อธิบายหลักการเขียนบันทึกประจำวันได้ 2. เขียนบันทึกกิจกรรมที่ทำประจำวัน ตามลำดับเวลาได้	5	3
การเขียนจดหมาย ลาครู	1. เข้าใจรูปแบบการเขียนจดหมายลาครู และ สามารถอธิบายได้ 2. เขียนจดหมายลาครูได้อย่างถูกต้อง	5	3
การเขียน จินตนาการของเรา	1. อธิบายความหมายของคำว่าจินตนาการได้ 2. เขียนเรื่องตามจินตนาการเรื่องราวได้อย่าง เหมาะสม	5	3
การเขียน จินตนาการกับ ความสุข	1. สรุปหลักการเขียนเรื่องตามจินตนาการได้ 2. เขียนเรื่องตามจินตนาการในหัวข้อที่ กำหนดได้	5	4
คำคล้องจองที่ไม่มี ตัวสะกด	1. บอกความหมายและลักษณะของคำคล้องจองที่ใช้ สระตัวเดียวกันไม่มีตัวสะกดได้ 2. เขียนคำคล้องจองที่ใช้สระตัวเดียวกันไม่มี ตัวสะกดได้	5	4

ตาราง 7 (ต่อ)

สาระการเรียนรู้	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ทั้งหมด	ต้องการ
คำคล้องจองที่มี ตัวสะกดในมาตรา เดียวกัน	1. บอกความหมายและลักษณะของคำคล้องจองที่มี ตัวสะกดอยู่ในมาตราเดียวกันและใช้เสียงสระ เหมือนกันได้ 2. แต่งคำคล้องจองที่มีตัวสะกดในมาตราเดียวกัน และใช้เสียงสระเหมือนกันได้	5	4
รวม		45	30

2.4 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย เป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือกให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ จำนวน 45 ข้อ คัดเลือกไว้ใช้จริง 30 ข้อ ตามที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์ข้อสอบแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องและหาความสอดคล้องของข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไข แล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเป็นชุดเดิมพิจารณาความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบแต่ ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาวิชา แล้วนำความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาดัชนี ความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยวิธีใช้สูตร IOC ซึ่งมี เกณฑ์การประเมินดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552)

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามที่ระบุไว้จริง

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตรงตามจุดประสงค์การ เรียนรู้ตามที่ระบุไว้จริง

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดไม่ตรงตามจุดประสงค์การ เรียนรู้ตามที่ระบุไว้จริง

2.6 นำคะแนนที่ได้จากการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับ จุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ วิเคราะห์ ข้อมูลหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้โดยใช้สูตร IOC เลือกข้อสอบ

ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 ถึง 1.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์ทุกข้อ (รายละเอียดภาคผนวก ค หน้า 148-150)

2.7 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโรงเรียนวัดผลาหาร อำเภอลองหลวง จังหวัดพทุมธานี จำนวน 18 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เคยเรียนในรายวิชานี้มาแล้ว แล้วนำผลการทดลองมาหาคุณภาพของข้อสอบ

2.7.1 นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย มาตรวจให้คะแนน ดังนี้ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิด ไม่ตอบ เลือกลงเกิน 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก (B) ตามวิธีของแบรนแนน (Brennan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 97-107) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่า อำนาจจำแนก (B) ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 แล้วคัดเลือกข้อสอบ จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.22 ถึง 0.84 (รายละเอียดภาคผนวก ค หน้า 150)

2.7.2 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้จำนวน 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับโดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี, 2553) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.90 (รายละเอียดภาคผนวก ค หน้า 150)

2.8 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย ที่ผ่านการตรวจคุณภาพแล้วจำนวน 30 ข้อ เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดแบบแผนในการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Experimental Design) โดยใช้แบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group Pretest-Posttest Design) ซึ่งแสดงเป็นแบบแผนการวิจัย ดังนี้ (Tuckman, 1999) ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงแบบแผนการวิจัยแบบ Pre Experimental Design (One-Group Pretest-Posttest Design)

สอบก่อน	การจัดกระทำ	สอบหลัง
T ₁	X	T ₂

ความหมาย

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

X หมายถึง การทดลอง

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Posttest)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ทั้งนี้ไม่รวมการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยทำการทดลอง ดังตาราง 9

ตาราง 9 วันเวลาในการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC

การจัดกิจกรรม	วัน เดือน ปี	เวลา	จำนวน (ชั่วโมง)
ทดสอบก่อนเรียน	14 มิถุนายน 2564	8.30-9.30 น.	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	15 มิถุนายน 2564	8.30-9.30 น.	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	16 มิถุนายน 2564	8.30-9.30 น.	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	17 มิถุนายน 2564	8.30-9.30 น.	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	18 มิถุนายน 2564	8.30-9.30 น.	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	21 มิถุนายน 2564	8.30-9.30 น.	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	22 มิถุนายน 2564	8.30-9.30 น.	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	23 มิถุนายน 2564	8.30-9.30 น.	1
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	24 มิถุนายน 2564	8.30-9.30 น.	1

ตาราง 9 (ต่อ)

การจัดกิจกรรม	วัน เดือน ปี	เวลา	จำนวน (ชั่วโมง)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9	25 มิถุนายน 2564	8.30-9.30 น.	1
ทดสอบหลังเรียน	28 มิถุนายน 2564	8.30-9.30 น.	1

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนเพื่อขอทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
2. นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบล่วงหน้า เพื่อทดสอบความรู้เดิมของนักเรียนโดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง
3. ดำเนินการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 27 คน ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองเองจำนวน 9 แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 9 ชั่วโมง
4. นำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนหลังเรียน (Post-test) จำนวน 30 ข้อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดสอบกับนักเรียนเมื่อเรียนจบทุกแผน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละ
2. เปรียบเทียบความสามารถการเขียน วิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) แสดงผลการวิเคราะห์ในรูปแบบกราฟประกอบคำอธิบายโดยใช้ค่าสถิติ คือ ร้อยละ (Percentage)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มีสถิติที่ใช้ ดังนี้

1. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน

1.1.1 การทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน โดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง IOC (สมบัติ ท้ายเรือคำ, 2552)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับตัวชี้วัด
	$\sum R$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.1.2 การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน แบบอิงเกณฑ์ โดยใช้สูตร B-Index ของ Brannan (สมนึก ภัททิยธนี, 2553: 214)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนผู้รอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก
	N_1	แทน	จำนวนผู้รอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)
	N_2	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)

1.1.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน โดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) ดังนี้ (สมนึก ภัททิยธนี, 2553: 230)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1) \sum (x_i - c)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบ
	X_i	แทน	สัดส่วนของคน que ตอบถูกในแต่ละข้อ
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ
	Σ	แทน	ผลรวม

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

2.1 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

2.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556:

124)

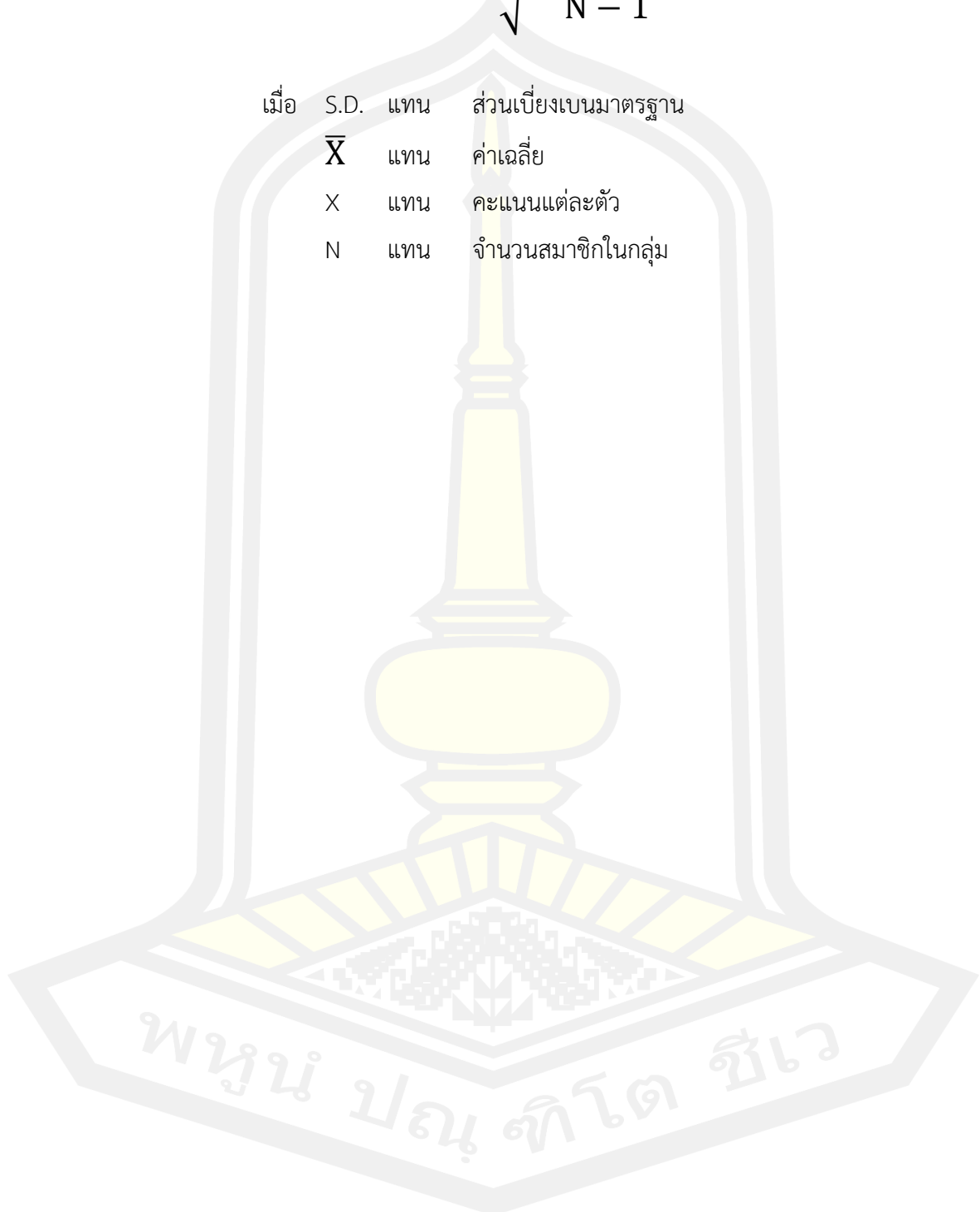
$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556: 126)

$$S. D. = \sqrt{\frac{\sum(X - \bar{X})^2}{N - 1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่ม

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของข้อมูลเพื่อเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
%	แทน	ร้อยละ

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ดังตาราง 10

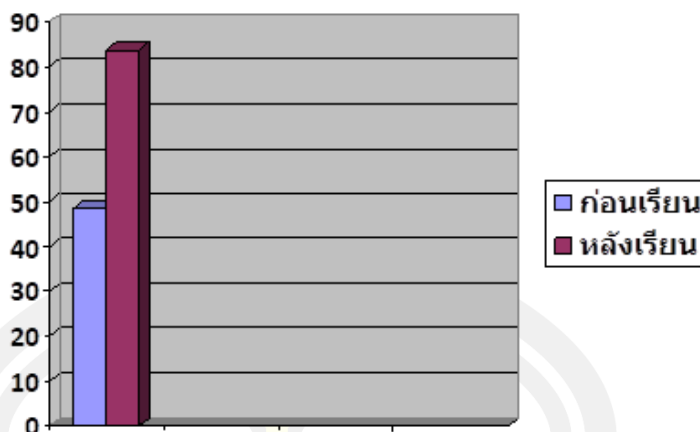
ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม
ร่วมมือเทคนิค CIRC ก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่	คะแนนทดสอบวัดความสามารถการเขียน วิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบวัดความสามารถการเขียน วิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบ กลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC หลังเรียน (30 คะแนน)
1	15	26
2	14	24
3	12	24
4	12	24
5	13	24
6	14	27
7	11	23
8	15	24
9	17	24
10	15	23
11	16	25
12	19	26
13	13	26
14	14	25
15	16	25
16	16	25
17	13	27
18	15	24
19	14	24
20	13	25
21	14	25

ตาราง 10 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนการทดสอบวัดความสามารถ การเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการ เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนการทดสอบวัดความสามารถการ เขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้ แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC หลังเรียน (30 คะแนน)
22	17	26
23	14	27
24	14	24
25	17	26
26	15	26
27	15	28
ΣX	393	677
\bar{X}	14.56	25.07
S.D.	1.78	1.30
ร้อยละ	48.52	83.58

จากตาราง 10 พบว่า ความสามารถด้านการเขียนก่อนเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปี
ที่ 3 ทั้งหมดเฉลี่ย 27 คน มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 14.56 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.52 มีค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.78 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X})
เท่ากับ 25.07 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.58 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.30 จากคะแนนเต็ม
30 คะแนน เปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 เปรียบเทียบความสามารถการเขียนภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน

จากภาพประกอบ 1 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC มีความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 25.07 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.58 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.30

ผลคะแนนทดสอบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 48.52 เป็นเพราะว่ายังไม่ได้จัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นเพียงการประเมินความรู้พื้นฐานด้านความรู้และทักษะการเขียน ส่งผลให้คะแนนออกมาต่ำและผลคะแนนทดสอบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยหลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน พบว่านักเรียนมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 83.58 เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนมากขึ้นส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยมากขึ้นสังเกตจากค่าร้อยละของคะแนนที่เพิ่มขึ้นโดยยึดขั้นตอนการจัดกิจกรรม คือ

1. ขั้นเตรียม ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกันและจัดเป็นกลุ่มย่อย ประมาณ 5-6 คน ครูแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของสมาชิกกลุ่ม แจกวัสดุประสงค์ของการเรียนการทำกิจกรรมร่วมกันและการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสำหรับการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมเกี่ยวกับเอกสาร ใบความรู้และแหล่งสืบค้นข้อมูลแบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อยหลังเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-9 ผู้วิจัยได้มีการอธิบายและชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้และทำการทดสอบเพื่อเป็นการวัดความรู้ของนักเรียนในเรื่องความรู้เรื่องการเขียนแต่ละเรื่องให้เข้าใจ

2. **ชั้นสอน** ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยชั้นนี้ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและมอบหมายงานให้นักเรียนแต่ละกลุ่มและเพิ่มเติมความรู้ให้กับนักเรียนในระหว่างการเรียนแต่ละหัวข้อมีการจัดกิจกรรมในรูปแบบเป็นกลุ่มเพื่อให้นักเรียนได้ปรึกษา แสวงหาความรู้ร่วมกันระหว่างนักเรียน โดยครูจะเป็นคนคอยให้คำปรึกษาตอบคำถามในข้อที่นักเรียนสงสัย อีกทั้งยังมีการตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนได้เกิดการคิดอยู่ตลอดเวลา นักเรียนสามารถคิดและตอบคำถามที่ครูถามได้เป็นบางส่วนและมีบางที่ยังไม่สามารถตอบคำถามได้

3. **ชั้นกิจกรรมกลุ่ม** ชั้นที่ครูให้นักเรียนในกลุ่มร่วมกันทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะ การเขียน โดยแต่ละกลุ่มจับคู่กันอ่านเรื่องที่เพื่อนเขียน ผลัดกันอ่าน ผลัดกันฟัง แก้ไขการเขียนของเพื่อน แก้ไขข้อบกพร่องเรื่องที่เขียนและสมาชิกในกลุ่มร่วมกันตรวจผลการปฏิบัติงานกลุ่มตนเองในชั้นนี้แนะนำสอดแทรกเทคนิควิธีการคิดต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความเข้าใจง่ายขึ้นและนำความรู้ไปใช้ ถูกต้อง ซึ่งในชั้นนี้ผู้วิจัยได้เน้นย้ำความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อกลุ่ม โดยการร่วมมือร่วมกันปฏิบัติงานโดยไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน ให้นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจและที่ไม่ทันให้เข้าไปศึกษาใบความรู้และแหล่งเรียนรู้ที่ครูเตรียมไว้เพื่อจะได้เป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเอง แนะนำให้สังเกตจุดสำคัญที่ควรเอาใจใส่พิเศษ เช่น การเขียนสะกด ตัวการันต์และการเว้นวรรค ความสะอาดสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมกลุ่มผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนและสอบถามนักเรียน บันทึกภาพและบันทึกหลังการสอน

4. **ชั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ** ชั้นนี้ตรวจสอบว่า ผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล การทดสอบย่อยประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผู้วิจัยได้เน้นย้ำให้นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจและที่ไม่ทัน ให้เข้าไปศึกษาเพิ่มเติมจากใบความรู้ และสื่อต่างที่ครูเตรียมไว้เพื่อจะได้เป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ในบางกรณีผู้เรียนอาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่องหลังจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้

5. **ชั้นสรุปและประเมินผล** ชั้นนี้ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปใจความสำคัญของกิจกรรมการเขียน ตรวจวิเคราะห์คะแนนบันทึกคะแนนของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม สมาชิกช่วยกัน รวมคะแนนแต่ละกลุ่มเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลุ่ม กลุ่มใดไม่ถึงเกณฑ์ครูให้กำลังใจ ให้ออกาสปรับปรุงแก้ไขงานในระหว่างทำกิจกรรมและศึกษาเพิ่มเติมจากสื่อที่แนะนำไว้ จากการซักถามนักเรียนทำให้ทราบถึงข้อคิดเห็นของนักเรียนหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่เริ่มที่จะเข้าใจเนื้อหาและเข้าใจเทคนิคการเขียนเรื่องต่าง ๆ ที่ครูมอบหมายให้เพราะได้ลงมือทำด้วยตัวเอง จากความช่วยเหลือในกลุ่มและมีการสอดแทรกเทคนิคการเขียนและเว้นช่องว่างให้นักเรียนได้คิดหรือทำความเข้าใจด้วย ตัวเอง อีกทั้งยังสามารถแลกเปลี่ยนหรือถ่ายทอดความรู้ไปยังเพื่อนนักเรียนคนอื่นได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเปรียบเทียบการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม
ร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สรุปผล

ผลการเปรียบเทียบการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ
เทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลได้ ดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC มี
ความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 25.07
คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.58 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.30

อภิปรายผล

ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม
ร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

จากผลคะแนนทดสอบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยหลังเรียนของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องมาจากนักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนมากขึ้นทำงาน
เสร็จตามเวลาที่กำหนด จากที่ปรับปรุงแล้วส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย

มากขึ้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ได้รับการตรวจสอบ
 แก้ไขปรับปรุงจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญและทดลองใช้โดยยึดขั้นตอนการจัดกิจกรรม 5
 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นเตรียมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน
 และจัดเป็นกลุ่มย่อย ประมาณ 5-6 คน ครูแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทและหน้าที่ของ
 สมาชิกกลุ่ม แจ้ง วัตถุประสงค์ของการเรียน การทำกิจกรรมร่วมกันและการใช้แบบฝึกทักษะการ
 เขียนสำหรับการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มผู้วิจัยได้เตรียม ความพร้อมเกี่ยวกับเอกสาร ใบความรู้และแหล่ง
 สืบค้นข้อมูล แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อยหลังเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรม ตามแผนการจัดการ
 เรียนรู้ที่ 1-9 ผู้วิจัยได้มีการอธิบายและชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และทำการทดสอบเพื่อเป็นการวัด
 ความรู้ของนักเรียนในเรื่องความรู้เรื่องการเขียนแต่ละเรื่อง ให้เข้าใจ 2) ขั้นสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ
 จัดการเรียนการสอน โดยขั้นนี้ครูนำเข้าสู่บทเรียน แนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลและ มอบหมาย
 งานให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม และ เพิ่มเติมความรู้ให้กับนักเรียนในระหว่างการเรียนรู้แต่ละหัวข้อ มีการ
 จัดกิจกรรมในรูปแบบเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนได้ปรึกษาแสวงหาความรู้ร่วมกันระหว่างนักเรียน โดย
 ครูจะเป็นคนคอยให้คำปรึกษา ตอบคำถามในข้อที่นักเรียนสงสัย อีกทั้งยังมีการตั้งคำถามเพื่อให้
 นักเรียนได้เกิดการคิดอยู่ตลอดเวลา นักเรียนสามารถคิดและตอบคำถามที่ครูถามได้เป็นบางส่วน และ
 มีบางส่วนที่ยังไม่สามารถตอบ คำถามได้ 3) ขั้นกิจกรรมกลุ่ม เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนในกลุ่มรวมกัน
 ทำกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการเขียน โดยแต่ละกลุ่มจับคู่กันอ่านเรื่องที่เพื่อนเขียน ผลัดกันอ่าน
 ผลัดกันฟัง แก้ไขการเขียนของเพื่อน แก้ไขข้อบกพร่องเรื่องที่เขียน และสมาชิกในกลุ่มรวมกันตรวจผล
 การปฏิบัติงานกลุ่มตนเอง ในขั้นนี้แนะนำสอดแทรกเทคนิควิธีการคิดต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความ
 เข้าใจง่ายขึ้นและนำความรู้ไปใช้ ถูกต้อง ซึ่งในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้เน้นย้ำความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อ
 กลุ่ม โดยการร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงาน โดยไม่เอาเปรียบซึ่งกันและกัน ให้นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจและ
 ที่ทำไม่ทัน ให้เข้าไปศึกษาใบความรู้และแหล่งเรียนรู้ที่ครูเตรียมไว้เพื่อจะได้เป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
 แนะนำให้สังเกตจุดสำคัญที่ควรเอาใจใส่พิเศษ เช่น การเขียนสะกด ตัวการันต์และวันวรรค ความ
 สะอาดสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมกลุ่มผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวม
 ข้อมูลจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน และสอบถามนักเรียน บันทึกภาพ และบันทึกหลังการสอน
 4) ขั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ ขั้นนี้ตรวจสอบว่า ผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง
 ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการ ตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล การทดสอบย่อยประเมิน
 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผู้วิจัยได้เน้นย้ำให้นักเรียนที่ยังไม่เข้าใจและที่ทำตามไม่ทัน ให้เข้าไปศึกษา
 เพิ่มเติมจากใบความรู้และสื่อต่างที่ครูเตรียมไว้เพื่อจะได้เป็นการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ในบางกรณีผู้เรียน
 อาจต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ต่อจากนั้นเป็นการทดสอบความรู้ 5) ขั้นสรุปและ
 ประเมินผล ขั้นนี้ครูและนักเรียนรวมกันสรุปใจความสำคัญของกิจกรรมการเขียน ตรวจให้คะแนน
 บันทึกคะแนนของสมาชิกในแต่ละกลุ่ม สมาชิกช่วยกัน รวมคะแนนแต่ละกลุ่มเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์

ของกลุ่ม กลุ่มใดไม่ถึงเกณฑ์ครูให้กำลังใจให้โอกาสปรับปรุงแก้ไขงานในระหว่างทำกิจกรรมและศึกษาเพิ่มเติมจากสื่อที่แนะนำไว้ จากการซักถามนักเรียนทำให้ทราบถึงข้อคิดเห็นของนักเรียนหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า นักเรียนส่วนใหญ่เริ่มที่จะเข้าใจเนื้อหาและเข้าใจเทคนิคการเขียนเรื่องต่าง ๆ ที่ครูมอบหมายให้เพราะได้ลงมือทำด้วยตัวเอง จากความช่วยเหลือในกลุ่มและมีการสอดแทรกเทคนิคการเขียนและเว้นช่องว่างให้นักเรียนได้คิดหรือทำความเข้าใจด้วยตัวเอง อีกทั้งยังสามารถแลกเปลี่ยนหรือถ่ายทอดความรู้ไปยังเพื่อนนักเรียนคนอื่นได้ จึงทำให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยกันทำงานเป็นทีมช่วยเหลือการเรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จกับการเรียนไปพร้อมๆ กัน สอดคล้องกับ(วัชรมา เล่าเรียนดี, 2548) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC เป็นรูปแบบการสอนที่บูรณาการด้านการอ่าน การเขียนและการใช้ภาษา การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีขั้นตอนที่ชัดเจน ประกอบด้วย องค์ประกอบสำคัญอย่างน้อย 3 ประการ คือ กิจกรรมพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่เรียน การดำเนินการสอนของครู และการบูรณาการอ่านและการเขียน โดยเริ่มการเรียนจากง่ายไปหายาก มีกิจกรรมที่นักเรียนต้องทำงานร่วมกันที่เกี่ยวข้องกับการเขียน ซึ่งจากกิจกรรมดังกล่าวเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่เรียนเก่งจะช่วยสอนนักเรียนที่เรียนอ่อนอธิบายเรื่องให้เพื่อนฟังด้วยภาษาของตนเองทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น จะทำให้นักเรียนที่เรียนเก่งได้ฝึกจากการสอนเพื่อนจึงเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น เมื่อได้อธิบายให้เพื่อนฟังและเพื่อนที่เรียนอ่อนก็สามารถเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น ทำให้เกิดความพึงพอใจทั้งสองฝ่าย เพราะนักเรียนที่เรียนอ่อนมีความรู้สึกไม่ถูกทอดทิ้ง นักเรียนเก่งสามารถแสดงศักยภาพได้เต็มความสามารถ สอดคล้องกับ(ทีศนา แคมมณี, 2555) ที่กล่าวว่าการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC หรือ “Cooperative Integrated Reading And Composition” เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือที่ใช้ในการสอนอ่านและเขียนโดยเฉพาะ รูปแบบนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมการอ่านแบบเรียน การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ และการบูรณาการภาษากับการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นอีกทางเลือกอีกทางหนึ่งในการพัฒนาด้านการเขียน จะส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จเพราะเป็นการเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียนไปพร้อม ๆ กับการเรียนแบบกลุ่มที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการแบ่งกลุ่มเรียนเป็นกลุ่มย่อยให้สมาชิกแต่ละคนตระหนักว่าตนมีความสำคัญต่อกลุ่มเท่าเทียมกัน ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของกลุ่มจะเป็นความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสมาชิกทุกคนซึ่งเป็นการฝากการทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือกันภายในกลุ่มและฝึกให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการวิจัยของ(ดาราวรรณ จุลอักษร, 2556) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านคล่องโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีความสามารถในการอ่านคล่องหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ(สมพร ช่อสูงเนิน, 2558)

ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ พบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC มีความสามารถในการอ่านและการเขียนสื่อความ สูงกว่าการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ Chen (2005: 875-A) ได้วิจัยถึงผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือกับแรงจูงใจของนักเรียนชาวไต้หวัน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในการเรียนภาษาและความสามารถในการฟัง การอ่านและการพูด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีปกติมีส่วนน้อยที่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ส่วนที่เหลือไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ส่วนนักเรียนที่ได้รับการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ ให้ผลพอประมาณกับแรงจูงใจภายนอก คือ กฎระเบียบภายนอก ลักษณะเฉพาะของตนและแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความรู้ ความเชี่ยวชาญและการตอบสนอง โดยเฉพาะ และสอดคล้องกับ Mary และ Gretchen (2002: 130-140) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีร่วมมือกันเรียนรู้ในการสอนอ่านและการใช้ภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้แบบผสมผสาน CIRC และทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ซึ่งประกอบด้วย ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถพัฒนาผลการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผล ดังนั้นครูผู้สอนควรสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนในชั้นอื่น ๆ หรือเนื้อหาอื่น ๆ ได้ โดยต้องเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้เข้าใจวิธีเรียนและเตรียมบรรยากาศในการเรียนที่เหมาะสมกับผู้เรียนให้มากที่สุด

1.2 การแบ่งกลุ่มนักเรียนบางครั้งนักเรียนที่ไม่พอใจกันมาร่วมกลุ่มเดียวกันจะทำให้การจัดการเรียนรู้นั้นไม่ประสบผลสำเร็จ ครูควรหาวิธีการแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการสร้างความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเอง การทำความเข้าใจในกระบวนการทำงานร่วมกันของสมาชิกเพื่อความสำเร็จ ของทีม

1.3 ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงผลงานของตนเองเหมือนผลงานของกลุ่มเพื่อเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างผลงานที่หลากหลาย กระตุ้นให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและเกิดความภูมิใจในผลงานของตนและเพื่อเป็นแนวทางในการนำไปปรับปรุงพัฒนาผลงานของตนให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเปรียบเทียบระหว่างความสามารถด้านการเขียนระหว่างการสอนด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับเทคนิควิธีสอนอื่น ๆ เช่น เทคนิคสมองเป็นฐาน เทคนิคสถานการณ์จำลองเทคนิค SQ4R เป็นต้น

2.2 ควรทำการวิจัยที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน การเขียน ร่วมกับกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC โดยให้มีกิจกรรมการคิดหาคำตอบที่หลากหลายและเป็นแบบฝึกทักษะเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคล

2.3 ควรศึกษาผลการเรียนรู้ด้านอื่นเพิ่มเติมที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ทางด้านสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์สำคัญของผู้เรียน เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความเชื่อมั่นในตนเอง การยอมรับนับถือตนเองและเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย เป็นต้น

2.4 ควรจัดการเรียนรู้ในรูปแบบออนไลน์ในลักษณะต่าง ๆ ที่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

บรรณานุกรม

- กมล โพธิ์เย็น. (2547). รูปแบบการพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างเสริมความสามารถด้านทักษะการเขียนภาษาไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีโดยใช้แนวคิดทฤษฎีไตรอาร์ชิกและวิธีการสแกฟโฟลด์. ปริญญาครุศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตสาขาจิตวิทยาการศึกษาภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.
- กรมวิชาการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2545). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2552). คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่องการสร้างเด็กไทยให้อ่านเก่ง อ่านเร็ว ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ สกสศ.
- กองทัพ เคลือบพณิชกุล. (2551). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.
- กิตติชัย พินโน และคณะ. (2553). ภาษากับการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เกศินี จุฑาวิจิตร. (2557). การเขียนสร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์ : *Idea* ดีๆ ไม่มีวันหมด. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2553). การวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6). กภาพสินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- จันทิมา พรหมโชติกุล, and สุนันท์ ศลโกสม. (2535). เอกสารการสอนชุดวิชาการวัดและประเมินผล กลุ่มวิชาเฉพาะ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จามจุรี จำเมือง. (2553). ผู้บริหารกับการบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: เจริญดีมีนังการพิมพ์.
- จินตนา เทอดศักดิ์เดชา. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำวิชา

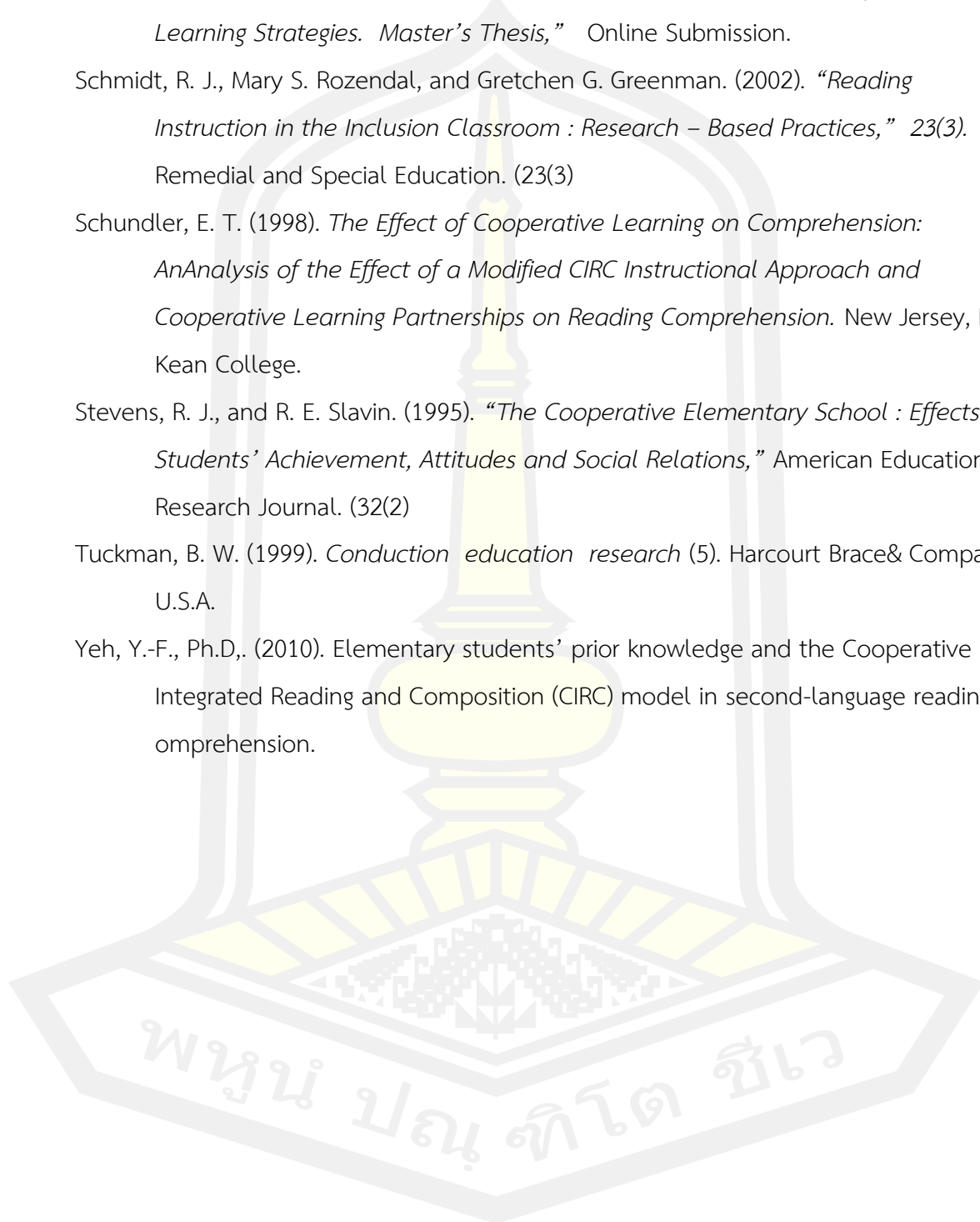
- ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยกิจกรรมกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉลาด สมพงษ์. (2547). การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสายธาร
วิทยาอำเภอโกสุมพิสัยจังหวัดศรีสะเกษ สังกัดกรมสามัญศึกษากระทรวงศึกษาธิการ.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. .
- ชวลิต ชูกำแพง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร. มหาสารคาม: ทีคิวพีจำกัด.
_____. (2553). การวิจัยหลักสูตรและการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- ชัยชาญ วงศ์สามัญ. (2543). การวางแผนการสอน. ขอนแก่น: ภาควิชาส่งเสริมการเกษตรคณะ
เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2545). การสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
ณภัทร เทพพรรณษ. (2541). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยหอการค้า
ไทย.
- ดารารวรรณ จุลอักษร. (2556). การพัฒนาการอ่านคล่องโดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
มหาสารคาม.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2546). นวัตกรรมการศึกษาชุดแบบฝึกหัด-แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการ
จัดทำผลงานทางวิชาการอาจารย์3 และบุคลากรทางการศึกษา(ครูชำนาญการครูเชี่ยวชาญและ
ครูเชี่ยวชาญพิเศษ). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ธารอักษร.
- ทวีศักดิ์ ไชยมาโย. (2537). คู่มือปฏิบัติการจัดทำแผนการสอน. นครพนม: สำนักพิมพ์สัณหา.
ทศนา แคมมณี. (2552). ศาสตร์การสอน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: ด้านสุขภาพการพิมพ์จำกัด.
_____. (2555). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นาดยา ปลันธนานนท์. (2543). การเรียนแบบร่วมมือ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แม็ค.
- บั่งอร สว่างโรรส. (2534). การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและ
ปรนัย วารสารภาษาปริทัศน์, 2(3), 5.
- บั่งอร อึ้งอุทธ. (2555). ผลการจัดกิจกรรมการอ่านจับใจความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลุ่มร่วมมือแบบ CIRC. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, การศึกษาค้น
คว้าอิสระ กศ.ม.
- บันลือ พลกษะวัน. (2545). แนวพัฒนาการอ่านเร็วคิดเป็น. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนา
พานิช.

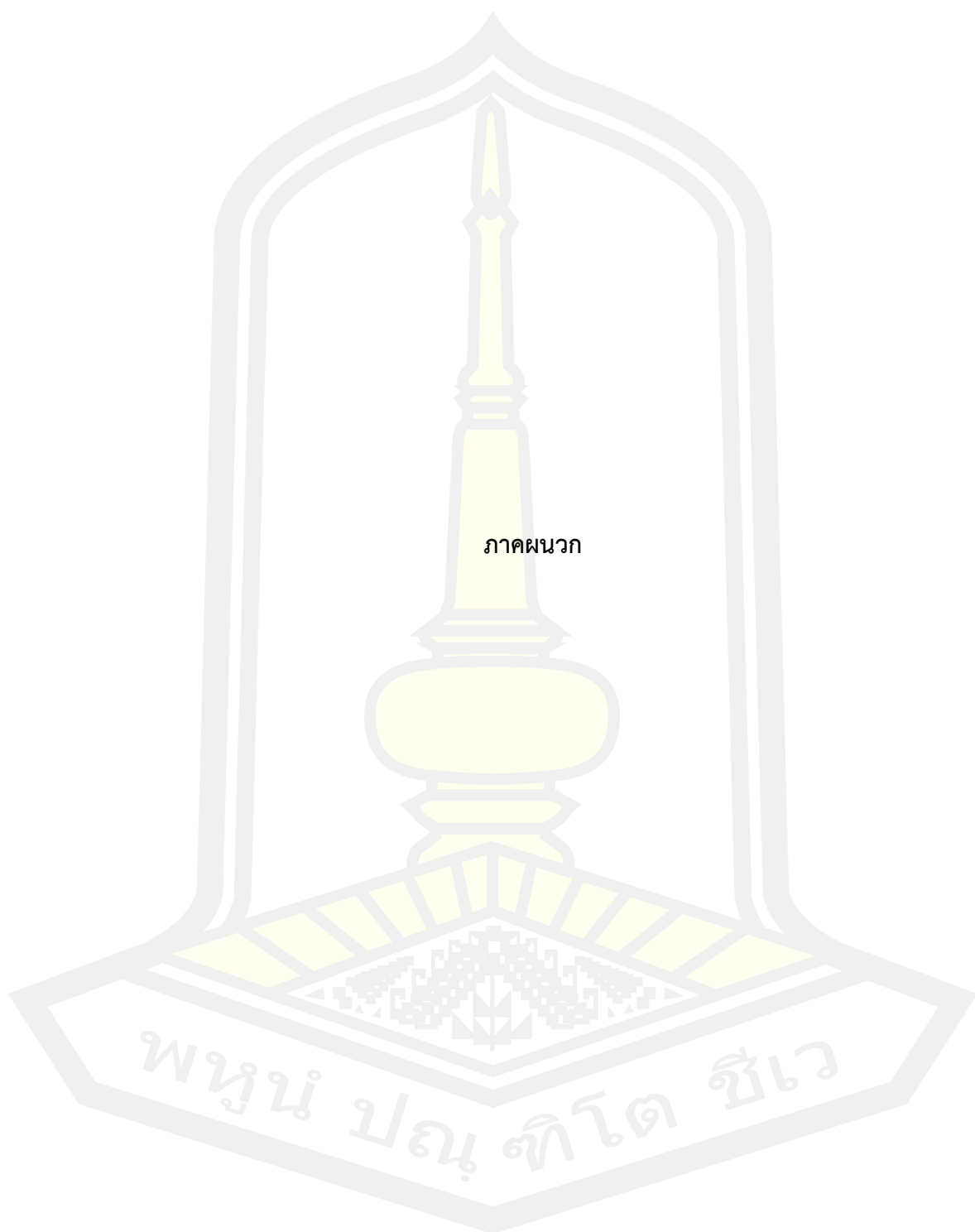
- บุญชม ศรีสะอาด. (2546). การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัย
 _____ . (2556). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: วิทยาลัย
 ประสาท เนืองเฉลิม. (2554). หลักสูตรการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2558). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพมหานคร: สำนัก
 ทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- แพรวพรรณ จันทรวง. (2554). การเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยจากการอ่านเชิง
 วิเคราะห์ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ และเจตคติต่อการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แผนผังความคิดกับแบบ CIRC. มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม, วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม.
- พองจันทร์ สุขยิ่ง และคณะ. (2558). ศิลปะการเขียนอย่างมืออาชีพ. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.
 พิอน เปรมพันธุ์. (2543). ศาสตร์แห่งการใช้ภาษาไทย. กาญจนบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 สถาบันราชภัฏกาญจนบุรี.
- ภาคภูมิ วรรณภา. (2554). การเขียนข่าวเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: อินทนิล.
 ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. (2540). ภาษากับการสื่อสาร.
 กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภาชิต สุโพธิ์. (2547). การใช้แหล่งเรียนรู้ธรรมชาติในบริเวณโรงเรียนในการพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับ
 การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. (ปริญญาโท). การศึกษามหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- มุกดา ลิบลับ. (2546). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาภาษาไทยคณะ
 มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์สถาบันราชภัฏพระนคร.
- รุจิรุ้ ภูสาระ. (2545). การเขียนแผนการสอน. กรุงเทพมหานคร: บึก พอยท์.
- เรวดี อาษานาม. (2558). พฤติกรรมการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. มหาสารคาม, ภาควิชา
 หลักสูตรและการสอนสถาบันราชภัฏมหาสารคาม.
- โรงเรียนวัดผลาหาร. (2563). หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนวัดผลาหาร ปทุมธานี:
 โรงเรียนวัดผลาหาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2559). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 3).
 กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วรรณิ โสมประยูร. (2544). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- วรวรรณ ศรียาภัย. (2558). การเขียนเพื่อการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
 แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2548). เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ (พิมพ์ครั้งที่ 4). นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- _____. (2553). การนิเทศการสอน สาขาหลักสูตรและการนิเทศ. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). นวัตกรรมทางการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ข้างทอง.
- _____. (2550). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรงรอง ศรีพอ. (2557). การเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่าน การเขียนเชิงสร้างสรรค์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการใช้กิจกรรมแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC กับแบบ SQ4R. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม
- วีรวัฒน์ อินทรพร. (2545). ทักษะการเขียน. สงขลา: ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- ศักดิ์พงษ์ นิลไพรัช และคณะ. (2549). การประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนสื่อความ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สกุณา เลิกนอก. (2545). การศึกษาผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนสะกดคำยากโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. มหาวิทยาลัยขอนแก่น, วิทยานิพนธ์ ศษ.ม.
- สมนึก ภัททิยธนี. (2553). การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม: ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สมบัติ ท้ายเรือคำ. (2552). ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. กทม.: ประสานการพิมพ์.
- สมพร ช่อสูงเนิน. (2558). การเปรียบเทียบการอ่านและการเขียนสื่อความ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ CIRC กับการเรียนรู้แบบซินเนคติกส์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548). การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน (ร.ส.พ.).
- สำลี รักสุทธี. (2544). เทคนิควิธีการจัดการเรียนและเขียนแผนการสอน โดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. (2563). รายงานผลการประเมินการทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ (National Test : NT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2563. ปทุมธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1.
- สุทธิ ชัดติยะ. (2552). พฤติกรรมการรับฟังและความพึงพอใจต่อรายการและเทคนิคของสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยกรมประชาสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย กรมประชาสัมพันธ์
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2554). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึก. ชัยนาท: ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2551). วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนากระบวนการคิด (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- อรทัย ทองจรัส. (2555). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หลักการใช้ภาษา และการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการใช้บทเรียนการตูนประกอบการจัดกิจกรรมด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD และ CIRC มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, วิทยานิพนธ์ กศ.ม มหาสารคาม.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2553). พัฒนาทักษะภาษา พัฒนาความคิดด้วยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี ทองเอน. (2541). การพัฒนาการเขียน. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อุทุมพร จันทรอด. (2547). การพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้กิจกรรมสำรวจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดใหญ่อำเภอเมืองจังหวัดชัยภูมิ. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม.
- A.W, H. J., and John E. Lincoln. (1998). *Writing : A college Handbook*. NewYork, NortonLtd.
- Ahmed, and Sarah Tahirs. (2019). “The Development of Phonetic and Orthographic Spelling Patens : A Method for Assessing Spelling Knowledge in Children in Grades Two Through Five” Dissertation Abstracts International. (42(3)
- Barnet, and Stubbs. (2010). *Practical Guide to Writing with Readings and Handbook*. Canada, Prentice Hal.
- Erhan, D. (2018). “Effects of Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) Technique on Reading-Writing Skills.” *Education Research and Reviews (January): 102-109*. Education Research and Reviews.
- Kane, C. F. (1998). *Family social support: Toward a conceptual model*. *Advances in Nursing Science*. (10(2)

- Pate–Clevenger, Rebecca, and and others. (2008). *“Improvement of Off–Task Behavior of Elementary and High School Students Through the use of Cooperative Learning Strategies. Master’s Thesis,”* Online Submission.
- Schmidt, R. J., Mary S. Rozendal, and Gretchen G. Greenman. (2002). *“Reading Instruction in the Inclusion Classroom : Research – Based Practices,”* 23(3). Remedial and Special Education. (23(3)
- Schundler, E. T. (1998). *The Effect of Cooperative Learning on Comprehension: AnAnalysis of the Effect of a Modified CIRC Instructional Approach and Cooperative Learning Partnerships on Reading Comprehension.* New Jersey, NJ Kean College.
- Stevens, R. J., and R. E. Slavin. (1995). *“The Cooperative Elementary School : Effects on Students’ Achievement, Attitudes and Social Relations,”* American Educational Research Journal. (32(2)
- Tuckman, B. W. (1999). *Conduction education research* (5). Harcourt Brace& Company: U.S.A.
- Yeh, Y.-F., Ph.D., (2010). Elementary students’ prior knowledge and the Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) model in second-language reading omprehension.

ภาคผนวก

พหุบัณฑิตวิทย์

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิโต ชีเว

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	
กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564
รหัสวิชา ท 13101	รายวิชาภาษาไทย
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู	เวลา 1 ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางสาวภัทราวรรณ ประกอบเสริม	สอนวันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2564

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

- ท 2.1 ป. 3/4 เขียนจดหมายลาครู
- ท 2.1 ป. 3/6 มีมารยาทในการเขียน

สาระสำคัญ

การเขียนจดหมายลาครูต้องเขียนให้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียนจดหมาย มีส่วนประกอบที่ครบถ้วน มีใจความสำคัญที่ชัดเจน และมีความสวยงาม เป็นระเบียบเพื่อแสดงถึงความเคารพต่อครู

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เข้าใจรูปแบบการเขียนจดหมายลาครู และสามารถอธิบายได้ (K)
2. เขียนจดหมายลาครูได้อย่างถูกต้อง (P)
3. ตั้งใจ เพียรพยายามและแสวงหาคำความรู้ (A)

สาระการเรียนรู้

การเขียนจดหมายลาครู

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

ทักษะการเขียน

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

ตัวชี้วัดที่ 4.1 ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

ตัวชี้วัดที่ 4.2 แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสมบันทึกความรู้วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1. ขั้นเตรียม

1. นักเรียนดูแผนภาพตัวอย่างการเขียนจดหมายลาครู พร้อมซักถามนักเรียนว่าเคยเขียนจดหมายแบบใดบ้าง

2. นักเรียนดูคลิปวิดีโอ เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู

3. พร้อมสู่มนักเรียนตอบคำถามเป็นบางคน ในประเด็น

- จดหมายใดที่ต้องส่งครูล่วงหน้าก่อนวันหยุดเรียน

- จดหมายใดที่ต้องส่งในวันที่เรามาโรงเรียนหลังจากหยุดเรียนไปแล้ว

2. ขั้นสอน

2.1. ครูให้นักเรียนแบ่งออกเป็น 6 กลุ่มๆ ละ 4-5 คน จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันทบทวนความรู้เกี่ยวกับรูปแบบจดหมายลาครูจากใบความรู้ เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู จากคลิปวิดีโอ เรื่องการเขียนใบลาครู ให้เข้าใจมากยิ่งขึ้นจากแบบฟอร์ม

2.2 ครูอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับรูปแบบการเขียนจดหมายลาครูในหัวข้อ ดังนี้

- การเว้นหน้ากระดาษ

- การเขียนที่อยู่ วัน เดือน ปี

- คำขึ้นต้น

- เนื้อความจดหมาย

- คำลงท้าย

- ชื่อผู้เขียน

- คำรับรองของผู้ปกครอง

- การเขียนหน้าซอง

- มารยาทในการเขียนและการใช้ภาษา

3. ชั้นกิจกรรมกลุ่ม

3.1 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 5 เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู เป็นรายบุคคล แล้วจับคู่กันตรวจสอบความถูกต้อง

3.2 นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันฝึกเขียนจดหมายลาครู แล้วแลกเปลี่ยนผลงานกันตรวจสอบ ช่วยกัน แนะนำและปรับปรุงแก้ไข

4. ชั้นตรวจสอบผลงานและทดสอบ

4.1 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จให้นักเรียนตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนโดย เปิดโอกาสให้เพื่อนในห้องได้ซักถาม

4.2 นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบแบบปรนัย 5 ข้อ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน รวมคะแนนจากการประเมินทุกด้านของแต่ละคนเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม (ถ้าสมาชิกกลุ่มใดทำคะแนนรวมได้มากที่สุด จะเป็นกลุ่มผู้ชนะ)

5. ชั้นสรุปและประเมินผล

5.1 นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ดังนี้ การเขียนจดหมายลาครูถูกต้อง และเขียนให้สวยงาม เป็นระเบียบ ให้ถูกต้องตามหลักการเขียนจดหมาย มีส่วนประกอบที่ครบถ้วน มีใจความสำคัญที่ชัดเจน และมีความสวยงาม เป็นระเบียบเพื่อแสดงถึงความเคารพต่อครู

5.2 แนะนำให้นักเรียนศึกษาวิดีโอทัศน์ เรื่องการเขียนจดหมายลาครู เพิ่มเติมและฝึกเขียนจนเกิดความชำนาญ

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ใบความรู้ที่ 5 เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู
2. ตัวอย่างแบบฟอร์มการเขียนจดหมายลาครู
3. ตัวอย่างการเขียนจดหมายลาครู
4. คลิปวิดีโอทัศน์ เรื่องการเขียนจดหมายลาครู

<https://www.youtube.com/watch?v=MnGdu๒AoXF๐>

<https://www.youtube.com/watch?v=VDVdayKCW๘U>

การวัดผลและประเมินผล

รายการประเมิน	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือวัดและประเมินผล	เกณฑ์การประเมิน
ด้านความรู้	ทดสอบย่อยหลังเรียน	แบบทดสอบย่อย	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับดี
ด้านทักษะกระบวนการ	- ประเมินการเขียน - ประเมินกิจกรรมกลุ่ม	-แบบประเมินการเขียน -แบบประเมินกิจกรรมกลุ่ม	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับพอใช้ขึ้นไป
ด้านคุณลักษณะ	สังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์	แบบประเมินลักษณะอันพึงประสงค์	ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับพอใช้ขึ้นไป

ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางสาวศรัณย์ภัทร ประทุมชาติ)

ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนวัดผลาหาร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

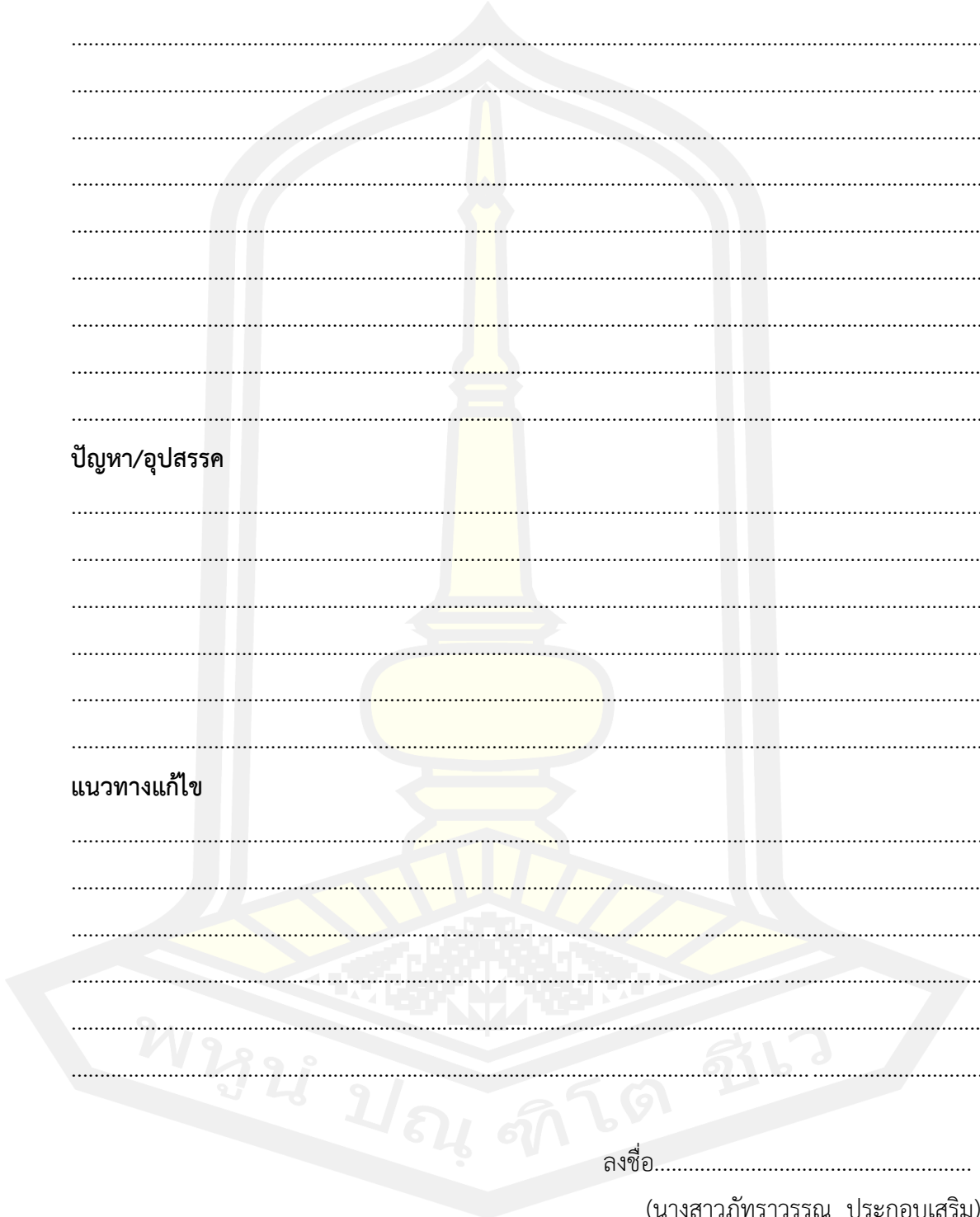
พหุบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกหลังการสอน

ผลการจัดการเรียนการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....

(นางสาวภัทราวรรณ ประกอบเสริม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ใบความรู้ที่ 5

เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู

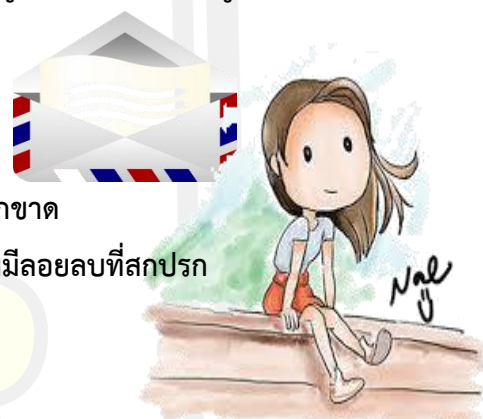
จดหมายลาครู คือ จดหมายที่เขียนเพื่อแจ้งให้ครูทราบเมื่อเรามีความจำเป็นต้องหยุดเรียน เป็นจดหมายที่เขียนถึงครูเพื่อแจ้งสาเหตุของการหยุดเรียน เนื่องจากการป่วยหรือมีกิจธุระจำเป็น

จดหมายลาครู มี 2 กรณี คือ 1. ลาป่วย
2. ลากิจ

การเขียนจดหมายเป็นการเขียนที่มีรูปแบบที่ผู้เขียนต้องเขียนให้ถูกต้อง

การเขียนจดหมายลาครู

1. ต้องใช้ภาษาที่สุภาพ
2. เขียนเฉพาะใจความสำคัญ
3. ใช้กระดาษสีขาวสะอาด ไม่ยับยู่ยี่หรือฉีกขาด
4. เขียนด้วยลายมือสวยงาม เรียบร้อย ไม่มีรอยลบที่สกปรก

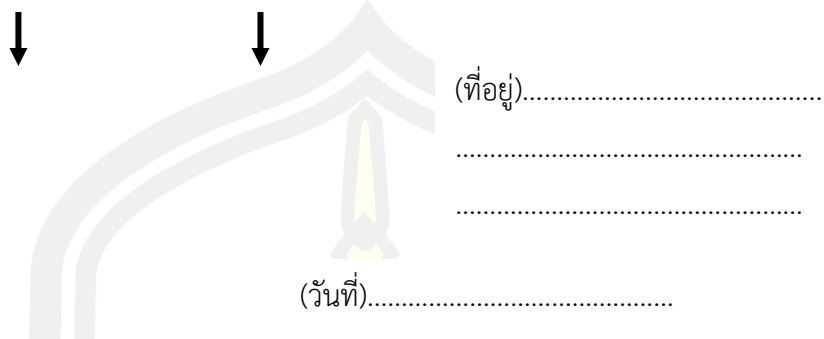

ส่วนประกอบของการเขียนจดหมายลาครู

1. ที่อยู่ของผู้เขียน เช่น 4/20 ถนนเลียบคันคลอง ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77110
2. วัน เดือน ปี เช่น 2 สิงหาคม 2561
3. คำขึ้นต้น เช่น เรียนคุณครูประจำชั้นป. 3/1 ที่เคารพ
4. เนื้อความ เช่น เนื่องด้วย.....ต้องไปเยี่ยมคุณยายซึ่งป่วยไม่สามารถมาโรงเรียนได้ จึงขอหยุดเรียนเป็นเวลา.....วัน ตั้งแต่วันที่.....สิงหาคม 2561 ถึงวันที่.....สิงหาคม 2561 เมื่อครบกำหนดแล้วกระผม/ดิฉันจะมาเรียนตามเดิม จึงเรียนมาเพื่อทราบ
5. คำลงท้าย เช่น ด้วยความเคารพอย่างสูง
6. ผู้เขียน เช่น กานต์ชนก มะลิโชติ
7. คำรับรอง เช่น ขอรับรองว่าเป็นความจริง
เกศวลี มะลิโชติ
ผู้ปกครอง
8. การเขียนจ่าหน้าของจดหมาย เช่น เรียน ครูประจำชั้น ป.3/1

ตัวอย่างรูปแบบการเขียนจดหมายลาป่วย ลากิจ

1 - 1.5 นิ้ว (คำขึ้นต้น)

0.5 นิ้ว (เนื้อความ).....
.....
.....
.....

(เนื้อความ)).....
.....
.....

(คำลงท้าย)

(ลงชื่อผู้เขียน)

ขอรับรองว่าเป็นความจริง

ลงชื่อ.....

(ผู้ปกครอง)

ตัวอย่างการเขียนจดหมายลาป่วย

5/64 ถนนสุขุมวิท
อำเภอบางละมุง
จังหวัดชลบุรี 20150

1 กุมภาพันธ์ 2554

เรียน คุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1

เนื่องด้วยกระผมเป็นไข้ ปวดศีรษะและตัวร้อนไม่สามารถมาเรียนได้
จึงขอยุติเรียนเป็นเวลา 2 วัน ตั้งแต่วันที่ 1 ถึง วันที่ 2 กุมภาพันธ์
2554 เมื่อกระผมหายดีแล้วจะมาเรียนตามปกติครับ

ด้วยความเคารพอย่างสูง
เด็กชายภัทร งามดียิ่ง

ขอรับรองว่าเป็นความจริง

นางสมศรี งามดียิ่ง

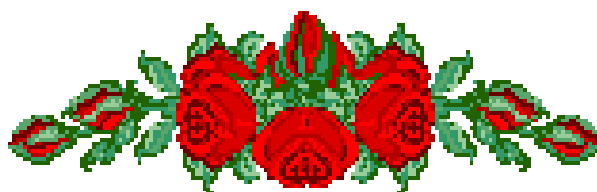
ผู้ปกครอง

แหล่งที่มา

<https://www.youtube.com/watch?v=MnGdu๒AoXFo>

<https://www.youtube.com/watch?v=VDVdayKCW๘U>

ตัวอย่างจดหมายลาครู

๑๕/3 หมู่ ๓ ตำบลในเมือง

อำเภอเมือง พะเยา ๕๖๐๐๐

๒๑ ตุลาคม ๒๕๖๕

เรียน คุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕/๓

เนื่องจากกระผมป่วยเป็นไข้หวัดใหญ่ มีไข้สูง ปวดศีรษะ เจ็บคอ ปวดกล้ามเนื้อ มีอาการไอ และอ่อนเพลีย จึงไม่สามารถมาเรียนได้ จึงขอลาป่วยเป็นเวลา ๓ วัน คือ ตั้งแต่วันพุธที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันศุกร์ที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็นเวลา ๓ วัน เมื่อกระผมหายดีแล้ว จะกลับมาเรียนตามปกติ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ค.ช. คำรงค์ศักดิ์ นามสมมุติ

ขอรับรองว่าเป็นความจริง

นายมานะจิ่ง นามสมมุติ

(ผู้ปกครอง)

คลิปวีดิทัศน์ เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู

ภาษาไทย ป 3

การเขียนจดหมายลาครู

จดหมายลาครู

จดหมายส่วนตัว
จดหมายลาป่วย
จดหมายลาทำงาน

youtube.com switched to full screen (Esc to exit). Okay Exit now

การเขียนจดหมายลาครู

จดหมายส่วนตัว

- ✎ ไม่เคร่งครัดในการใช้ภาษา
- ✎ ใช้ภาษาที่สุภาพ

youtube.com switched to full screen (Esc to exit). Okay Exit now

ที่มา ภัทรารรณ ประกอบเสริม : <https://www.youtube.com/watch?v=N-KH0Sg95Hc>

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมประโยคในช่องว่างของจดหมายลากิจ (12 คะแนน)

1.....

.....

.....

2.....

3.....

เนื่องด้วย 4.....ต้องเดินทางไปเยี่ยมคุณตาที่ป่วย
ที่จังหวัดจันทบุรี ไม่สามารถมาโรงเรียนได้ จึงขอยุติเรียนเป็นเวลา 5 วัน คือตั้งแต่วันที่

5.....ถึงวันที่ 6..... เมื่อครบกำหนดแล้ว

7.....จะมาเรียนตามปกติ

8.....

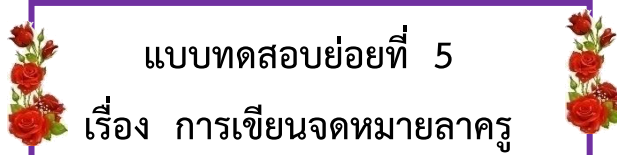
9.....

10.....

11.....

12.....

(ผู้ปกครอง)

แบบทดสอบย่อยที่ 5
เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู

1. การเขียนจดหมายลาครูมีกี่ประเภท อะไรบ้าง
 - ก. 2 ประเภท คือ ลาป่วย ลากิจ
 - ข. 1 ประเภท คือ ลาป่วย
 - ค. 2 ประเภท คือ ลาป่วย ไม่อยากไปโรงเรียน
2. ลำดับแรกของการเขียนจดหมายลาครู ข้อใดถูกต้อง
 - ก. วัน เดือน ปี
 - ข. ที่อยู่ของผู้เขียน
 - ค. ชื่อผู้เขียน
3. สิ่งที่สำคัญที่สุดของการเขียนจดหมายลาครู คือข้อใด
 - ก. คำขึ้นต้น
 - ข. เหตุผลของการลา
 - ค. คำรับรองจากผู้ปกครอง
4. จงใช้รูปแบบการเขียนบันทึกนี้ตอบคำถาม
คำขึ้นต้นเลข 3 คือส่งของหัวข้อใด

3.....	
4.....	5.....
	9.....
	10.....

ก. หมายถึง วัน เดือน ปี

ข. หัวเรื่อง

ค. คำขึ้นต้น

5. จงใช้รูปแบบการเขียนบันทึกนี้ตอบคำถาม

3.....	
4.....	5.....
	9.....
	10.....

หมายเลข 9 คือส่วนของหัวข้อใด

ก. คำขอบคุณ

ข. คำลงท้าย

ค. ชื่อผู้บันทึก

เฉลยแบบทดสอบย่อยที่ 5
เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู

ข้อที่	1	ก
ข้อที่	2	ข
ข้อที่	3	ค
ข้อที่	4	ข
ข้อที่	5	ค

แบบสังเกตคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินสังเกตนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับคะแนน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการ/ระดับคะแนน									สรุปผลการประเมิน	
		ความตั้งใจ เพียร พยายามใน การเรียนรู้ (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)			การแสวงหา ความรู้ อย่าง สม่ำเสมอ (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)			การเลือกใช้ แหล่งข้อมูล อย่าง เหมาะสม (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)			รวม คะแนน	ผ่าน/ ไม่ผ่าน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	(9)	
1		✓			✓				✓		8	ผ่าน
2			✓		✓			✓			8	ผ่าน
3		✓			✓			✓			8	ผ่าน
4		✓			✓				✓		8	ผ่าน
5			✓			✓		✓			7	ผ่าน
6		✓				✓		✓			8	ผ่าน
7		✓			✓				✓		8	ผ่าน
8			✓		✓			✓			8	ผ่าน
9		✓			✓			✓			9	ผ่าน
10		✓			✓				✓		8	ผ่าน
11			✓			✓		✓			7	ผ่าน
12		✓			✓				✓		8	ผ่าน
13		✓			✓			✓			9	ผ่าน
14		✓			✓				✓		8	ผ่าน
15			✓		✓				✓		7	ผ่าน
16		✓			✓				✓		8	ผ่าน
17											8	ผ่าน
18		✓			✓				✓		8	ผ่าน
19		✓			✓			✓			9	ผ่าน
20			✓		✓				✓		7	ผ่าน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	รายการ/ระดับคะแนน									สรุปผลการประเมิน		
		ความตั้งใจ เพียร พยายามใน การเรียน (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)			การแสวงหา ความรู้ อย่าง สม่ำเสมอ (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)			การเลือกใช้ แหล่งข้อมูล อย่าง เหมาะสม (คะแนนเต็ม 3 คะแนน)			รวม คะแนน	ผ่าน/ ไม่ผ่าน	
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	(9)		
21			✓			✓			✓			7	ผ่าน
22		✓			✓				✓			8	ผ่าน
23		✓			✓				✓			8	ผ่าน
24			✓			✓			✓			7	ผ่าน
25		✓			✓				✓			8	ผ่าน
26		✓			✓				✓			8	ผ่าน
27		✓			✓				✓			8	ผ่าน

ระดับคุณภาพ ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ดี ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปรับปรุง	เกณฑ์การประเมิน คะแนน 7 ขึ้นไป หมายถึง ดี คะแนน 4 – 6 หมายถึงพอใช้ คะแนน 1 - 3 หมายถึงปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวภัทราวรรณ ประกอบเสริม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้

พฤติกรรมบ่งชี้	3	2	1
ความตั้งใจและเพียรพยายามในการเรียน	นักเรียนมีความกระตือรือร้น ปฏิบัติกิจกรรม ใบงานและศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ อยู่เสมอ	นักเรียนมีความกระตือรือร้น ปฏิบัติกิจกรรม ใบงานและศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ เป็นบางครั้ง	นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้น ปฏิบัติกิจกรรม ใบงานและศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ
การแสวงหาความรู้ อย่างสม่ำเสมอ	นักเรียนสามารถ สังเกตสิ่งที่ต้องการ ศึกษาได้เป็นอย่างดีและจดบันทึกผลการสังเกตได้ครบถ้วน	นักเรียนสามารถ สังเกตสิ่งที่ต้องการ ศึกษาได้ และจดบันทึกผลการสังเกตได้เป็นส่วนมาก	นักเรียนสามารถสังเกตสิ่งที่ต้องการศึกษาได้ และจดบันทึกผลการสังเกตได้บางส่วน
การเลือกใช้แหล่งข้อมูลอย่างเหมาะสม	นักเรียนสามารถเลือกสื่อในการแสวงหาความรู้ได้ถูกต้องและหลากหลายมากกว่า ๒ แห่งขึ้นไป	นักเรียนสามารถเลือกสื่อในการแสวงหาความรู้ได้ถูกต้องและหลากหลาย มากกว่า ๑ แห่ง ขึ้นไป	นักเรียนสามารถเลือกสื่อในการแสวงหาความรู้ได้แหล่งเดียว

แบบประเมินการเขียน จดหมายลาครู

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องรายการประเมินและสังเกตพฤติกรรมที่กำหนด

เลขที่	ชื่อ-สกุล	1.รูปแบบการเขียน			2.การใช้ภาษา			3.การเขียนสะกดตัวอักษรและเว้นวรรคตาม			4.ความสะอาดสวยงามเรียบร้อย			รวมคะแนน	สรุปและประเมิน	
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1			12
1			✓		✓			✓					✓		9	ผ่าน
2		✓			✓				✓				✓		10	ผ่าน
3		✓			✓				✓				✓		9	ผ่าน
4			✓		✓				✓			✓			9	ผ่าน
5		✓			✓			✓					✓		10	ผ่าน
6		✓			✓			✓					✓		10	ผ่าน
7			✓		✓			✓					✓		9	ผ่าน
8		✓			✓			✓					✓		10	ผ่าน
9			✓		✓			✓					✓		9	ผ่าน
10		✓			✓				✓				✓		10	ผ่าน
11			✓		✓			✓					✓		9	ผ่าน
12		✓			✓				✓				✓		10	ผ่าน
13			✓		✓			✓					✓		9	ผ่าน
14			✓		✓			✓					✓		9	ผ่าน
15			✓		✓			✓					✓		9	ผ่าน
16		✓			✓			✓					✓		10	ผ่าน
17		✓			✓			✓					✓		11	ผ่าน

เลขที่	ชื่อ-สกุล	1.รูปแบบการเขียน			2.การใช้ภาษา			3.การเขียนสะกดตัวอักษรต้นและเว้นวรรค			4.ความสะอาดสวยงามเป็นระเบียบเรียบร้อย			รวมคะแนน	สรุปและประเมิน
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1		
18			✓			✓		✓			✓			10	ผ่าน
19		✓				✓		✓			✓			11	ผ่าน
20		✓			✓			✓			✓			12	ผ่าน
21		✓			✓			✓			✓			11	ผ่าน
22		✓			✓			✓				✓		10	ผ่าน
23			✓		✓			✓			✓			11	ผ่าน
24		✓			✓			✓				✓		10	ผ่าน
25		✓			✓			✓				✓		11	ผ่าน
26		✓			✓			✓				✓		10	ผ่าน
27		✓			✓			✓				✓		10	ผ่าน

ระดับคุณภาพ ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ดี ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปรับปรุง	เกณฑ์การประเมิน คะแนน 9 ขึ้นไป หมายถึง ดี คะแนน 5 – 8 หมายถึงพอใช้ คะแนน 1 – 4 หมายถึงปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวภัทราวรรณ ประกอบเสริม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบประเมินการเขียนจดหมายลาครู

ประเด็นการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
1. รูปแบบการเขียน	เขียนจดหมาย ลาครูได้ใจความ ครบถ้วนส่วนประกอบ ของจดหมายสมบูรณ์ รูปแบบถูกต้องเขียน หน้าของชัดเจน ลายมือสวยงาม	เขียนจดหมายได้ ใจความส่วนประกอบ ของจดหมายสมบูรณ์ ต้องแก้ไขรูปแบบบาง จุด	เขียนจดหมายไม่ได้ ใจความ ส่วนประกอบ ของจดหมายไม่ครบ ลายมือมีมือบางคำอ่าน ไม่ออก
2. การใช้ภาษา	การใช้ภาษากระชับ ชัดเจนสุภาพถูกต้อง เหมาะสม	การใช้ภาษากระชับ ชัดเจนสุภาพถูกต้อง เหมาะสมเป็นบางส่วน	การใช้ภาษาไม่ชัดเจน ไม่สุภาพไม่เหมาะสม
3. การเขียนสะกด การเว้นวรรคตอน	เขียนสะกดการันต์ ถูกต้องทุกคำ และ เว้นวรรคตอนถูกต้อง	เขียนสะกดการันต์ผิด 2 ตำแหน่ง และเว้น วรรคตอนถูกต้อง	เขียนสะกดการันต์ผิด ตั้งแต่ 2 ตำแหน่ง ขึ้นไป และเว้นวรรค ตอนไม่ถูกต้อง
4. ความสะอาด สวยงามเป็นระเบียบ เรียบร้อย	ทำงานสะอาด สวยงาม และเป็นระเบียบเรียบ ร้อย	ทำงานสะอาด สวยงาม และเป็น ระเบียบ เรียบร้อยเป็นบางส่วน	ทำงานไม่สะอาด ไม่สวยงามและไม่เป็น ระเบียบเรียบร้อย

แบบสังเกตพฤติกรรมความร่วมมือกิจกรรมกลุ่ม

คำชี้แจง ให้เขียนเครื่องหมาย / (เครื่องหมายถูก) ถ้านักเรียนมีพฤติกรรมตามรายการสังเกต

เลข ที่	รายการสังเกต															รวม (15)	ผ่าน	ไม่ ผ่าน	
	การแบ่ง หน้าที่ ภายในกลุ่ม			การแสดง ความ คิดเห็น			การทำงาน ตาม ขั้นตอน			มารยาทใน การฟัง			ทักษะการ เข้าร่วม กลุ่ม						
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1				
1	✓			✓			✓				✓			✓			13	ผ่าน	
2		✓		✓			✓				✓			✓			12	ผ่าน	
3		✓		✓			✓				✓			✓			14	ผ่าน	
4	✓				✓		✓				✓				✓		13	ผ่าน	
5	✓			✓			✓				✓				✓		14	ผ่าน	
6	✓				✓		✓				✓				✓		13	ผ่าน	
7		✓		✓			✓				✓			✓			14	ผ่าน	
8	✓				✓		✓				✓				✓		13	ผ่าน	
9	✓				✓		✓					✓			✓		12	ผ่าน	
10		✓		✓			✓					✓			✓		12	ผ่าน	
11	✓				✓		✓					✓			✓		13	ผ่าน	
12		✓		✓			✓					✓			✓		12	ผ่าน	
13		✓		✓			✓					✓			✓		14	ผ่าน	
14	✓				✓			✓				✓			✓		13	ผ่าน	
15		✓		✓			✓					✓			✓		14	ผ่าน	
16	✓			✓				✓					✓				13	ผ่าน	
17	✓				✓		✓					✓			✓		13	ผ่าน	
18		✓		✓			✓					✓			✓	✓	14	ผ่าน	
19	✓				✓			✓				✓			✓		12	ผ่าน	
20		✓		✓			✓					✓			✓		12	ผ่าน	
21	✓			✓			✓					✓			✓		14	ผ่าน	
22		✓		✓			✓						✓		✓		12	ผ่าน	

เลข ที่	รายการสังเกต															รวม (15)	ผ่าน	ไม่ ผ่าน
	การแบ่ง หน้าที่ ภายในกลุ่ม			การแสดง ความ คิดเห็น			การทำงาน ตาม ขั้นตอน			มารยาทใน การฟัง			ทักษะการ เข้าร่วม กลุ่ม					
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1			
23	✓				✓			✓			✓		✓			12	ผ่าน	
24	✓				✓			✓			✓			✓		13	ผ่าน	
25		✓			✓			✓			✓		✓			12	ผ่าน	
26	✓				✓			✓			✓		✓			14	ผ่าน	
27	✓				✓			✓			✓			✓		13	ผ่าน	

ระดับคุณภาพ ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ดี ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ พอใช้ ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับ ปรับปรุง	เกณฑ์การประเมิน คะแนน 11 ขึ้นไป หมายถึง ดี คะแนน 6 – 10 หมายถึงพอใช้ คะแนน 1 – 5 หมายถึงปรับปรุง

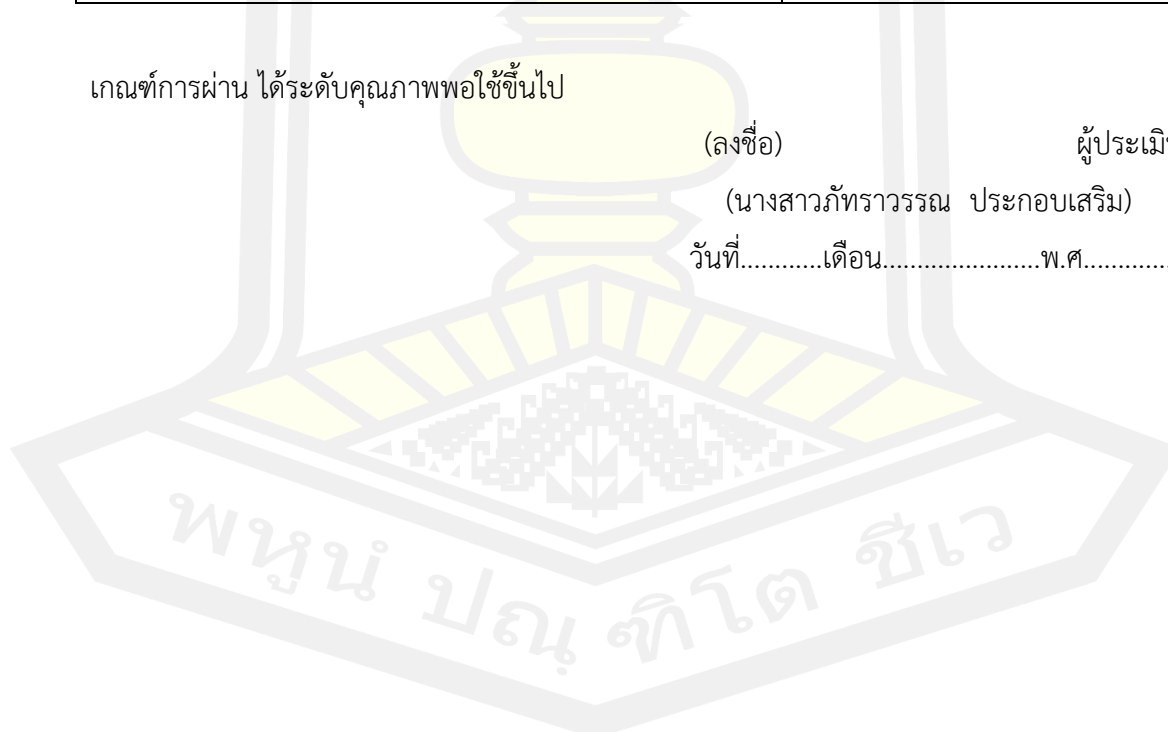
เกณฑ์การผ่าน ได้ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

(ลงชื่อ)

ผู้ประเมิน

(นางสาวภัทราวรรณ ประกอบเสริม)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เกณฑ์การให้คะแนนประเมินการร่วมกิจกรรมกลุ่ม

รายการ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน		
	3	2	1
1. การแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่ม	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มอย่างชัดเจน มีความรับผิดชอบงานตามหน้าที่ ตรงเวลา	มีการแบ่งหน้าที่ภายในกลุ่มชัดเจน แต่ทำงานตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง บางส่วน	ไม่มีส่วนร่วม ในการวางแผนงาน
2. การรู้จักแสดงความคิดเห็น	แสดงความคิดเห็นจากอารมณ์ความรู้สึก โดยชี้ให้เห็นข้อบกพร่องข้อดี เสนอความคิดริเริ่มแปลกใหม่	แสดงความคิดเห็นจากอารมณ์ความรู้สึก โดยชี้ให้เห็นข้อบกพร่องข้อดี	แสดงความคิดเห็นจากอารมณ์ความรู้สึก
3. การทำงานตามขั้นตอน	มีการทำงานตามขั้นตอนดีมาก	มีการทำงานตามขั้นตอน	ทำงานไม่ตามขั้นตอน
4. มารยาท การฟัง	ตั้งใจฟัง รอจังหวะเวลาซักถาม ไทเกียรติผู้พูด	ตั้งใจฟัง รอจังหวะเวลา ซักถาม	ไม่ตั้งใจฟัง
5. ทักษะการ เขาร่วมกลุ่ม	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ไทเกียรติผู้ร่วมกลุ่ม มีลักษณะเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ไทเกียรติผู้ร่วมกลุ่ม มีลักษณะเป็นผู้นำ	ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้บ้าง

บันทึกผลคะแนนทดสอบย่อยก่อนและหลังเรียน

เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผ่าน/ไม่ผ่าน
1		3	5	ผ่าน
2		2	4	ผ่าน
3		3	5	ผ่าน
4		2	5	ผ่าน
5		3	4	ผ่าน
6		2	4	ผ่าน
7		2	4	ผ่าน
8		2	4	ผ่าน
9		3	4	ผ่าน
10		3	4	ผ่าน
11		1	4	ผ่าน
12		1	4	ผ่าน
13		2	5	ผ่าน
14		1	4	ผ่าน
15		2	4	ผ่าน
16		3	4	ผ่าน
17		2	4	ผ่าน
18		3	5	ผ่าน
19		2	4	ผ่าน
20		2	4	ผ่าน
21		3	4	ผ่าน
22		2	4	ผ่าน
23		2	4	ผ่าน
24		3	5	ผ่าน

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	ผ่าน/ไม่ผ่าน
25		3	4	ผ่าน
26		3	4	ผ่าน
27		3	4	ผ่าน

เกณฑ์การผ่านร้อยละ 80

แบบบันทึกคะแนนระหว่างเรียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

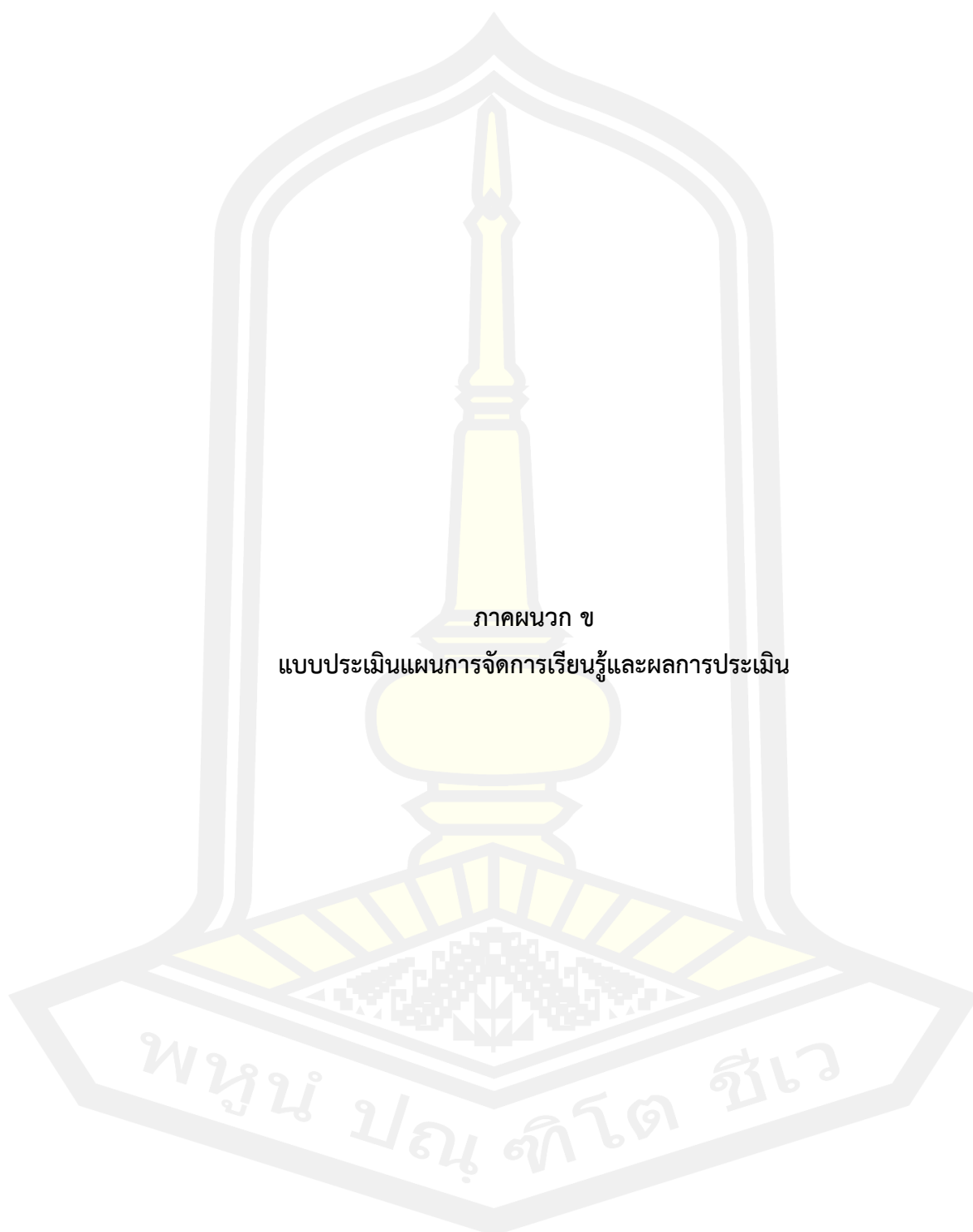
เรื่อง การเขียนจดหมายลาครู

เลขที่	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	กระบวนการกลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)	ร้อยละ	สรุปผลผ่าน/ไม่ผ่าน
1	8	9	13	5	35	85.37	ผ่าน
2	8	10	12	4	34	82.92	ผ่าน
3	9	9	14	5	37	90.24	ผ่าน
4	8	9	13	5	35	85.37	ผ่าน
5	7	10	14	4	35	85.37	ผ่าน
6	8	10	13	4	34	82.92	ผ่าน
7	8	9	14	4	35	85.37	ผ่าน
8	8	10	13	4	35	85.37	ผ่าน
9	9	9	12	4	34	82.92	ผ่าน
10	8	10	12	4	34	82.92	ผ่าน
11	7	9	13	4	33	80.49	ผ่าน
12	8	10	12	4	34	82.92	ผ่าน
13	9	9	14	5	37	90.24	ผ่าน
14	8	9	13	4	34	82.92	ผ่าน
15	7	9	14	4	34	82.92	ผ่าน
16	8	10	13	4	35	85.37	ผ่าน
17	8	11	13	4	36	87.80	ผ่าน
18	8	10	14	5	37	90.24	ผ่าน
19	9	11	12	4	36	87.80	ผ่าน
20	7	12	12	4	35	85.37	ผ่าน
21	7	11	14	4	36	87.80	ผ่าน
22	8	10	12	4	34	82.92	ผ่าน
23	8	11	12	4	35	85.37	ผ่าน

เลขที่	คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	กระบวนการกลุ่ม (๑15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)	ร้อยละ	สรุปผลผ่าน/ไม่ผ่าน
24	7	10	13	5	35	85.37	ผ่าน
25	8	11	12	4	35	85.37	ผ่าน
26	8	10	14	4	36	87.80	ผ่าน
27	8	10	13	4	35	85.37	ผ่าน
รวม	214	268	350	114	946		
เฉลี่ย	7.93	9.93	12.96	4.22	35.04		
ร้อยละ	88.07	82.72	86.42	84.44	85.46		

หมายเหตุ ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80

ภาคผนวก ข

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้และผลการประเมิน

พหุ ประณ จิตโต ชีวะ

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง

คำชี้แจงแบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งคำถามออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้

- 1.1 ด้านสาระสำคัญ
- 1.2 ด้านจุดประสงค์การเรียนรู้
- 1.3 สาระการเรียนรู้
- 1.4 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.5 ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้
- 1.6 ด้านการวัดและประเมินผล

2. โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับ

คือเกณฑ์การประเมิน

5 คะแนน หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4 คะแนน หมายถึง	เหมาะสมมาก
3 คะแนน หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2 คะแนน หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1 คะแนน หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

พหุบัณฑิต ชีวะ

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สารระสำคัญ					
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในหลักสูตร.....					
1.2 แสดงสารสำคัญของเนื้อหา.....					
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย.....					
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....					
2.2 ข้อความชัดเจนเข้าใจง่าย.....					
2.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน.....					
2.4 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้.....					
3. สาระการเรียนรู้					
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
3.2 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้.....					
3.3 สอดคล้องกับการวัดและประเมินผล.....					
4. กิจกรรมการเรียนรู้					
4.1 การจัดกิจกรรมมีความน่าสนใจ.....					
4.2 สอดคล้องกับเวลาที่จัดกิจกรรม.....					
4.3 นักเรียนมีโอกาสได้สรุปความรู้ด้วยตนเอง.....					
4.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม.....					
4.5 สอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียน...					
4.6 นักเรียนสามารถอภิปรายและสรุปบทเรียนได้ด้วยตนเอง...					
5. สื่อและแหล่งการเรียนรู้					
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
5.2 กระตุ้นให้นักเรียนได้คิดและมองเห็นปัญหา.....					
5.3 น่าสนใจเหมาะกับนักเรียน.....					

. รายการประเมิน	. ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
6. การวัดและประเมินผล					
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้.....					
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้.....					
6.3 วิธีการวัดและเครื่องมือสอดคล้องกับจุดประสงค์.....					
6.4 เครื่องมือที่ใช้วัดเหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรม.....					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชิว

ตาราง 11 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC รายวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
ด้านสาระสำคัญ									
1. สอดคล้องกับ จุดประสงค์การ เรียนรู้ในหลักสูตร	4.67	4.67	4.33	4.67	4.33	4.33	4.33	4.33	4.67
2. แสดงความคิดรวบ ยอดของเนื้อหา	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
3. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.00	4.67	4.67
ด้านจุดประสงค์ การเรียนรู้									
4. สอดคล้องกับ สาระการเรียนรู้	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
5. ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67	4.67
6. เหมาะสมกับวัย ของผู้เรียน	3.67	3.67	4.67	3.67	4.33	4.33	3.67	3.67	4.33
7. ระบุพฤติกรรมที่ สามารถวัดและ ประเมินได้	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33	4.33
สาระการเรียนรู้									
8. สอดคล้องกับ จุดประสงค์การ เรียนรู้	4.67	4.67	4.67	4.67	4.33	4.67	4.67	4.67	4.67

ตาราง 11 (ต่อ)

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	4.50	4.53	4.51	4.47	4.54	4.57	4.46	4.47	4.54
S.D.	0.28	0.29	0.22	0.26	0.29	0.21	0.29	0.28	0.24
แปลผล	เหมาะสมมาก	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมากที่สุด	เหมาะสมมาก	เหมาะสมมาก	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทยก่อนเรียนและหลังเรียน

แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนก่อนเรียนและหลังเรียน
วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบมีทั้งหมด 30 ข้อ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบทุกข้อ
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (×) ทับข้อที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียวลงใน

กระดาษคำตอบ

3. ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที
1. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการเขียนบรรยายเหตุการณ์
 - ก. การเล่าเรื่องราวลำดับเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง
 - ข. มุ่งให้รายละเอียดด้านนามธรรมมากกว่ารูปธรรม
 - ค. เขียนสาระสิ่งที่ต้องการถ่ายทอดอย่างถูกต้องตรงไปตรงมาชัดเจน
 2. การเขียนบรรยายเหตุการณ์ที่ดีควรเขียนอย่างไร
 - ก. เขียนเหตุการณ์ตามลำดับใช้คำ แสดง ข้อเท็จจริง
 - ข. เขียนเหตุการณ์ที่เด่นชวนเร้าความตื่นเต้นสะเทือนอารมณ์
 - ค. เขียนเหตุการณ์ที่ใช้ถ้อยคำสำนวนเปรียบเทียบที่ถูกต้อง
 3. ข้อใดไม่เหมาะสมที่จะใช้เป็นถ้อยคำในการเขียนบรรยายเหตุการณ์
 - ก. ใช้คำกระชับตรงตามความหมาย ของคำศัพท์
 - ข. ใช้คำที่ให้รายละเอียดเสริมลักษณะ เด่นให้ชัดเจน
 - ค. ใช้คำที่วกไปวนมา
 4. ข้อใดไม่ใช่การใช้การเขียนบรรยาย
 - ก. ดวงอาทิตย์สีส้มกลมโตกำลังโผล่ขึ้นเหนือพื้นน้ำท้องฟ้าเริ่มมีสีชมพูเรื่อ
ตัดกับน้ำทะเลสีครามใส
 - ข. สายลมยามเย็นพัดผ่านชายน้ำผึ้งปลาวนเวียนกันเข้ามาตอดอาหารนก
กระเด็นโฉบบินจากปากนี้ไปปากโน้น
 - ค. เมฆสีดำเป็นกลุ่มก้อนซับซ้อน เคลื่อนไหวรรวดเร็วปั่นป่วนหมุนวนไม่เป็นทิศเป็นทาง
 5. ข้อใดเป็นหลักการเขียนบรรยายภาพ
 - ก. เขียนแสดงความหรือหรือข้อเท็จจริง เท่านั้น
 - ข. เขียนลำดับเรื่องตามเหตุการณ์
 - ค. ใช้คำหรือกลุ่มคำที่เป็นภาษาภาพพจน์

6. ข้อใด ไม่เหมาะสม ที่จะใช้เป็นถ้อยคำในการเขียนพรรณนา
 - ก. ใช้คำกระชับตรงตามความหมาย ของคำศัพท์
 - ข. ใช้คำที่ให้รายละเอียดเสริมลักษณะเด่นให้ชัดเจน
 - ค. ใช้คำที่สื่อความหมายมองเห็นภาพ
7. ข้อใดอธิบายทักษะในการเขียนสื่อสารได้ถูกต้องการเขียนชี้แจง
 - ก. การใช้คำซ้ำซ้อนเพื่อก่อให้เกิดความรู้สึกสนใจแก่ผู้อ่าน
 - ข. การรู้จักคำและเลือกใช้คำให้ถูกต้องเหมาะสมและตรงความหมาย
 - ค. การใช้คำ ข้อความ ให้เกิดความกำกวมเพื่อ สร้างความสงสัยให้แก่ผู้อ่าน
8. ข้อมูลการเขียนบันทึกสามารถหาได้จากที่ใดบ้าง
 - ก. ประสบการณ์
 - ข. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน
 - ค. ถูกทุกข้อ
9. จงใช้รูปแบบการเขียนบันทึกนี้ตอบคำถาม

3.....		
4.....		
5.....	6.....	7.....
8.....		
9.....		
10.....		

หมายเลข 3 คือส่วนของหัวข้อใด

- ก. วัน เดือน ปี
 - ข. หัวเรื่อง
 - ค. คำขึ้นต้น
10. ข้อใดคือหลักสำคัญในการจดบันทึก
 - ก. ต้องจดบันทึกเฉพาะตอนเช้าของทุกวัน
 - ข. ควรระบุเวลาในการจดบันทึก
 - ค. ต้องวาดภาพประกอบทุกครั้งที่ยืนยันบันทึก

11. หากเขียนบันทึกถึงคุณครูควรใช้คำขึ้นต้นใดเหมาะสมที่สุด

- ก. สวัสดีคะคุณครูสนใจ
- ข. เรียนคุณครูสนใจที่เคารพและรัก
- ค. เรียนคุณครูสนใจที่เคารพ

12. จงใช้รูปแบบการเขียนบันทึกนี้ตอบคำถาม

3.....	
4.....	
5.....	6.....7.....
8.....	
	9.....
	10.....

หมายเลข 10 คือส่วนของหัวข้อใด

- ก. คำขอบคุณ
- ข. คำลงท้าย
- ค. ชื่อผู้บันทึก

13. เราเขียนจดหมายถึงกันเพราะสาเหตุการเล่าเรื่องราวลำดับเหตุการณ์อย่างต่อเนื่อง

- ก. ประหยัดเวลา
- ข. ไม่อยากไปพบด้วยตนเอง
- ค. เป็นการแทนการพูดสื่อ

14. ในการเขียนจดหมายต้องระวังเรื่องใดมากที่สุด

- ก. การใช้ช่องจดหมายให้ถูกขนาด
- ข. การใช้ภาษาให้สุภาพใช้คำที่สื่อ
- ค. การผนึกดวงตราไปรษณียากร

15. จดหมายลาครูจะไม่สมบูรณ์ถ้าขาดส่วนใด

- ก. สาเหตุที่ลา
- ข. วันที่ที่ลา
- ค. คำรับรองจากผู้ปกครอง

16. ข้อความต่อไปนี้ ควรอยู่ส่วนใดของเรียงความเรื่องจากจินตนาการ

“ยังมีครอบครัวหมีๆครอบครัวหนึ่ง ประกอบด้วย พ่อหมี แม่หมี และลูกหมีอีก 5 ตัว ลูกหมีสุดท้อง ชื่อหนูนิด เป็นหมีตัวน้อย ๆ ที่แสนซุกซนต่างจากพี่ทุกตัว”

- ก. ส่วนคำนำ
- ข. ส่วนเนื้อเรื่อง
- ค. ส่วนสรุป

17. คำในข้อใดเขียนไม่ถูกต้อง

- ก. วันศุกร์
- ข. ความสุข
- ค. ผาสุก

18. ข้อใดคือข้อคิดของข้อความต่อไปนี้

วิชาความรู้เป็นสิ่งมีค่า
เราต้องรู้จักขวนขวาย
ถึงแม้จะลำบากต้องเพียรพยายาม

- ก. ความรู้คือทรัพย์สมบัติ
- ข. ความรู้เป็นเรื่องยากลำบาก
- ค. ความรู้ได้มาจากความพยายาม

19. ลักษณะของคำนำที่ดีควรเป็นอย่างไร

- ก. ให้รายละเอียดของเนื้อเรื่อง
- ข. บอกบรรยากาศของเรื่องได้
- ค. มีความน่าสนใจชวนให้อยากอ่านเรื่องจนจบ

20. ข้อใดคือขั้นตอนแรกในการเขียนเรื่องตามจินตนาการ

- ก. คิดแนวเรื่องที่ต้องการจะเขียน
- ข. เขียนสะกดคำให้ถูกต้อง
- ค. เรียบเรียงเรื่องราวที่ต้องการจะถ่ายทอด

21. “หมาลักเนื้อ ทั้งก้อนเนื้อในปาก หมาเอาก้อนเนื้อในน้ำ ซึ่งเป็นเงาตุใหญ่กว่าจึงอดได้กินเนื้อ ”
นิทานเรื่องนี้ให้ข้อคิดเรื่องใด

- ก. ความซื่อสัตย์
- ข. ความโลภ
- ค. ความอดทน

22. คำในข้อใดคือคำคล้องจองที่ไม่มีตัวสะกดทุกคำ
- มาตี มีตา
 - กิน ดิน
 - ข้าวเหนียว เหลียวมอง
23. คำคล้องจองที่ไม่มีตัวสะกดในข้อใดเขียนถูกทุกคำ
- นัยตา มาวัย
 - ไถนา ตามี
 - จำใจ ไครตี
24. คำคล้องจองที่ไม่มีตัวสะกดในข้อใดออกเสียงสระเดียวกันทุกคำ
- ใบ ใส่ ใน
 - มี นา ยา
 - จำ ใจ ยา
25. จงเติมคำคล้องจองที่ไม่มีตัวสะกดในช่องว่างให้ถูกต้อง
“น้ำใจ”
- เพื่อแผ่
 - น้องพี่
 - ไมตรี
26. จงเติมคำในช่องว่างให้คล้องจองกับคำที่ขีดเส้นใต้ให้ถูกต้อง
“บ้านเมืองจะ..... ถ้าคนในชาติช่วยกันรักษา”
- สวยงาม
 - สะอาด
 - สดใส
27. คำคล้องจองที่มีตัวสะกดในข้อใดถูกต้องทุกคำ
- ช้วนา ตาปี
 - รู้มาก ยากนาน
 - ไว้นื้อ เชื้อใจ
28. จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้องทุกคำ ตา..... ซี
- ดี มี
 - มา ฝา
 - ดำ จำ

29. จงเติมคำในช่องว่างให้ถูกต้องทุกคำ ยิ้ม..... แจ่ม.....

ก. สวย ไส

ข. หวาน ว่าง

ค. แยม ไส

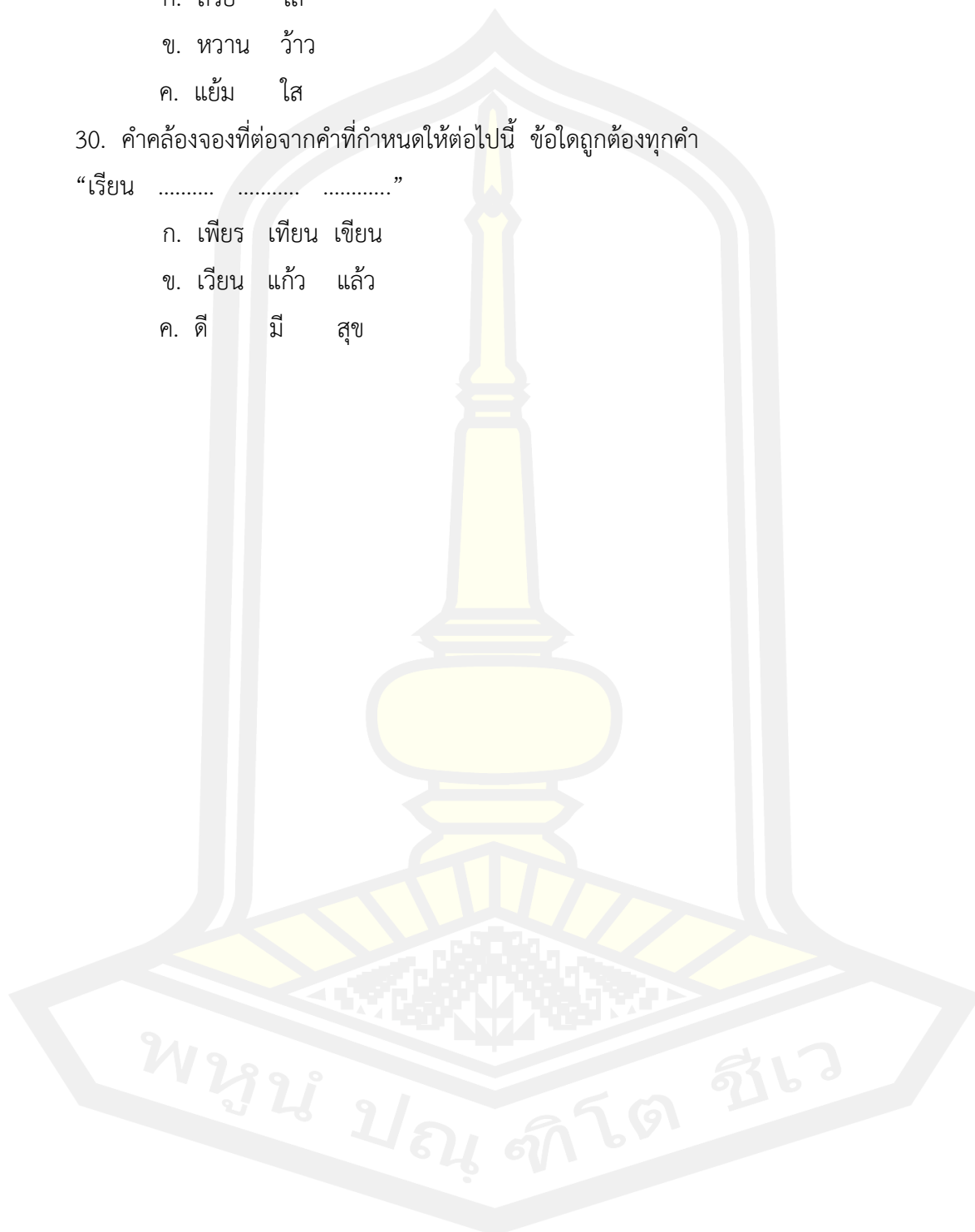
30. คำคล้องจองที่ต่อจากคำที่กำหนดให้ต่อไปนี้ ข้อใดถูกต้องทุกคำ

“เรียน ”

ก. เพียร เทียน เขียน

ข. เวียน แก้ว แล้ว

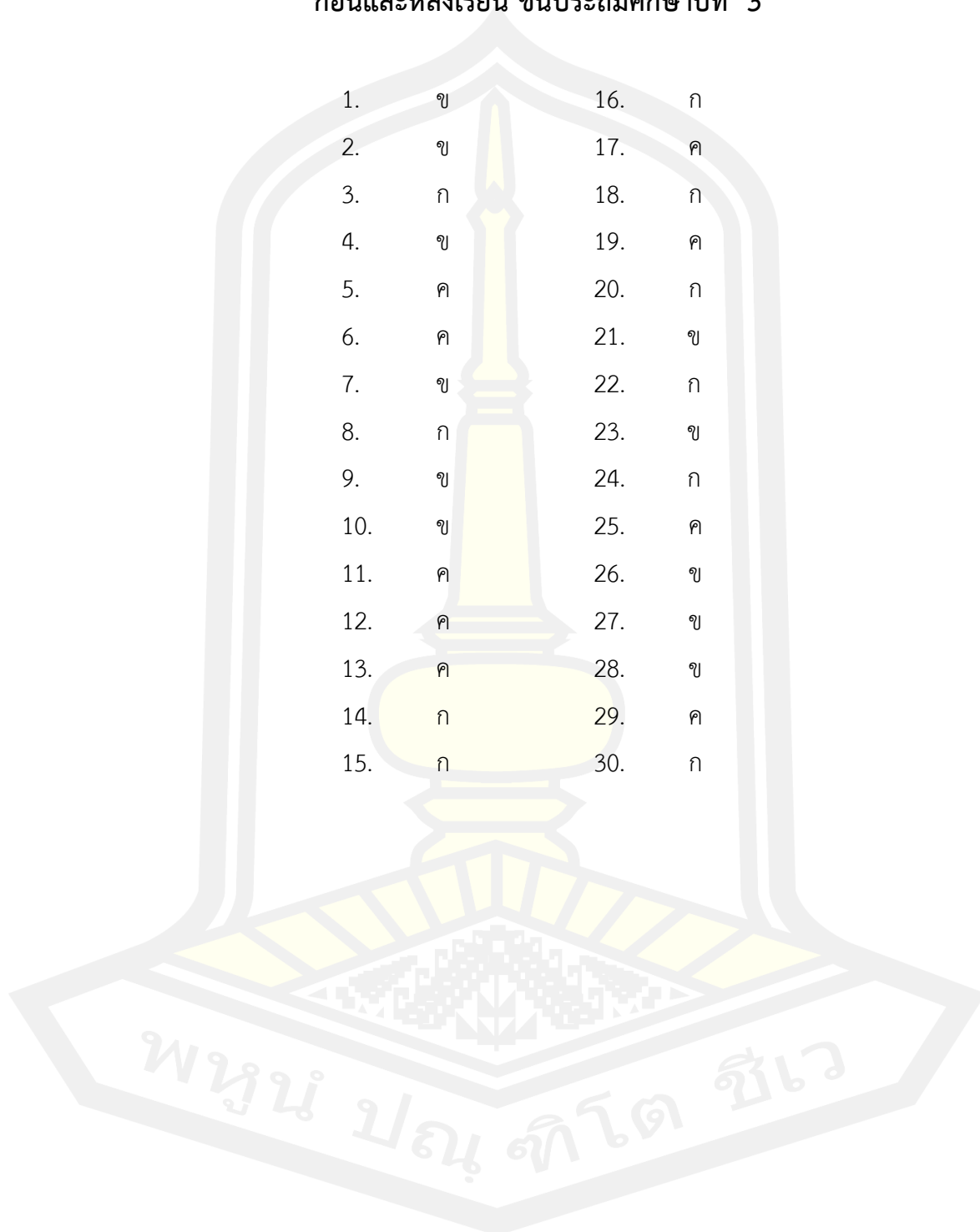
ค. ดี มี สุข

เฉลยแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนวิชาภาษาไทย

ก่อนและหลังเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.	ข	16.	ก
2.	ข	17.	ค
3.	ก	18.	ก
4.	ข	19.	ค
5.	ค	20.	ก
6.	ค	21.	ข
7.	ข	22.	ก
8.	ก	23.	ข
9.	ข	24.	ก
10.	ข	25.	ค
11.	ค	26.	ข
12.	ค	27.	ข
13.	ค	28.	ข
14.	ก	29.	ค
15.	ก	30.	ก

ตาราง 12 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนภาษาไทย
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ΣR	IOC	สรุปผล
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			ΣR	IOC	สรุปผล
	1	2	3			
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
29	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
40	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
45	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้

ตาราง 13 ค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ผล	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ผล
1	0.22	ใช้ได้	24	0.42	ใช้ได้
2	0.30	ใช้ได้	25	0.36	ใช้ได้
3	0.36	ใช้ได้	26	0.59	ใช้ได้
4	0.39	ใช้ได้	27	0.45	ใช้ได้
5	0.53	ใช้ได้	28	0.35	ใช้ได้
6	0.59	ใช้ได้	29	0.36	ใช้ได้
7	0.71	ใช้ได้	30	0.39	ใช้ได้
8	0.30	ใช้ได้	31	0.63	ใช้ได้
9	0.51	ใช้ได้	32	0.24	ใช้ได้
10	0.61	ใช้ได้	33	0.48	ใช้ได้
11	0.59	ใช้ได้	34	0.63	ใช้ได้
12	0.71	ใช้ได้	35	0.27	ใช้ได้
13	0.53	ใช้ได้	36	0.24	ใช้ได้
14	0.57	ใช้ได้	37	0.57	ใช้ได้
15	0.77	ใช้ได้	38	0.71	ใช้ได้
16	0.71	ใช้ได้	39	0.63	ใช้ได้
17	0.42	ใช้ได้	40	0.71	ใช้ได้
18	0.67	ใช้ได้	41	0.42	ใช้ได้
19	0.83	ใช้ได้	42	0.45	ใช้ได้
20	0.63	ใช้ได้	43	0.71	ใช้ได้
21	0.57	ใช้ได้	44	0.38	ใช้ได้
22	0.77	ใช้ได้	45	0.24	ใช้ได้
23	0.48	ใช้ได้			

ค่าอำนาจจำแนก B อยู่ระหว่าง 0.22-0.84

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) เท่ากับ 0.90

ตาราง 14 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถด้านการเขียน

คนที่	X_i	Σx_i^2	$X_i - C$	$(X_i - C)^2$
1	24	576	9	81
2	26	676	8	64
3	25	625	10	100
4	21	441	6	36
5	22	484	7	49
6	22	484	7	49
7	21	441	6	36
8	24	576	9	81
9	20	400	5	25
10	19	361	4	16
11	22	484	7	49
12	22	484	7	49
13	23	529	8	64
14	24	576	9	81
15	23	529	8	64
16	18	324	3	9
17	24	576	9	81
18	25	625	10	100
รวม 18 คน	Σx_i (405)	Σx_i^2 (9191)	$\Sigma(x_i - C)$ (132)	$\Sigma(x_i - C)^2$ (1034)

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียน

จากสูตร

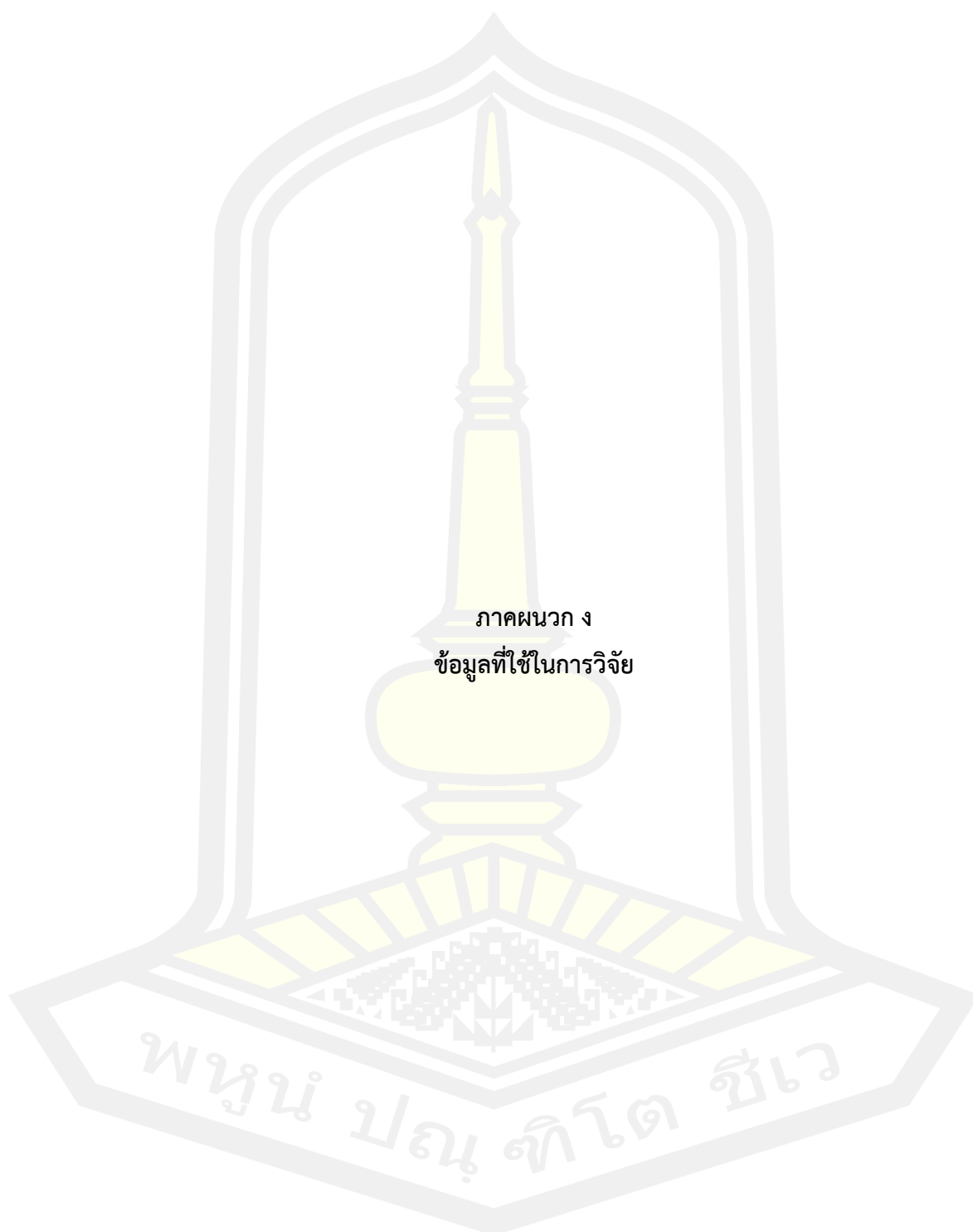
$$r_{cc} = 1 - \frac{K\sum x_i - \sum x_i^2}{(k-1)\sum(x_i - c)^2}$$

- เมื่อ r_{cc} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้านการเขียน
 k แทน จำนวนของแบบทดสอบทั้งหมด
 x_i แทน คะแนนของแต่ละคน
 C แทน คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ (9)

แทนค่าในสูตร

$$\begin{aligned} r_{cc} &= 1 - \frac{30(405) - 9191}{(30-1)(1034)} \\ &= 1 - \frac{2959}{29986} \\ &= 1 - 0.0986 \\ &= 0.90 \end{aligned}$$

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

ภาคผนวก ง
ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัย

พหุณ ปณุ ทิโต สีเว

ตาราง 15 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1					แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2				รวม (41)
	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	พฤติกรรมกลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	พฤติกรรมกลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	
1	8	10	13	5	36	8	9	14	4	35
2	7	9	12	5	33	8	10	12	4	34
3	8	10	14	4	36	9	9	14	4	36
4	8	9	13	5	35	8	9	13	5	35
5	7	10	14	4	35	7	9	14	4	34
6	8	7	14	4	33	8	9	13	4	34
7	8	9	14	5	36	8	9	14	5	36
8	9	10	13	4	36	7	10	13	4	34
9	7	10	12	4	33	8	9	12	4	33
10	8	9	12	5	34	8	9	12	4	33
11	7	9	13	4	33	7	9	13	4	33
12	8	10	12	4	34	8	10	12	4	34
13	9	9	13	5	36	9	9	14	5	37
14	8	8	13	4	33	8	9	13	4	34
15	9	10	14	4	37	9	9	13	4	35
16	8	9	13	5	35	8	10	13	4	35
17	8	9	13	4	34	8	9	13	4	34
18	7	10	14	5	36	8	10	14	4	36
19	9	10	13	4	36	9	11	13	5	38
20	7	12	12	4	35	7	12	12	4	35
21	8	11	13	4	36	7	11	14	4	36

ตาราง 15 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1					แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2				รวม (41)
	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ(12)	พฤติกรรมกลุ่ม(15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	พฤติกรรมกลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	
22	7	10	12	5	34	8	10	12	5	35
23	8	11	12	4	35	8	11	12	4	35
24	7	9	13	5	34	7	10	13	5	35
25	8	11	14	4	37	8	11	14	4	37
26	7	9	14	5	35	8	9	14	5	36
27	8	10	13	5	36	8	10	13	5	36
รวม	211	260	352	120	943	214	262	353	116	945
\bar{X}	7.81	9.63	13.04	4.44	34.93	7.93	9.70	13.07	4.30	35.00
S.D.	0.68	1.01	0.76	0.51	1.27	0.62	0.87	0.78	0.47	1.27
ร้อยละ	86.83	80.25	86.91	88.89	85.19	88.07	80.86	87.16	85.93	85.37

ตาราง 16 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3					แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4				รวม (41)
	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ(12)	พฤติกรรมกลุ่ม(15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	พฤติกรรมกลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	
1	7	9	14	4	34	9	9	14	4	36
2	7	9	13	5	34	8	9	12	5	34
3	9	9	14	4	36	7	9	14	4	34
4	8	9	13	5	35	8	9	13	4	34
5	7	10	12	4	33	7	8	14	4	33
6	8	9	13	4	34	8	10	13	4	35
7	8	9	12	5	34	8	9	14	5	36
8	7	10	13	4	34	9	10	13	4	36
9	8	9	12	4	33	8	9	12	5	34
10	8	10	12	5	35	8	9	12	5	34
11	7	9	13	4	33	7	9	13	4	33
12	8	10	12	4	34	8	10	12	4	34
13	9	9	14	5	37	9	9	12	5	35
14	8	10	13	4	35	8	11	13	4	36
15	7	9	13	4	33	7	9	12	5	33
16	8	10	13	4	35	8	10	13	5	36
17	8	9	14	4	35	8	9	13	4	34
18	8	10	14	4	36	8	10	13	5	36
19	7	10	13	5	35	9	11	13	5	38
20	7	12	12	4	35	7	12	12	4	35
21	9	11	12	4	36	7	11	13	4	35

ตาราง 16 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้อุทิศ 3					แผนการจัดการเรียนรู้อุทิศ 4				รวม (41)
	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ(12)	พฤติกรรมกลุ่ม(15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	พฤติกรรมกลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	
22	7	10	12	5	34	8	10	12	4	34
23	8	10	13	4	35	8	11	12	4	35
24	9	10	13	5	37	7	10	13	5	35
25	8	10	14	4	36	8	11	13	4	36
26	7	9	14	5	35	8	9	14	5	36
27	8	10	13	5	36	8	10	13	4	35
รวม	210	261	350	118	939	213	263	347	119	942
\bar{X}	7.78	9.67	12.96	4.37	34.78	7.89	9.74	12.85	4.41	34.89
S.D.	0.70	0.73	0.76	0.49	1.15	0.64	0.94	0.72	0.50	1.27
ร้อยละ	86.42	80.56	86.42	87.41	84.82	87.65	81.17	85.68	88.15	85.09

ตาราง 17 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5-6

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5					แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6				รวม (41)
	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ(12)	พฤติกรรมกลุ่ม(15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	พฤติกรรมกลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	
1	8	9	13	5	35	8	9	12	5	34
2	8	10	12	4	34	8	10	12	5	35
3	9	9	14	5	37	9	8	14	4	35
4	8	9	13	5	35	8	9	12	4	33
5	7	10	14	4	35	7	10	14	4	35
6	8	10	13	4	35	8	9	13	4	34
7	8	9	14	4	35	8	9	12	5	34
8	8	10	13	4	35	7	10	13	4	34
9	9	9	12	4	34	7	9	12	4	32
10	8	10	12	4	34	8	9	12	4	33
11	7	9	13	4	33	7	9	13	4	33
12	8	10	12	4	34	8	10	12	4	34
13	9	9	14	5	37	9	9	14	5	37
14	8	9	13	4	34	8	9	13	4	34
15	7	9	14	4	34	7	9	14	4	34
16	8	10	13	4	35	8	9	12	4	33
17	8	11	13	4	36	8	9	13	4	34
18	8	10	14	5	37	8	10	14	4	36
19	9	11	12	4	36	9	11	13	4	37
20	7	12	12	4	35	7	12	12	4	35
21	7	11	14	4	36	7	11	14	4	36

ตาราง 17 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5					แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6				รวม (41)
	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ(12)	พฤติกรรมกลุ่ม(15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	พฤติกรรมกลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	
22	8	10	12	4	34	8	10	12	5	35
23	8	11	12	4	35	8	11	12	4	35
24	7	10	13	5	35	7	10	13	3	33
25	8	11	12	4	35	8	11	12	4	35
26	8	10	14	4	36	8	9	13	5	35
27	8	10	13	4	35	8	10	13	4	35
รวม	214	268	350	114	946	211	261	345	113	930
\bar{X}	7.93	9.93	12.96	4.22	35.04	7.81	9.67	12.78	4.19	34.44
S.D.	0.62	0.83	0.81	0.42	1.36	0.62	0.92	0.80	0.48	1.22
ร้อยละ	88.07	82.72	86.42	84.44	85.46	86.83	80.56	85.19	83.70	84.46

ตาราง 18 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7-8

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7					แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8				รวม (41)
	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ(12)	พฤติกรรมกลุ่ม(15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	พฤติกรรมกลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	
1	8	9	14	4	35	8	10	13	4	35
2	8	10	12	4	34	8	10	12	5	35
3	8	9	13	5	35	9	10	13	5	37
4	8	9	13	4	34	8	9	13	5	35
5	7	10	14	4	35	7	10	12	4	33
6	8	10	13	4	35	8	10	13	4	35
7	8	9	14	5	36	8	11	14	4	37
8	7	10	13	5	35	7	10	12	4	33
9	9	9	12	4	34	7	9	12	4	32
10	8	10	12	4	34	8	10	12	4	34
11	7	9	13	5	34	7	9	13	4	33
12	8	10	12	4	34	8	10	12	4	34
13	8	9	14	5	36	9	10	14	5	38
14	8	9	13	4	34	8	9	13	4	34
15	7	9	14	4	34	7	10	14	4	35
16	8	9	12	5	34	8	9	13	4	34
17	8	9	13	4	34	8	9	13	4	34
18	8	10	14	4	36	8	10	14	4	36
19	9	11	12	4	36	9	11	13	4	37
20	7	12	12	4	35	7	10	12	5	34
21	7	11	14	4	36	7	10	14	4	35

ตาราง 18 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7					แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8				รวม (41)
	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ(12)	พฤติกรรมกลุ่ม(15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	พฤติกรรมกลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	
22	8	10	12	4	34	8	10	12	5	35
23	8	11	12	4	35	8	11	12	4	35
24	7	10	13	4	34	7	10	13	5	35
25	8	11	12	4	35	8	11	14	4	37
26	8	10	14	4	36	8	10	14	4	36
27	8	10	13	5	36	8	10	13	5	36
รวม	211	265	349	115	940	211	268	349	116	944
\bar{X}	7.81	9.81	12.93	4.26	34.81	7.81	9.93	12.93	4.30	34.96
S.D.	0.56	0.83	0.83	0.45	2.67	0.62	0.62	0.78	0.47	2.48
ร้อยละ	86.83	81.79	86.17	85.19	84.91	86.83	82.72	86.17	85.93	85.28

ตาราง 19 ผลการจัดกิจกรรมด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC
 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9				
	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	พฤติกรรม กลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)
1	8	9	14	5	36
2	8	10	12	4	34
3	9	10	14	5	38
4	8	9	13	5	35
5	8	8	14	4	34
6	8	10	13	5	36
7	8	9	14	4	35
8	8	10	13	4	35
9	8	10	12	4	34
10	8	9	12	4	33
11	8	10	13	4	35
12	8	10	12	4	34
13	9	9	14	5	37
14	8	9	13	4	34
15	9	9	14	4	36
16	8	9	13	4	34
17	8	9	13	4	34
18	8	10	12	5	35
19	9	11	13	4	37
20	9	12	12	5	38
21	7	10	14	5	36

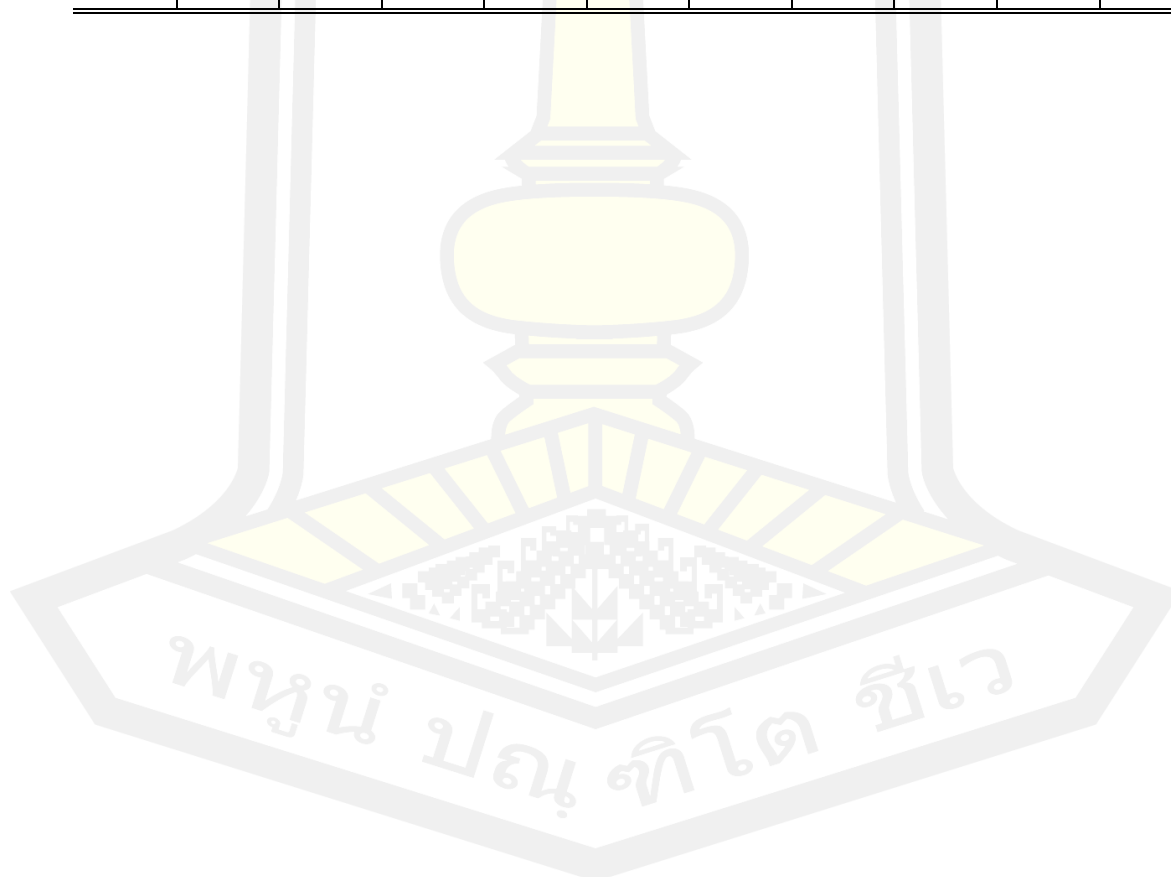
ตาราง 19 (ต่อ)

เลขที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9				
	คุณลักษณะ (9)	แบบฝึกทักษะ (12)	พฤติกรรม กลุ่ม (15)	ทดสอบย่อย (5)	รวม (41)
22	8	10	12	5	35
23	8	11	12	4	35
24	7	10	13	5	35
25	8	11	12	4	35
26	8	11	12	4	35
27	8	10	13	4	35
รวม	219	265	348	118	950
\bar{X}	8.11	9.81	12.89	4.37	35.19
S.D.	0.51	0.88	0.80	0.49	2.68
ร้อยละ	90.12	81.79	85.93	87.41	85.82

ตาราง 20 (ต่อ)

คนที่	คะแนนการจัดกิจกรรมผลการจัดกิจกรรม									ผลรวม (369)
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
24	34	35	37	35	35	34	34	35	35	314
25	37	37	36	36	35	35	35	37	35	323
26	35	36	35	36	36	35	36	36	35	320
27	36	36	36	35	35	35	36	36	35	320
รวม	943	945	939	942	946	935	940	944	950	8471
เฉลี่ย	34.93	35.00	34.78	34.89	35.04	34.63	34.81	34.81	35.19	314.23
S.D.	1.27	1.27	1.15	1.27	1.36	1.11	2.78	2.48	2.68	8.80
ร้อยละ	85.19	85.37	84.82	85.09	85.46	84.46	84.91	85.28	85.82	85.16

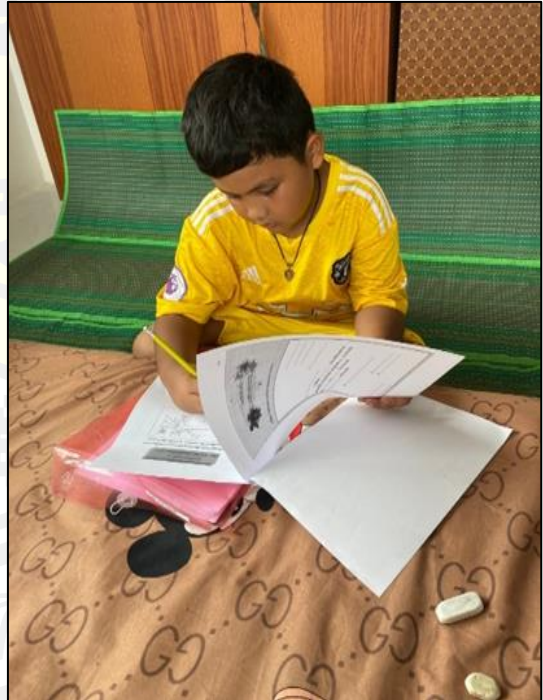
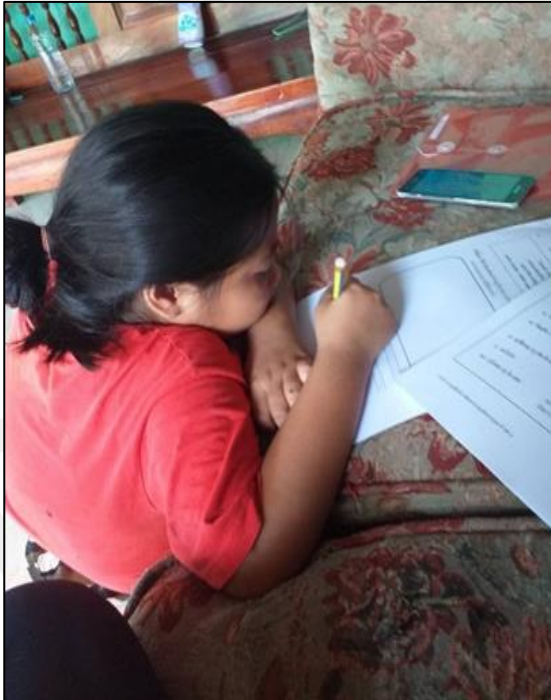
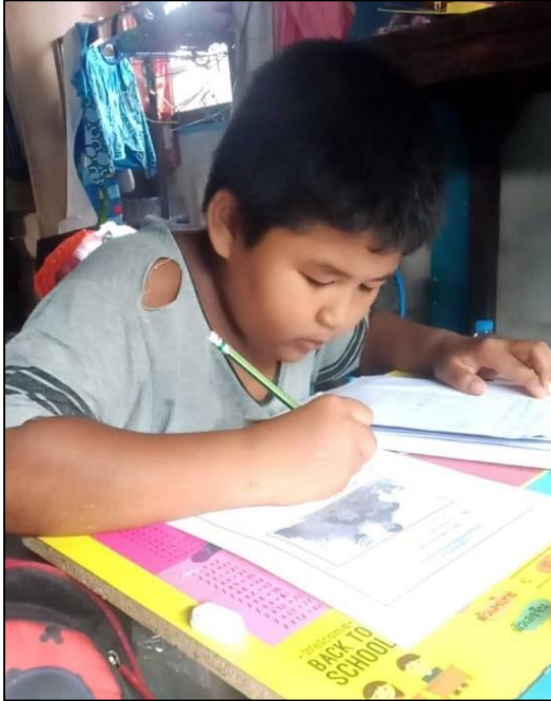
ภาคผนวก จ
ภาพกิจกรรมและตัวอย่างผลงานนักเรียน

พหุ ประจักษ์ โทยะ ชีวะ

ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ภาพกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

แบบฝึกทักษะที่ ๔
เรื่อง การเขียนบันทึกกิจกรรมประจำวัน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนบันทึกกิจกรรมประจำวันที่ทำประจำวัน ตามลำดับเวลา ของตนเองความยาวไม่น้อยกว่า ๕ บรรทัด ด้วยตัวบรรจงเต็มบรรทัด (๑๒ คะแนน)

บันทึกประจำวันของ ค.ช.เตชินท์ อู่คณสาร
วันที่ ๑๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๕

๐๖.๐๐น. ตื่นนอนตอนเช้าอาบน้ำแต่งตัว
 ๐๘.๐๐น. รับประทานอาหารเช้าเป็นข้าวต้มหมู
 ๐๘.๓๐-๑๒.๓๐น. เริ่มเรียนออนไลน์
 ๑๒.๓๐น. พักรับประทานอาหารกลางวันพักผ่อน
 ๑๔.๐๐น. ฝึกงานแม้มั้ง ๒ ชั่วโมง
 ๑๗.๐๐น. เป็นเจ้ากรรมนายเวรไปตลาดเพื่อออกกำลังกาย
 ๑๘.๐๐น. อาบน้ำ
 ๑๘.๓๐น. รับประทานอาหารเย็นพักผ่อน
 ๒๒.๐๐น. เข้านอน

ค.ช.เตชินท์ อู่คณสาร เลขที่ ๓ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

แบบฝึกทักษะที่ ๕
การเขียนจดหมายลาครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมประโยคในช่องว่างของจดหมายลาครู (๑๒ คะแนน)

๑. 16/9 ม.10 ตำบล คลองขุด
อำเภอ คลองขุด
จังหวัด ปทุมธานี 12120

๒. ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

๓. เรียน คุณครู ประไพ สอนประถมศึกษาปีที่ ๓ ที่โรงเรียน
เมืองชัย ๔ ไร่ ๕/๒๓ ต้องเดินทางไปเยี่ยมคุณตาที่ป่วย ที่
จังหวัดจันทบุรี ไม่สามารถมาโรงเรียนได้ จึงขอหยุดเรียนเป็นเวลา ๕ วัน ตั้งแต่วันที่
๕ ๒๐ มิถุนายน ถึงวันที่ ๑๐ มิถุนายน เมื่อครบกำหนดแล้ว
๔ ไร่ ๕/๒๓ จะมาเรียนตามปกติ

๕. จึงเรียนมาเพื่อทราบ

๖. ด้วยความเคารพของนางสูง
๗. นางสาววิภาณี สีวงศาณัติ

๘. ขอรับทราบว่าเป็นความจริง
๙. สุมาลี บุญเกิด

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

แบบฝึกหัดที่ ๕
การเขียนจดหมายลาครู

ตัวชี้แจง ให้นักเรียนเขียนประวัติย่อในช่องว่างของจดหมายลาครู (๑๒ คะแนน)

๑. ร.ร. ม.ร.ค. คลองโพธิ์
 ๒. เลขที่ ๗๗๘๘
 ๓. จ.จ.ม.ร.ท. ๑๒.๑๒๐

๓. ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรียนคุณครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓/๑ ที่เคารพ

เนื่องด้วย ๔. ดิฉัน ต้องเดินทางไปเยี่ยมคุณตาที่ป่วย ที่
 จังหวัดจันทบุรี ไม่สามารถมาโรงเรียนได้ จึงขอหยุดเรียนเป็นเวลา ๕ วัน คือตั้งแต่วันที่
 ๕. ๓.๗.๖๔ ถึงวันที่ ๖. ๘.๗.๖๔ เมื่อครบกำหนดแล้ว
 ๗. ดิฉัน จะมาเรียนตามปกติ

๘. จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

๙. ด้วยความเคารพอย่างสูง
 ๑๐. ศุภมาส ประไพ

๑๑. ขอรับส่วนนี้ในความจริง
 ๑๒. ๓.๗.๖๔

ตัวอย่างผลงานนักเรียน

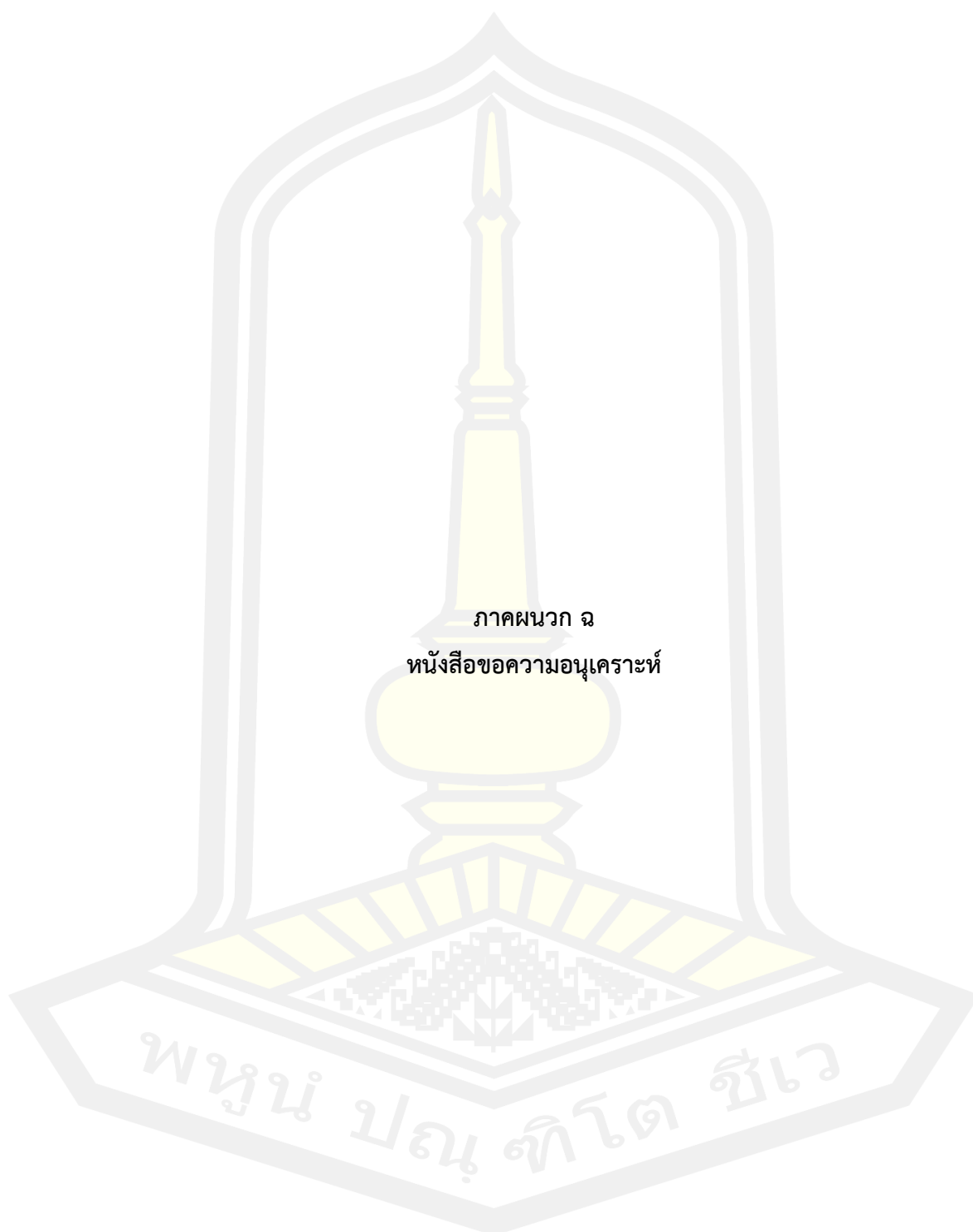
แบบฝึกทักษะที่ ๙
เรื่อง คล้องจองที่มีตัวสะกดในมาตราเดียวกัน

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนคำคล้องจองที่มีตัวสะกดในมาตราเดียวกันต่อ
จากคำที่กำหนดให้ (๑๒ คะแนน)

1.	บ้านเรือน	เก็บรักษา	ร้านผ้า	วันวาน...
2.	เรียวยาว	ตัวเล็ก	มองไกล	ใจดี
3.	ปลูกผัก	ผักไฟ	ใจดี	มีรัก
4.	จริงจัง	ตั้งใจ	ไม่รู้	สู้ดี
5.	ยกคน	คนดี	ตัวมีลม	ร่มเย็น
6.	ผับ	ตั้งมั่น	ยืนนาน	ร้านผ้า
7.	น้ำแดง	ฝนตก	อุจจาร	ควมรัก
8.	กระดาน	วันหนึ่ง	มีลมเย็น	ลิ้มลอง
9.	หน้าต่าง	สงงาม	ความสวย	สวยจน
๑๐.	สีขาว	สีงาม	ความรัก	ปีกอด
๑๑.	หลงทาง	กลางป่า	ภาพก	จากใจ
๑๒.	ข้าวตอก	ตอกไม้	ไม้ใจ	ไฟพัน

ชื่อ โศภิต์ อุดรสาร เลขที่ ๗ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาคผนวก ฉ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

พหุณฺ์ ปณฺุ ทิตฺโต สิวเว

ที่ อว 0605.5(2)/ว335

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

3 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดผลาหาร

ด้วย นางสาวภัทราวรรณ ประกอบเสริม นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร อัมจักร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวภัทราวรรณ ประกอบเสริม เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4374-3174

เบอร์โทรนิสิต 0630169045

ที่ อว 0605.5(2)/ว333

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

3 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขออนุมัติคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสงค์ สายหงษ์

ด้วย นางสาวภัทราวรรณ ประกอบเสริม นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (ภศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร อัจฉกร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุมัติคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0630169045

ที่ อว 0605.5(2)/ว333

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

3 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ใช้วิทยุตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางสาวโชติกา สิงห์ป้อง

ด้วย นางสาวภัทราวรรณ ประกอบเสริม นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร อัจฉกร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0630169045

ที่ อว 0605.5(2)/ว333

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

3 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายนิติธร ยอดจอก

ด้วย นางสาวภัทราวรรณ ประกอบเสริม นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง : “การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร อัมจักร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0630169045

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	ภัทรารวรรณ ประกอบเสริม
วันเกิด	1 มกราคม 2536
สถานที่เกิด	สุรินทร์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	93 ม. 10 ต. จำปาขัน อ.สุวรรณภูมิ จ. ร้อยเอ็ด 45130
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูผู้ช่วย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวัดผลาหาร
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2552 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีศึกษาร้อยเอ็ด อำเภอเมืองร้อยเอ็ด พ.ศ. 2554 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมืองร้อยเอ็ด พ.ศ. 2559 ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พ.ศ. 2564 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูนุ ภณุ ทิโต ชีเว